

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΠΑΤΡΑ)**

**“Φορολογική πολιτική την εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης: Τα
πληροφοριακά συστήματα στην υπηρεσία του ανθρώπου ή του
νεοφιλελευθερισμού;”**

Πτυχιακή εργασία των:

Γεωργούλα Εμμανουήλ
Μπαζίγυ Παναγιώτη
Ζαχαράκη Σωκράτη

Επιβλέπων: Παπαδόπουλος Δημήτριος

ΠΑΤΡΑ, 02/06/2015

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε πολύ τον επιβλέποντα καθηγητή μας για την πολύτιμη βοήθειά του και την καθοδήγησή του κατά τη διάρκεια εκπόνησης της πτυχιακής μας εργασίας.

Επιπλέον, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τις οικογένειές μας και τους φίλους μας για την κατανόηση και την υποστήριξή τους όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η τάση για ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων με την πίεση της εξέλιξης της τεχνολογίας σε πολλούς τομείς και κατά κύριο λόγο η εμφάνιση του Διαδικτύου, επηρεάζει τον τρόπο που μια επιχειρηματική μονάδα δρα στην αγορά και οδηγεί σε νέες προσαρμογές. Σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης κρίνεται όλο και πιο σημαντική η εφαρμογή ενός απλού, σταθερού, δίκαιου και κατανοητού φορολογικού συστήματος μέσα από την εφαρμογή απλών λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων που διακρίνονται από σαφήνεια και ακρίβεια.

Στο πρώτο κεφάλαιο πραγματοποιείται αναφορά στα πληροφοριακά συστήματα στο χώρο των σύγχρονων επιχειρήσεων. Δίνεται ο ορισμός των πληροφοριακών συστημάτων και τονίζεται η σημασία τους στις επιχειρήσεις και κατά κύριο λόγο ο ρόλος τους στη διοίκηση μιας επιχειρηματικής μονάδας. Επίσης, δίνεται έμφαση στα Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα, όπως επίσης και στο πληροφοριακό σύστημα Taxisnet που διευκολύνει στη διαχείριση φορολογικών ζητημάτων.

Στο δεύτερο κεφάλαιο ακολουθεί σύντομη ανάλυση της έννοιας της φορολογικής πολιτικής και του σκοπού της. Επί πρόσθετα, αυτό το κεφάλαιο περιλαμβάνει τη διάκριση των φόρων με κριτήριο τη φορολογική βάση, αλλά και τη φύση του φορολογικού συντελεστή. Στη συνέχεια πραγματοποιείται σύντομη αναφορά στις βασικές αρχές της φορολογικής πολιτικής, αλλά και στα κύρια χαρακτηριστικά στοιχεία του νέου φορολογικού συστήματος.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται λόγος για το νεοφιλελευθερισμό. Ορίζεται η έννοια του, δίνεται ιδιαίτερη σημασία στις βασικές κατευθύνσεις του και περιγράφεται το κράτος ως μια κεντρική υπηρεσία.

Στο τέταρτο κεφάλαιο περιγράφεται η έννοια της έρευνας αγοράς. Αρχικά, τονίζεται η σημασία των στοιχείων της έρευνας αγοράς, έπειτα η μέθοδος

δείγματος και οι τεχνικές ανάλυσης δεδομένων και τέλος ο σχεδιασμός ερωτηματολογίου της έρευνας, το οποίο περιλαμβάνει τρία σετ ερωτήσεων.

Στο πέμπτο κεφάλαιο πραγματοποιείται η ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας. Σε πρώτη φάση, αναλύονται οι ερωτήσεις που είναι σχετικές με τη φορολογική πολιτική. Το δεύτερο σετ ερωτήσεων περιλαμβάνει ερωτήματα σχετικά με τη σχέση πληροφοριακών συστημάτων και φορολογικής πολιτικής σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης. Το τρίτο σετ ερωτήσεων αποτελείται από τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των ερωτώμενων.

Στο έκτο και τελευταίο κεφάλαιο της παρούσας πτυχιακής εργασίας καταγράφονται τα συμπεράσματα, τα οποία προκύπτουν από την παρούσα εργασία που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια προπτυχιακού προγράμματος του τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων. Στην εξαγωγή συμπερασμάτων συντέλεσαν σημαντικά οι απαντήσεις που έδωσαν 50 ερωτώμενοι, οι οποίοι αποτέλεσαν και το δείγμα της έρευνας σχετικά με τη σημασία της φορολογικής πολιτικής την εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης και εάν τελικά είναι τα πληροφοριακά συστήματα στην υπηρεσία του ανθρώπου ή του νεοφιλελευθερισμού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	2
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	9
ΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	9
1.1 Ο ορισμός των πληροφοριακών συστημάτων	9
1.2 Η σημασία των πληροφοριακών συστημάτων στις επιχειρήσεις	11
1.3 Ο ρόλος ενός πληροφοριακού συστήματος στη διοίκηση μιας επιχείρησης ..	14
1.4 Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα	18
1.5 Το πληροφοριακό σύστημα Taxisnet	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	23
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	23
2.1 Η έννοια της φορολογικής πολιτικής και ο σκοπός της	23
2.2 Η διάκριση των φόρων	26
2.2.1 Με κριτήριο τη φορολογική βάση	28
2.2.2 Με κριτήριο τη φύση του φορολογικού συντελεστή	30
2.2.3 Άμεσοι και έμμεσοι φόροι	32
2.3 Οι βασικές αρχές της φορολογικής πολιτικής	35
2.4 Τα κύρια χαρακτηριστικά στοιχεία του νέου φορολογικού συστήματος	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	43
ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ	43

3.1 Η έννοια του νεοφιλελευθερισμού	43
3.2 Οι βασικές κατευθύνσεις του νεοφιλελευθερισμού	45
3.3 Το κράτος ως μια κεντρική υπηρεσία	46
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	50
Η ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΓΟΡΑΣ.....	50
4.1 Τα στοιχεία της έρευνας αγοράς	50
4.2 Μέθοδος δείγματος και τεχνικές ανάλυσης δεδομένων	52
4.3 Σχεδιασμός ερωτηματολογίου της έρευνας	53
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	56
ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	56
5.1 Ανάλυση ερωτήσεων σχετικών με τη φορολογική πολιτική	56
5.2 Σχέση πληροφοριακών συστημάτων με φορολογική πολιτική σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.....	62
5.3 Δημογραφικά χαρακτηριστικά.....	80
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	85
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	85
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	88
Ελληνική	88
Ξένη	89
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	90
Η παρούσα έρευνα πραγματοποιείται για την εκπόνηση πτυχιακής εργασίας στα πλαίσια του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων του Α.Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας.....	90

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι η σημασία της φορολογικής πολιτικής στη σύγχρονη εποχή και παράλληλα η χρησιμότητα των πληροφοριακών συστημάτων στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Αναμφίβολα, στην εποχή μας η τεχνολογία των υπολογιστών παίζει πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στη σωστή διαχείριση κάθε οργανισμού, αλλά και στην καλύτερη αποδοτικότητα του. Το πληροφοριακό υλικό που μεταβιβάζεται στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης παρουσιάζει συνεχή αύξηση και αποκτά όλο και μεγαλύτερη αξία.

Πολύ βασικό εργαλείο στο χώρο των επιχειρηματικών μονάδων είναι το πληροφοριακό σύστημα TAXISnet που συντελεί στη φορολογική εξυπηρέτηση των πολιτών και των επιχειρήσεων με ηλεκτρονικό τρόπο. Είναι φορέας που συμβάλλει από τη μια μεριά στην υψηλή ποιότητα προσφοράς υπηρεσιών σε κάθε φορολογούμενο πολίτη και από την άλλη πλευρά στην αποτελεσματική υποστήριξη του έργου της διοίκησης.

Οι κυριότεροι στόχοι του αναφέρονται στην καλυτέρευση της παρακολούθησης, αλλά και της είσπραξης των εσόδων, στην ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, στην υποστήριξη διάφορων εναλλακτικών τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες, στην πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων, αλλά και στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής.

Στη σύγχρονη εποχή η επιβολή της φορολογίας στοχεύει στην πραγματοποίηση κάποιων σκοπών που διακρίνονται σε ταμειευτικούς, σε κοινωνικούς και σε οικονομικούς. Οι φόροι διακρίνονται σε διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με τη φορολογική βάση και το φορολογικό συντελεστή. Αναμφίβολα, σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης κρίνεται όλο και πιο σημαντική η

εφαρμογή ενός απλού, σταθερού, δίκαιου και κατανοητού φορολογικού συστήματος.

Σε ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα που πρέπει να έχει μεγάλη αποτελεσματικότητα είναι απαραίτητη η αποφυγή αιφνιδιαστικών αλλαγών που είναι δυνατό να μεταβάλλουν τη συμπεριφορά ατόμων και επιχειρήσεων. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει μηχανισμός ενημέρωσης του πολίτη, προκειμένου οι φορολογούμενοι να είναι σε θέση να διαπιστώνουν εύκολα τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στο νόμο και να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους. Τέλος, πολύ σημαντική είναι η εύκολη προσαρμογή του σε οικονομικές συνθήκες που μεταβάλλονται, δίχως να είναι απαραίτητες συχνές αλλαγές.

Ο νεοφιλελευθερισμός είναι μια ακραία μορφή του φιλελευθερισμού και κατά την εφαρμογή του ταυτίζεται με τον καπιταλισμό. Σύμφωνα με αυτόν, το κράτος ευθύνεται για τη διασφάλιση της τάξης και την εξασφάλιση του κατάλληλου περιβάλλοντος για να ασκηθεί οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα χωρίς να παρεμβαίνει με ρυθμίσεις. Βασική αρμοδιότητα του κράτους είναι η επιδότηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, με τη διοχέτευση στις επιχειρήσεις των κρατικών εσόδων από τη φορολογία των πολιτών.

Για το ερευνητικό μέρος της παρούσας πτυχιακής εργασίας δημιουργήθηκε ερωτηματολόγιο, το οποίο περιλαμβάνει τρία σετ ερωτήσεων και συμπληρώθηκε από 50 άτομα. Τα ερευνητικά ζητήματα, τα οποία διερευνώνται στην ποσοτική έρευνα είναι δύο, πρώτον, ποια είναι η σημασία της φορολογικής πολιτικής την εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης και δεύτερον, εάν τελικά είναι τα πληροφοριακά συστήματα στην υπηρεσία του ανθρώπου ή του νεοφιλελευθερισμού. Από την έρευνα καταλήξαμε σε σημαντικά συμπεράσματα τα οποία συνδέσαμε με το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας και τα αποτελέσματα αποτελούν το έναυσμα και για την περαιτέρω μελέτη του θέματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1.1 Ο ορισμός των πληροφοριακών συστημάτων

Τα πληροφοριακά συστήματα (Information Systems ή IS) αποτελούν το σύνολο των διαδικασιών, του ανθρώπινου δυναμικού, αλλά και των αυτοματοποιημένων υπολογιστικών συστημάτων, τα οποία έχουν καθοριστεί προκειμένου να πραγματοποιηθούν η συλλογή, η εγγραφή, η ανάκτηση, η επεξεργασία, η αποθήκευση και η ανάλυση πληροφοριών. Είναι συστήματα που περιλαμβάνουν τόσο υλικό και λογισμικό όσο και τηλεπικοινωνιακό κομμάτι. Τα πληροφοριακά συστήματα μπορούν να συμβάλλουν στην εξασφάλιση της αρμονικής συνεργασίας του ανθρώπινου δυναμικού, των δεδομένων, των διαδικασιών αλλά και των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών. Μάλιστα, έχουν δημιουργηθεί, έτσι ώστε να γίνει η σύνδεση των πρακτικών εφαρμογών της επιστήμης των υπολογιστών στο χώρο των σύγχρονων επιχειρήσεων. (Γιαννακόπουλος, Παπουτσής, 2000)

Ένα Πληροφοριακό Σύστημα μπορεί λοιπόν να αποτελείται από τέσσερις παράγοντες που αλληλοεξαρτώνται και οι οποίοι είναι: (Βασιλακόπουλος, 1990)

- Το υλικό, όπως οι μηχανές, ο εξοπλισμός, τα δίκτυα κ.λ.π.
- Το λογισμικό, όπως οι εντολές ή τα προγράμματα.
- Οι άνθρωποι, δηλαδή αναλυτές, προγραμματιστές, διευθυντές, χρηματιστές κ.λ.π.
- Οι διαδικασίες, οι κανόνες, οι μέθοδοι κ.λ.π.

Η ορολογία Πληροφοριακά Συστήματα Διοίκησης αναφέρεται στην περιγραφή τέτοιων εφαρμογών που προσφέρουν στη διοίκηση πληροφοριακό υλικό για τις πωλήσεις, τα αποθέματα, φορολογικά και άλλα δεδομένα, τα οποία

είναι δυνατό να συντελέσουν στη διαχείριση μιας επιχειρηματικής οντότητας. Στη σύγχρονη εποχή ο όρος χρησιμοποιείται σε περιβάλλοντα που περικλείουν συστήματα για τη λήψη αποφάσεων, για τη διαχείριση ανθρώπινων πόρων και γενικότερα προγραμματισμού των επιχειρησιακών πόρων. Επιπλέον, περιλαμβάνονται σε αυτά συστήματα για τη διαχείριση των σχέσεων με το πελατειακό κοινό, τη διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας, τη διοίκηση έργων, καθώς επίσης και εφαρμογών για την ανάκτηση των δεδομένων.

Για τη δημιουργία ενός Πληροφοριακού Συστήματος θα πρέπει να πραγματοποιηθούν τα εξής βήματα. Αρχικά, ο σχεδιασμός του συστήματος, έπειτα ο προγραμματισμός, οι δοκιμές, η μετατροπή, η παραγωγή και στο τέλος η συντήρηση του συστήματος. Τις περισσότερες φορές ακολουθείται η συγκεκριμένη σειρά, αλλά ενδεχομένως να γίνει επανάληψη ορισμένων από αυτές τις δραστηριότητες και λειτουργίες ή ακόμα μπορεί και να επιτευχθούν ταυτόχρονα. (Δημητριάδης, 1998)

Η ανάλυση του συστήματος γίνεται σε σχέση με τα προβλήματα που έρχεται αντιμέτωπη η επιχείρηση και καταβάλλει προσπάθειες προκειμένου να δώσει μία λύση σε αυτά. Η ανάλυση αυτή περιλαμβάνει μια μελέτη σκοπιμότητας, η οποία καθορίζει το σκοπό που έχει κάθε λύση και βασίζεται σε χρήματα, σταχρονικά περιθώρια, αλλά και στην τεχνολογία, αλλά ουσιαστικά καθορίζει αν τελικά αυτή η λύση αποτελεί μια καλή επένδυση. Επί πρόσθετα, είναι η διαδικασία με την οποία καθορίζεται το πληροφοριακό υλικό για το νέο σύστημα. (Βασιλακόπουλος, 1990)

Σχετικά με το σχεδιασμό του συστήματος, το άτομο που το σχεδιάζει θα πρέπει να προβεί στην εξέταση όλων των διαχειριστικών, καθώς και οργανωτικών και τεχνολογικών στοιχείων που απαιτούνται και γενικότερα ολόκληρου του συστήματος. Όμως, εκτός από το σχεδιαστή και ο χρήστης του συστήματος θα πρέπει να συμμετέχει στις διαδικασίες σχεδιασμού, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ότι το σύστημα είναι δυνατό να ανταποκριθεί στις ανάγκες που υπάρχουν. Ο προγραμματισμός έχει να κάνει με τη διαδικασία που μετατρέπεται το σχεδιασμένο σύστημα σε λογισμικό κώδικα με το λογισμικό εκείνο, το οποίο να καλύπτει τις ανάγκες του συστήματος και ταυτόχρονα τη σιγουριά ότι το

λογισμικό θα είναι φιλικό όχι μόνο προς το χρήστη, αλλά θα συμβαδίζει και με το ήδη υπάρχον σύστημα. (Γιαννακόπουλος, Παπουτσή, 2000)

Η δοκιμή έχει πολλές και διαφορετικές μορφές, αλλά παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην επιτυχημένη εφαρμογή του συστήματος. Πολύ εύκολα μπορεί να πραγματοποιηθεί έλεγχος σε κάθε ένα από τα προγράμματα του συστήματος χωριστά ή ακόμα και ομαδικός έλεγχος του συστήματος σαν μια ολότητα. Επιπλέον, κρίνεται αναγκαία η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου σχεδίου δοκιμής, το οποίο θα πρέπει να αναγνωρίζει τι θα οφείλει να δοκιμαστεί, αλλά και ποια θα είναι τα αναμενόμενα αποτελέσματα. (Κιουντούζης, 1993)

Πρόκειται για μια διαδικασία αλλαγής ή μετατροπής του παλαιού συστήματος σε καινούριο, το οποίο περιλαμβάνει την εκπαίδευση όλου του προσωπικού που πρέπει να χρησιμοποιήσει το σύστημα για να διεκπεραιωθεί με σωστό τρόπο η δουλειά του και είναι δυνατό να γίνει με διάφορους τρόπους:

- Πρώτον, με αλλαγή κατευθείαν, στην οποία το καινούριο σύστημα θα μπορεί να αντικαθιστά το παλιό σε καθορισμένο χρόνο.
- Δεύτερον, παράλληλη στρατηγική, όπου το παλιό και το καινούριο σύστημα συμβαίνουν μαζί ώσπου το καινούριο να τεθεί σε σωστή λειτουργία.
- Τρίτον, η πιλοτική δοκιμή, η οποία παρουσιάζει το νέο σύστημα σε μία μικρή μερίδα λειτουργιών για να δοκιμαστεί ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί. Αν κάτι τέτοιο δοκιμαστεί και φανεί καλό, τότε το νέο σύστημα μπορεί να εξαπλωθεί και σε άλλες δραστηριότητες.
- Τέταρτον, η σταδιακή προσέγγιση στην οποία το νέο σύστημα μπορεί να συμβεί σε στάδια.

1.2 Η σημασία των πληροφοριακών συστημάτων στις επιχειρήσεις

Παλαιότερα, σε πολλές επιχειρήσεις και άλλους οργανισμούς, η οργάνωση των δεδομένων πραγματοποιούνταν με τρόπους που δεν ήταν αυτόματοι και με βάση τις απαιτήσεις και τις ανάγκες που είχε κάθε επιχειρηματική μονάδα.

Περνώντας τα χρόνια και με την ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη της επιστήμης της Πληροφορικής, οι πληροφορίες διαχωρίζονταν και αναπτύχθηκαν συστήματα χρήσιμα για την παραγωγή, αλλά και την οργάνωση της επιχείρησης που στηρίζονταν σε βάσεις δεδομένων. (Δημητριάδης, 1998)

Η χρήση των πρώτων υπολογιστών στο χώρο των επιχειρήσεων περιελάμβανε απλές λειτουργίες, όπως ήταν παραδείγματος χάρι, η παρακολούθηση των πωλήσεων ή ακόμα και των δεδομένων μισθολογίου και είχαν πολύ λίγες λεπτομέρειες. Αργότερα, οι εφαρμογές στους υπολογιστές έγιναν ακόμα πιο περίπλοκες και υπήρχε καλύτερη δυνατότητα να αποθηκευτεί υλικό και να αναπτυχθεί η τεχνολογία και αυτό ήταν κάτι που συνέβαλε σημαντικά στην ένωση των προηγούμενων εφαρμογών. Με τη μεγαλύτερη αποθήκευση δεδομένων, τα διοικητικά στελέχη ζητούσαν συνέχεια όλο και μεγαλύτερο αριθμό λεπτομερειών σκοπεύοντας στη δημιουργία διαχειριστικών αναφορών από την πρώτη κιόλας αποθήκευση δεδομένων. (Κιουντούζης, 1993)

Αναμφίβολα, στη σύγχρονη εποχή η τεχνολογία των υπολογιστών παίζει πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στη σωστή διαχείριση κάθε οργανισμού, αλλά και στην καλύτερη αποδοτικότητά του. Όλες οι εφαρμογές των υπολογιστών της πληροφορικής και των επικοινωνιών καλύπτουν όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Φυσικά, η ύπαρξη ενός υπολογιστή δεν είναι αρκετή για την επίλυση των προβλημάτων μιας επιχειρηματικής μονάδας. Είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν τα κατάλληλα συστήματα προκειμένου να παραλαμβάνουν δεδομένα και να μπορέσουν να τα μετατρέψουν σε πληροφοριακό υλικό με βάση συγκεκριμένες προδιαγραφές. Είναι πληροφοριακά συστήματα που δημιουργούνται από άτομα, τα οποία απασχολούνται στον κλάδο της Πληροφορικής, δηλαδή τους αναλυτές συστημάτων που ακολουθούν όλες τις κατάλληλες διαδικασίες προκειμένου να μπορέσουν να καλύψουν καθεμία από τις ανάγκες, αλλά και τις απαιτήσεις που έχουν οι χρήστες. (Γιαννακόπουλος, Παπουτσή, 2000)

Κάθε σύστημα αποτελεί ένα σύνολο στοιχείων που αλληλοεξαρτώνται για την επίτευξη κάποιου σκοπού. Για την επίτευξη του στόχου αλληλεπιδρά με το περιβάλλον του. Ένα σύστημα λέγεται ανοιχτό, από τη στιγμή που εισέρχονται σε

αυτό στοιχείο, οι εισροές και στη συνέχεια απορρέουν στοιχεία από αυτό, οι εκροές καθώς βρίσκεται σε αλληλεπίδραση με το περιβάλλον του, δηλαδή χαρακτηρίζεται από συνεχή λειτουργία. Αντίθετα, κλειστό σύστημα είναι αυτό που σχηματίζεται όταν δεν είναι σε θέση να αλληλεπιδράσει με το περιβάλλον του. Όποια μορφή και να έχει οποιοδήποτε σύστημα θα πρέπει να υποστεί το στοιχείο του ελέγχου, δηλαδή της διαδικασίας μέσω της οποίας αποδεικνύεται εάν η λειτουργία του είναι αποδοτική. Κάθε σύστημα μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού αντιστοιχίζεται με ένα Πληροφοριακό Σύστημα που έχει ως στόχο τη συντήρηση αρχείων, αλλά και τη μεταφορά πληροφοριών κάθε μορφής.

Μια επιχείρηση μπορεί να λειτουργήσει έχοντας ανάγκη την αποτελεσματικότητα της διάθεσης των πληροφοριών και της οργάνωσής τους. Η οργανωτική δομή του οργανισμού είναι δυνατό να αντανακλά στον τρόπο που διακρίνονται οι λειτουργίες σε τμήματα και σε υποτμήματα, στην ιεράρχηση των σχέσεων εξουσίας που προκύπτει από τη δομή αυτή, αλλά και τη σχετική κατανομή των πόρων και του προσωπικού. Η διαχείριση ενός οργανισμού πραγματοποιείται με τη χρησιμοποίηση συστημάτων, αλλά και διαδικασιών στις οποίες κυριαρχεί το πληροφοριακό σύστημα που προσφέρει στοιχεία για όλες τις διαδικασίες. (Δημητριάδης, 1998)

Τα συστήματα μπορούν να συτελέσουν στη λήψη ορθολογικών αποφάσεων με την παρέμβαση σε όλα τα στάδια για τη διαδικασία λήψης μιας απόφασης. Ο ρόλος των πληροφοριακών συστημάτων γίνεται ολοένα και πιο κατανοητός εάν αναφερθούμε στην επιχειρησιακή πυραμίδα στην οποία μπορούμε να διακρίνουμε τέσσερα βασικά επίπεδα, τα οποία και είναι σχετικά με το εργασιακό προφίλ του προσωπικού και στο κάθε επίπεδο αντιστοιχούν τα ανάλογα πληροφοριακά συστήματα. (Βασιλακόπουλος, 1990)

Η λειτουργία ενός οργανισμού ή μιας επιχειρηματικής οντότητας περιλαμβάνει διάφορους κλάδους λειτουργίας, όπως είναι παραδείγματος χάρη, το μάρκετινγκ, η παραγωγή, η διαχείριση προσωπικού, οι προμήθειες, οι πωλήσεις κ.λ.π. Τα συστήματα θα πρέπει να επιδιώκουν την κάλυψη απαιτήσεων και αναγκών όλων των λειτουργιών. Από οικονομικής άποψης, τα πληροφοριακά συστήματα έχουν σημαντική επίδραση στον τρόπο οργάνωσης και της λειτουργίας των οργανισμών

λόγω της σταδιακής αντικατάστασης εργασιών με άλλες αντίστοιχες που διεκπεραιώνονται με τη βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή, καθώς και εξαιτίας της φθηνότερης απόκτησης, αλλά και διαχείρισης δεδομένων και πληροφοριακού υλικού.

Η τάση για ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων με την πίεση της εξέλιξης της τεχνολογίας σε πολλούς τομείς και κατά κύριο λόγο η εμφάνιση του Διαδικτύου, επηρεάζει τον τρόπο που μια επιχειρηματική μονάδα δρα στην αγορά και οδηγεί σε νέες προσαρμογές. Η ανάπτυξη αυτοματοποιημένου πληροφοριακού συστήματος αποτελεί ένα πολύ δύσκολο έργο, διότι δεν είναι εύκολο να καθοριστούν οι πραγματικές απαιτήσεις των χρηστών. (Κιουντούζης, 1993)

1.30 ρόλος ενός πληροφοριακού συστήματος στη διοίκηση μιας επιχείρησης

Η ταχύτατη εξέλιξη της τεχνολογίας της πληροφορικής τα τελευταία χρόνια έχει επιδράσει πολύ σημαντικά στην ανάπτυξη των πληροφοριακών συστημάτων στην πλειονότητα των επιχειρήσεων. Το πληροφοριακό υλικό που μεταβιβάζεται στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης παρουσιάζει συνεχή αύξηση και αποκτά όλο και μεγαλύτερη αξία. Στις μέρες μας η πλειοψηφία των επιχειρηματικών μονάδων διαθέτει πληροφοριακά συστήματα που αναλαμβάνουν την καταγραφή συναλλαγών, ενισχύουν το πελατολόγιο και ταυτόχρονα αναβαθμίζουν τους τρόπους επικοινωνίας με τους προμηθευτές. Μάλιστα, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη πρέπει καθημερινά να λαμβάνουν αποφάσεις για ζητήματα που αφορούν την επιχείρηση, καθώς και για θέματα που την απασχολούν μακροπρόθεσμα. (Γιαννακόπουλος, Παπουτσής, 2000)

Σε αυτά τα πληροφοριακά συστήματα καταγράφονται τεράστιες ποσότητες λειτουργικών δεδομένων, δηλαδή δεδομένων που αναφέρονται στην καθημερινή λειτουργία των επιχειρήσεων, σε διαδικασίες όπως για παράδειγμα οι λογιστικές εγγραφές τιμολογίων, οι κινήσεις αποθήκης, οι ταμειακές κινήσεις κ.λ.π. Οι στρατηγικές πληροφορίες, που αφορούν την εικόνα της επιχείρησης, όπως η αποδοτικότητα ενός προϊόντος βρίσκονται διάσπαρτες στα υπάρχοντα

πληροφοριακά συστήματα της εταιρίας δίχως να υπάρχει κάποιος αυτοματοποιημένος τρόπος για να δημιουργηθεί μια ενιαία, συγκεντρωτική εικόνα που απαιτείται από τη διοίκηση. (Κιουντούζης, 1993)

Όλοι οι τύποι πληροφοριακών συστημάτων επιδρούν σημαντικά στον τρόπο λειτουργίας και φυσικά στην πορεία μιας επιχειρηματικής μονάδας και από αυτό μπορούν να απορρέουν πολλές θετικές επιπτώσεις. Καταρχήν, προσδίδουν μια πολύ γενική εικόνα της επιχειρηματικής οντότητας και λειτουργούν με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να ευνοούνται η επικοινωνία και ο προγραμματισμός. Επίσης, με την ύπαρξη πληροφοριακών συστημάτων είναι κανείς σε θέση να γνωρίζει οποιαδήποτε χρονική στιγμή ποια είναι η αποτελεσματικότητα σε σχέση με τα έσοδά της, ποια είναι η επίδοση των εργαζομένων κ.λ.π. Κατά συνέπεια, εμφανίζεται η δυνατότητα βελτίωσης των επιχειρησιακών λειτουργιών, αλλά και των διαδικασιών της. (Δημητριάδης, 1998)

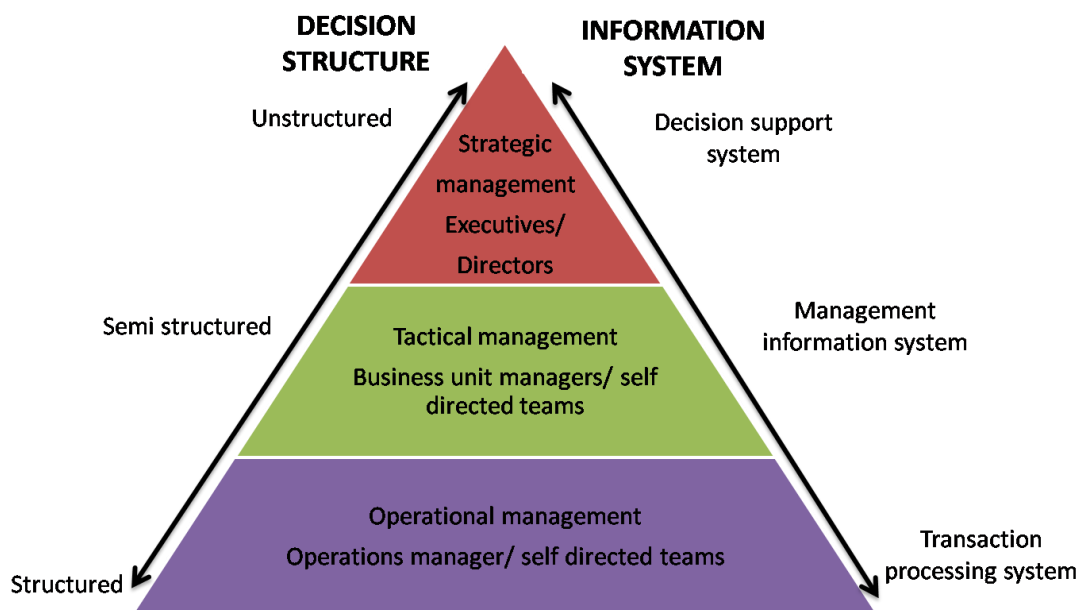
Θα πρέπει ακόμα να τονιστεί ότι το πληροφοριακό υλικό που εισρέει σε μια επιχείρηση παίζει σπουδαίο ρόλο σε αυτή σήμερα που ο ανταγωνισμός είναι τόσο έντονος. Το πελατειακό κοινό πραγματοποιεί αγορές σύμφωνα με τις τάσεις που επικρατούν και η συμπεριφορά των καταναλωτών μπορούν να προβλεφθούν από την κάθε επιχείρηση. Τα δεδομένα των πελατών είναι εφικτόνα διατίθενται προκειμένου η επιχείρηση να οργανώνει τις επιχειρησιακές της λειτουργίες πάντα σε σχέση με τις ανάγκες του πελάτη.

Με τη βοήθεια των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης των επιχειρήσεων μπορούν να αντληθούν όλες οι απαραίτητες πληροφορίες, έτσι ώστε η επιχείρηση να φτάσει στην επίτευξη των στόχων της με αποτελεσματικότητα, δηλαδή να μπορέσει να μεγιστοποιήσει την παραγωγή της με όσο το δυνατό χαμηλότερη κοστολόγηση. Οι επιχειρηματικές μονάδες που δεν έχουν στη διάθεσή τους κάποιο πληροφοριακό σύστημα διοίκησης είναι πολύ δύσκολο να επιβιώσουν στη σύγχρονη εποχή λόγω του σκληρού ανταγωνισμού.

Οι μεγάλες επιχειρηματικές μονάδες μπορούν να λειτουργούν όλο το εικοσιτετράωρο και σε περίπτωση που σταματήσει η λειτουργία του πληροφοριακού συστήματος διοίκησης της επιχείρησης θα σταματήσει παραγωγή, αλλά και η λειτουργία της. Γι' αυτό το λόγο, οι οργανισμοί δίνουν πολύ μεγάλη

έμφαση τόσο στην ασφάλεια του συστήματος όσο και στο ανθρώπινο δυναμικό. Οι γνώσεις και οι ικανότητες που έχουν τα διοικητικά στελέχη πάνω σε ζητήματα που σχετίζονται με την επιχείρησή τους μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα. (Βασιλακόπουλος, 1990)

Σε στρατηγικό επίπεδο λαμβάνονται αποφάσεις μακροπρόθεσμα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, οι στρατηγικές αποφάσεις να προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα κινηθεί ο οργανισμός, καθώς και τις λειτουργικές, αλλά και τις τακτικές αποφάσεις που θα πρέπει να ακολουθήσει. Λόγου χάρη, τέτοιες αποφάσεις έχουν να κάνουν με την πολιτική που θα ακολουθήσει η επιχείρηση έναντι των ανταγωνιστών και αυτές οι αποφάσεις είναι πολυσύνθετες για το λόγο ότι δε μπορούν να καθοριστούν με μεγάλη ακρίβεια όλες οι μεταβλητές εκτός επιχείρησης, όπως είναι παραδείγματος χάρη, οι πελάτες, οι προμηθευτές και οι ανταγωνιστές, άρα αφού δεν υπάρχουν σαφή δεδομένα υπάρχει αβεβαιότητα όταν λαμβάνονται αποφάσεις.

Το λειτουργικό επίπεδο σχετίζεται με τις βραχυπρόθεσμες αποφάσεις που αναφέρονται στις λειτουργίες της επιχειρηματικής μονάδας σε καθημερινή βάση, δηλαδή σε λειτουργίες που είναι απαραίτητες να γίνουν για να επιβιώσει η επιχείρηση. Τέτοιου είδους αποφάσεις αναφέρονται κατά κύριο λόγο στο σχεδιασμό

παραγωγής, αλλά και στον έλεγχο αποθεμάτων για να μην τεθεί σε κίνδυνο η λειτουργία του οργανισμού.

Το τακτικό επίπεδο αναφέρεται σε αποφάσεις που λαμβάνονται τις περισσότερες φορές από τους υπαλλήλους της επιχείρησης μακροπρόθεσμα και είναι υπεύθυνοι για τη διαχείριση των πόρων της. Πολλές φορές δηλαδή μπορεί να προκαλεί πολύπλοκο ζήτημα η επιλογή του πιο αξιόπιστου και φερέγγυου προμηθευτή. Κάποιοι προμηθευτές μπορεί να είναι σε θέση να προσφέρουν με πολύ χαμηλό κόστος, αλλά ενδεχομένως να μην είναι καλή η ποιότητα πρώτης ύλης που παρέχεται.

Πολλές είναι οι επιχειρησιακές εφαρμογές των συστημάτων επιχειρησιακού προγραμματισμού πόρων που μπορούν να προσφέρουν σε έναν οργανισμό ολοκληρωμένες μονάδες λογισμικού, αλλά και μια βάση δεδομένων που παρέχει αποτελεσματικό προγραμματισμό, σωστή διαχείριση και έλεγχο κάθε επιχειρησιακής λειτουργίας. Πρόκειται για συστήματα που είναι δυνατό να περιλαμβάνουν την παραγωγή αγαθών ή υπηρεσιών, τη διανομή και την προώθησή τους, τις επενδύσεις, τα οικονομικά, τη λογιστική και τους ανθρώπινους πόρους.

Για παράδειγμα, τασυστήματα διαχείρισης εφοδιαστικής αλυσίδαςδίνουν τη δυνατότητα για την πιο αποτελεσματική διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας και αυτό περικλείει προμηθευτές, κατασκευαστές, χονδρέμπορους, λιανοπωλητές και τελικούς καταναλωτές.Τα συστήματα διαχείρισης πελατειακών σχέσεωνβοηθούν προκειμένου η επιχείρηση να μπορεί και να διαχειρίζεται τις σχέσεις της με τους πελάτες στον κλάδο των πωλήσεων.Τα συστήματα διαχείρισης γνώσης είναι σημαντικά, διότι διευκολύνουν τους οργανισμούς, αφού περιλαμβάνουν έγγραφα, λογιστικές αναφορές και διαδικασίες που δεν έχουν καταγραφεί διάφορα στοιχεία.(Γιαννακόπουλος, Παπουτσή, 2000)

1.4 Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα

Η λογιστική αποτελεί ένα σύστημα για την καταγραφή, αλλά και τον έλεγχο της των κερδών που απορρέουν από τις οικονομικές δραστηριότητες. Στο χώρο της Πληροφορικής αυτό το σύστημα αποκαλείται Λογιστικό Πληροφοριακό Σύστημα. Πρόκειται για ένα σύστημα που συντελεί στην αναγνώριση, τη συλλογή, την ταξινόμηση και την καταγραφή των δεδομένων των οικονομικών πράξεων, αλλά και των συναλλαγών μιας επιχειρηματικής μονάδας. Στη συνέχεια, ακολουθεί η επεξεργασία τους με βάση συγκεκριμένους κανόνες, αλλά και αρχές και παράγονται χρήσιμες πληροφορίες. Το είδος των πληροφοριών που πρέπει να παράγει το σύστημα προσδιορίζεται με βάση τις μεταβαλλόμενες πληροφοριακές ανάγκες των χρηστών.

Σκοπό αυτού του συστήματος αποτελεί η ολόενα και πιο αποτελεσματική ικανοποίηση των πληροφοριακών αναγκών των διοικητικών στελεχών της επιχείρησης και του εξωτερικού περιβάλλοντος με το χαμηλότερο κόστος. Για να είναι χρήσιμες οι λογιστικές πληροφορίες θα πρέπει να διαθέτουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

Πρώτον, την αξιοπιστία, δηλαδή οι πληροφορίες θα πρέπει να είναι εμπιστευτικές και να έχουν ένα συγκεκριμένο σκοπό. Έπειτα, για την εξασφάλιση της αξιοπιστίας του πληροφοριακού υλικού, θα πρέπει να υπάρχει ουδετερότητα στις οικονομικές καταστάσεις.

Δεύτερον, την ικανότητα κατανόησης της οικονομικής πληροφορίας από το χρήστη, δηλαδή η δυνατότητά του να κατανοεί το περιεχόμενο, αλλά παράλληλα και τη σημασία που έχουν οι οικονομικές καταστάσεις.

Τρίτον, τη σχετικότητα που υπάρχει μεταξύ πληροφοριών και κατά πόσο αυτές επηρεάζουν τις αποφάσεις που λαμβάνονται. Για να είναι σχετικές οι πληροφορίες θα πρέπει να είναι προβλέψιμες.

Τέταρτον, τη συγκρισιμότητα, εννοώντας ότι οι οικονομικές εκθέσεις είναι απαραίτητο να συγκρίνονται προκειμένου να εντοπιστούν ομοιότητες ή διαφορές. Για να μπορούν να συγκριθούν θα πρέπει να χρησιμοποιείται μια κοινή μονάδα μέτρησης και αυτό εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο τους εξωτερικούς χρήστες, οι οποίοι δείχνουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για την πιστοληπτική ικανότητα και γενικά την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης.

Όμως, προβαίνει και στην εξυπηρέτηση των αναγκών των στελεχών της επιχείρησης για το σχεδιασμό και τον έλεγχο της πορείας της. Ένα πληροφοριακό σύστημα ενδεχομένως να αποτελείται από άλλα υποσυστήματα. Για παράδειγμα, το πληροφοριακό σύστημα "Χρηματοοικονομική Λογιστική" μπορεί να αποτελεί υπό-σύστημα του "Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος". Το υποσύστημα του Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος αποτελεί τη χρηματοοικονομική λογιστική, δηλαδή τη Γενική Εκμετάλλευση, τα Αποτελέσματα Χρήσης και τον Ισολογισμό.

1.5 Το πληροφοριακό σύστημα Taxisnet

Ο ρόλος της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων είναι πάρα πολύ σημαντικός, αφού αναπτύσσει ολοκληρωμένα Πληροφοριακά Συστήματα προκειμένου να στηρίξει το έργο του Υπουργείου Οικονομικών με βασικότερα το TAXIS για την φορολογία, αλλά και το TAXISnet για την φορολογική εξυπηρέτηση των πολιτών και των επιχειρήσεων με ηλεκτρονικό τρόπο. Είναι φορέας που συμβάλλει από τη μια μεριά στην υψηλή ποιότητα προσφοράς υπηρεσιών σε κάθε φορολογούμενο πολίτη και από την άλλη πλευρά στην αποτελεσματική υποστήριξη του έργου της διοίκησης.

Για να αναπτυχθεί η ηλεκτρονική υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων θα πρέπει να υπάρχει διαρκής εκπαίδευση των υπαλλήλων στη χρήση πληροφοριακών συστημάτων, αλλά και να είναι ήδη εξοικειωμένοι με τις νέες τεχνολογίες. Επίσης, είναι απαραίτητη η δημιουργία, η ανάπτυξη και η διαχείριση του ενιαίου πληροφοριακού δικτύου για να

μεταβιβάζονται οι πληροφορίες, αλλά και για να διασυνδέονται με άλλα δημόσια δίκτυα. Ακόμα, θα πρέπει να υπάρχει ασφαλής μεταφορά πληροφοριών για να μη παραβιάζονται τα φορολογικά στοιχεία, αλλά ούτε και το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων. Οι συμπληρωματικές δραστηριότητες θα πρέπει να λειτουργούν εύρυθμα για να ολοκληρώνονται με επιτυχία οι φορολογικές διαδικασίες, ενώ ο εκσυγχρονισμός του λογισμικού έχει στόχο να βελτιώνονται οι προσφερόμενες υπηρεσίες προς τους φορολογούμενους και τις επιχειρήσεις.

Η ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων συμβάλλει έτσι ώστε να έχουμε διαμορφωμένες νέες ηλεκτρονικές υπηρεσίες φορολογίας (TAXISnet) και να μην είναι απαραίτητη η φυσική παρουσία του πολίτη κατά τις συναλλαγές με το Υπουργείο Οικονομικών. Επιπλέον, συντελεί στη δημιουργία νέου κέντρου δεδομένων και παρέχει υπηρεσίες τεχνογνωσίας προς το δημόσιο τομέα προκειμένου να επιτευχθούν οι οικονομίες κλίμακας. Ακόμα, ωθεί στην αναβάθμιση των τηλεπικοινωνιακών δικτύων του Υπουργείου Οικονομικών σε δίκτυα που παρουσιάζουν υψηλές ταχύτητες και εξασφαλίζει την καλύτερη δυνατή απόδοση με το μικρότερο κόστος συντήρησης για να εξελιχθεί το TAXIS σε σύγχρονη ηλεκτρονική πλατφόρμα.

Το TAXIS αποτελεί ένα ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα για τη φορολογία που υλοποιήθηκε με τη βοήθεια του προγράμματος "Κλεισθένης" του Β' ΚΠΣ. Έχει ως πρωταρχικό στόχο να εκσυγχρονιστούν οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, να καταπολεμηθεί η φοροδιαφυγή και να βελτιωθεί η εξυπηρέτηση του πολίτη. Το TAXISnet είναι εκείνο το πληροφοριακό σύστημα, το οποίο και επιτρέπει την πραγματοποίηση συναλλαγών, τη χορήγηση εγγράφων, αλλά και την παροχή πληροφοριακού υλικού μέσω του internet.

Το TAXIS (TaxationInformationSystem) αποτελεί ένα πληροφοριακό σύστημα, το οποίο έχει ως στόχο τη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Προσφέρει, λοιπόν, στον κάθε φορολογούμενο την ευκαιρία να τακτοποιεί κάθε εκκρεμότητα που έχει με τις Δ.Ο.Υ. μέσω του διαδικτύου, χωρίς να ταλαιπωρείται και δίχως να σπαταλά πολύτιμο χρόνο. Πρόκειται για μια υπηρεσία, η οποία αναφέρεται στις δηλώσεις φορολογίας του εισοδήματος φυσικών προσώπων (Ε1, Ε2, Ε3, Ε9) και στις περιοδικές δηλώσεις αποκτήσεων – παραδόσεων.

Οι πιο βασικοί του στόχοι αναφέρονται στα εξής:

- Στην καλύτερευση της παρακολούθησης, αλλά και της είσπραξης των εσόδων.
- Στην ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας.
- Στην υποστήριξη διάφορων εναλλακτικών τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες.
- Στην πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων.
- Στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής.
- Στην εφαρμογή δικαιότερης φορολογικής πολιτικής.

Οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες του TAXISnet εξυπηρετούν όλους τους φορολογούμενους που επιθυμούν να προβούν στην υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος των εντύπων Ε1, Ε2, Ε3, Ε9, Ε14 και στην υποβολή ειδικού ενημερωτικού σημειώματος. Επίσης, όσοι πολίτες και όσες επιχειρήσεις το επιθυμούν μπορούν να υποβάλουν περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α. Κάθε δήλωση, η οποία υποβάλλεται μέσω του διαδικτύου και καταχωρείται με επιτυχημένο τρόπο στο TAXISnet διακρίνεται από εγκυρότητα. Αυτή η δήλωση αντιμετωπίζεται, όπως και όλες οι υπόλοιπες δηλώσεις των οποίων η παραλαβή πραγματοποιείται τοπικά στη Δ.Ο.Υ. είτε μηχανογραφικά μέσω του συστήματος TAXIS είτε με χειρόγραφο τρόπο. Φυσικά, δε χρειάζεται εκτύπωση για το αποδεικτικό παραλαβής και μάλιστα η ηλεκτρονική δήλωση δε χρειάζεται να υποβληθεί και στη Δ.Ο.Υ. Υποχρεωτική είναι μόνο η υπογραφή των δηλώσεων Φ.Π.Α. από λογιστές-φοροτεχνικούς για όσους τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Η διαδικασία για την πληρωμή του οφειλόμενων ποσών των χρεωστικών δηλώσεων Φ.Π.Α. που υποβάλλονται μέσω του συστήματος TAXISnet είναι δυνατό να γίνει σε τράπεζες που είναι συμβεβλημένες με το Υπουργείο Οικονομικών και η αρμοδιότητά τους είναι να παρέχεται αυτή η υπηρεσία. Οι πολίτες δίνουν στα τραπεζικά ιδρύματα με τα οποία συνεργάζονται την εντολή να πληρωθεί το ποσό του Φ.Π.Α. που προέκυψε με την υποβολή της δήλωσης. Η εντολή δίνεται με οποιονδήποτε τρόπο και οποιαδήποτε χρονική στιγμή με

καταληκτική ημερομηνία στις 26 του μήνα που ακολουθεί για τη λήξη της φορολογικής περιόδου που αφορά η δήλωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

2.1 Η έννοια της φορολογικής πολιτικής και ο σκοπός της

Με την έννοια φορολογία εννοούμε την επιβολή υποχρεωτικών φόρων στο κράτος. Μέσω των υποχρεωτικών φόρων των φυσικών και νομικών προσώπων προκύπτουν τα κρατικά έσοδα, τα οποία αποτελούν τη σημαντικότερη πηγή των δημοσίων εσόδων στη σύγχρονη οικονομία και κοινωνία. Η φορολογία έχει ως αντικειμενικό σκοπό τη χρηματοδότηση των κρατικών δαπανών κατά την άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής και την ενίσχυση ή σταθεροποίηση της οικονομικής ανάπτυξης που αναφέρεται στην οικονομία γενικότερα. Επίσης, έχει ως σκοπό την αναδιανομή του πλούτου που σχετίζεται με την κοινωνική οικονομία. Η εισοδηματική πολιτική του κράτους βασίζεται στους πόρους που λαμβάνει το κράτος με τη φορολογική πολιτική που επιδιώκει και τελικά αποφασίζει να εφαρμόσει. Αυτές οι εισφορές που είναι υποχρεωτικές για τους πολίτες ονομάζονται φόροι. (Γεωργακόπουλος, Πάσχος, 2003)

Η φορολογία, λοιπόν, είναι η διαδικασία που ακολουθεί το κράτος μέσω της υποχρεωτικής χρηματικής εισφοράς των φυσικών και των νομικών προσώπων. Πρόκειται για μια σημαντική δραστηριότητα που οι ασκούν δημόσιοι φορείς σε όλες τις χώρες του κόσμου και κυρίως εξελίσσεται στις πιο αναπτυγμένες, διότι τους παρέχει περισσότερο από το 90% των εσόδων τους. Επομένως, πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό αντικείμενο μελέτης, με το οποίο ασχολείται η Οικονομική Επιστήμη. Επιπλέον, συνδέεται και με άλλες επιστήμες, όπως είναι για παράδειγμα η Νομική Επιστήμη, η Πολιτική Επιστήμη, η Διοικητική Επιστήμη κ.λ.π. (Γεωργακόπουλος, Πάσχος, 2003)

Η επιβολή της φορολογίας στοχεύει στην πραγματοποίηση κάποιων σκοπών και οι πιο βασικοί από αυτούς είναι:

- Οι ταμειευτικοί, οι οποίοι συμβάλλουν στην εξασφάλιση των εσόδων και μαζί με τις υπόλοιπες πηγές εσόδων του κράτους θα μπορούν να καλύψουν τις δημόσιες δαπάνες.
- Οι κοινωνικοί, οι οποίοι επιδιώκουν την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την αναδιανομή του εισοδήματος στις διάφορες κοινωνικές τάξεις.
- Οι οικονομικοί, βάσει των οποίων το κράτος είναι δυνατό να οδηγηθεί σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό, για παράδειγμα, να κυμανθεί ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης.

Επομένως, ανάλογα με το σκοπό, οι λειτουργίες της φορολογίας διακρίνονται στην: (Φλώρος, 2004)

Ταμειευτική λειτουργία

Σε αυτήν την κατηγορία, ο φόρος αποτελεί το κυριότερο μέσο χρηματοδότησης του δημοσίου τομέα. Γι' αυτό το λόγο, ένας από τους πιο βασικούς σκοπούς του κράτους είναι να εξασφαλίσει την επάρκεια των φορολογικών εσόδων προκειμένου να καλύψει τις δημόσιες δαπάνες. Ουσιαστικά στοχεύει στην αναδιανομή των παραγωγικών μέσων της οικονομίας μεταξύ ιδιωτικού και δημοσίου τομέα και στην αφαίρεση παραγωγικών μέσων από τον ιδιωτικό τομέα και μεταφορά στο δημόσιο για να παραχθούν δημόσια αγαθά, τα οποία προορίζονται για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του κοινωνικού συνόλου.

Κοινωνική λειτουργία

Σύμφωνα με τη λειτουργία αυτή με το φόρο επιδιώκεται η πραγματοποίηση διάφορων κοινωνικών σκοπών και κυριότερος από αυτούς είναι η μείωση της οικονομικής ανισότητας των πολιτών. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός η δημόσια οικονομία πρέπει να λάβει κάποια μέτρα, τα οποία να: (Φλώρος, 2010)

- Συμβάλλουν στην επιβολή φόρου με προοδευτικό συντελεστή στην περιουσία των ιδιωτικών οικονομιών

- Να καθορίζουν προοδευτικό συντελεστή για το φόρο εισοδήματος, όμως, το μέγεθος του καταβαλλόμενου φόρου θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο για τις

ιδιωτικές οικονομίες που έχουν μεγαλύτερο εισόδημα και πιο χαμηλό για τις οικονομίες που έχουν μικρότερο εισόδημα.

- Να ωθούν στην απαλλαγή ή στην επιβάρυνση με χαμηλό συντελεστή των ειδών πρώτης ανάγκης και στην επιβάρυνση με υψηλό συντελεστή των ειδών πολυτελείας.

- Να απαλλάσσουν αρκετά συχνά τις μικρές επιχειρήσεις από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, έτσι ώστε να παράγουν με χαμηλότερο κόστος.

Οικονομική λειτουργία

Το κράτος έχει κάποια έσοδα και τα διοχετεύει προκειμένου να καλυφθούν οι δημόσιες δαπάνες, όπως είναι λόγω χάρη η πληρωμή των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων, οι δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την εθνική άμυνα, κ.λ.π. Μια από τις βασικότερες πηγές των δημόσιων εσόδων είναι οι φόροι. Ο φόρος χρησιμοποιείται ως μέσο άσκησης οικονομικής πολιτικής για να επηρεαστεί η οικονομική δραστηριότητα ενός κράτους.

Φόρος καλείται η μονομερής και αναγκαστική παροχή που επιβάλλεται στον πολίτη από το κράτος ώστε να εκπληρωθούν οι κρατικές ανάγκες του, δίχως να υποχρεώνεται σε συγκεκριμένη αντιπαροχή για κάθε πολίτη ξεχωριστά. Ο παραπάνω ορισμός περιλαμβάνει τα χαρακτηριστικά στοιχεία του φόρου. Χαρακτηριστικά, λοιπόν, γνωρίσματα του φόρου είναι τα εξής:

- Η παροχή προς το κράτος, η οποία στις σύγχρονες κοινωνίες είναι πάντοτε χρηματική.
- Είναι μονομερές μέσο, αφού πρόκειται για παροχή αποκλειστικά των ιδιωτικών φορέων προς τους δημόσιους χωρίς αντίστοιχα ειδική αντιπαροχή των δημοσίων προς τους ιδιωτικούς.
- Ο φόρος έχει αναγκαστικό χαρακτήρα, αφού η παροχή επιβάλλεται από το κράτος ασκώντας την εξουσία του με βάση τα κριτήρια που προβλέπει ο σχετικός νόμος.

- Εκπληρώνονται δημόσιοι σκοποί, δηλαδή ο φόρος είναι η κυριότερη πηγή εσόδων του δημοσίου, σύμφωνα με την οποία ασκεί την οικονομική και κοινωνική του πολιτική και μπορεί να χρηματοδοτεί διάφορους τομείς, όπως είναι για παράδειγμα η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια, η άμυνα και η ασφάλεια.
- Δεν υπάρχει ειδικό αντάλλαγμα για την παροχή, το κράτος προσφέρει στους πολίτες υπηρεσίες που αφορούν το κοινωνικό σύνολο και εξυπηρετούν κι εκπληρώνουν τις συλλογικές ανάγκες.

2.2Η διάκριση των φόρων

Ο πολίτης, του οποίου τα οικονομικά στοιχεία έχουν χρησιμοποιηθεί ως βάση για τον υπολογισμό των φόρων του εισοδήματός του, της περιουσίας του και των καταναλωτικών του δαπανών και υποχρεούται να καταβάλλει το φόρο στο δημόσιο αποκαλείται φορολογούμενη μονάδα. Φορολογούμενες μονάδες είναι τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα.

Ως φορολογική βάση ορίζεται το μέγεθος βάσει του οποίου υπολογίζεται το ποσό του φόρου που είναι υποχρεμένος να καταβάλλει ο φορολογούμενος. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως φορολογική βάση οποιοδήποτε οικονομικό ή μη οικονομικό χαρακτηριστικό γνώρισμα των φορολογούμενων. Τα διάφορα οικονομικά χαρακτηριστικά του φορολογούμενου που χρησιμοποιούνται τις περισσότερες φορές, λοιπόν, είναι το εισόδημα, η περιουσία και η καταναλωτική δαπάνη του. (Θεοχαρόπουλος, 1981)

Η περιουσία χρησιμοποιούταν ευρύτατα ως η κύρια βάση της φορολογίας πριν τη βιομηχανική επανάσταση που αποτελούσε τη βασική πηγή εισοδήματος και στην ουσία παρουσίαζε το μέγεθος προκειμένου να υπολογιστεί η φορολογική υποχρέωση των πολιτών. Με το πέρασμα αυτής της περιόδου και ιδιαίτερα με την ανάπτυξη του δευτερογενούς και του τριτογενούς τομέα της οικονομίας, το εισόδημα από την εργασία άρχισε να αποτελεί τη βασική πηγή του συνολικού εισοδήματος. Στη σύγχρονη εποχή, λοιπόν, το εισόδημα χρησιμοποιείται

πρωταρχικά ως βάση για να υπολογιστεί η φορολογική υποχρέωση των πολιτών, διότι αποτελεί και τον κύριο δείκτη της οικονομικής ευημερίας μιας χώρας και επομένως αναδεικνύει τη δυνατότητα που έχουν οι φορολογούμενοι πολίτες να συντελέσουν στη χρηματοδότηση των δημοσίων δαπανών. (Γεωργακόπουλος, 1997)

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η δαπάνη και ιδίως η καταναλωτική δαπάνη, θα πρέπει να χρησιμοποιείται αρχικά ως βάση, για τον υπολογισμό του ποσού που υποχρεούται να πληρώσει κάθε φορολογούμενος. Η άποψη αυτή επικρατεί αφού η κατανομή της φορολογικής επιβάρυνσης βάσει της δαπάνης των καταναλωτών φαίνεται να είναι πιο δίκαια, διότι, ενώ το εισόδημα δείχνει τη συνεισφορά κάθε πολίτη στο κοινωνικό σύνολο, η καταναλωτική δαπάνη παρουσιάζει τι αποκομίζει κάθε πολίτης από την κοινωνία.

Επιπλέον, θεωρείται ότι ο υπολογισμός της δαπάνης των φορολογούμενων είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια, επειδή ορισμένες κατηγορίες εισοδημάτων δεν είναι δυνατό να υποβληθούν σε φορολογία. Αντιθέτως, αυτοί που υποστηρίζουν την άποψη ότι το εισόδημα πρέπει να αποτελεί την κυριότερη βάση των φόρων, θεωρούν ότι το εισόδημα απεικονίζει το μέγεθος της αγοραστικής δύναμης που έχει στην κατοχή του κάθε φορολογούμενος και συνεπώς, δείχνει την ικανότητα του κάθε πολίτη να συνεισφέρει στην κάλυψη των δημοσίων δαπανών. (Φινοκαλιώτης, 2001)

Ο φορολογικός συντελεστής αποτελεί εκείνο το ποσό του φόρου, το οποίο αντιστοιχεί σε κάθε μονάδα της φορολογικής βάσης και στην περίπτωση που εκφράζεται ως ποσοστό επί της αξίας ενός αντικειμένου τότε ονομάζεται συντελεστής κατ' αξία. Αν εκφράζεται κατά μονάδα φορολογικής βάσεως τότε αποκαλείται συντελεστής κατά μονάδα. Επίσης, διακρίνουμε το μέσο φορολογικό συντελεστή και τον οριακό φορολογικό συντελεστή. Ο πρώτος είναι ο λόγος του ποσού του φόρου, ο οποίος καταβάλλεται συνολικά από μια φορολογούμενη μονάδα προς την συνολική αξία της φορολογικής βάσης, ενώ ο δεύτερος είναι ο πρόσθετος φόρος που θα πρέπει να καταβληθεί για καθεμία νέα μονάδα φορολογικής βάσης.

Οι δημόσιοι φορείς προκειμένου να επιτύχουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους πολλούς και σύνθετους στόχους τους, οδηγούνται συνήθως στην επιβολή περισσότερων φόρων από έναν. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η πιο αποτελεσματική λειτουργία των στόχων, αφού ορισμένοι φόροι είναι πολύ πιο αποτελεσματικοί στην επίτευξη μερικών από αυτούς, ενώ άλλοι φόροι είναι πιο αποδοτικοί στην πραγματοποίηση άλλων στόχων. (Φινοκαλιώτης, 2001)

Η επιβολή της φορολογίας εμφανίζει όχι μόνο πλεονεκτήματα, αλλά και μειονεκτήματα, γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να συνδυάζονται κατάλληλα οι φόροι και οι στόχοι τους ώστε να ελαχιστοποιούνται τα μειονεκτήματα και να μεγιστοποιούνται τα πλεονεκτήματα. Η ταξινόμηση των φόρων γίνεται με βάση διάφορα κριτήρια.

2.2.1 Με κριτήριο τη φορολογική βάση

Σύμφωνα με την φορολογική βάση οι φόροι διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- Φόροι Περιουσίας
- Φόροι Εισοδήματος
- Φόροι δαπάνης ή κατανάλωσης
Ειδικότερα,
- **Φόροι Περιουσίας**

Φόροι περιουσίας χαρακτηρίζονται οι φόροι, οι οποίοι επιβάλλονται όταν κάποιος κατέχει ή όταν μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία. Γενικά, έχουν το πλεονέκτημα ότι περιορίζουν κατά μία έννοια τις εισοδηματικές ανισότητες, διότι τέτοιου είδους φόρους πληρώνουν μόνο οι κάτοχοι περιουσίας.

Όμως, δημιουργούνται μεγάλα προβλήματα στον υπολογισμό των φόρων περιουσίας, επειδή είναι δύσκολο να αποτιμηθούν τα περιουσιακά στοιχεία των φορολογούμενων. Οι φόροι περιουσίας επιβαρύνουν συνήθως το σύνολο ή κάποιο

μέρος της αξίας των περιουσιακών στοιχείων ιδιωτικών φορέων και χωρίζονται στους φόρους επί κατοχής περιουσίας και στους φόρους επί μεταβίβασης της περιουσίας με διμερείς συναλλαγές. Τέτοιο παράδειγμα αποτελούν οι φόροι μεταβίβασης των ακινήτων. Τέλος, είναι οι φόροι επί της μεταβίβασης της περιουσίας με ετεροβαρείς δικαιοπραξίες και χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτών αποτελούν οι φόροι κληρονομιών, των δωρεών και των γονικών παροχών. (Αναστόπουλος, Φορτσάκης, 2003)

- **Φόροι Εισοδήματος**

Φόρος εισοδήματος είναι ο φόρος που επιβάλλεται στο σύνολο των αποδοχών των φυσικών και νομικών προσώπων ετήσια. Οι αποδοχές αυτές μπορεί να προέρχονται από τις ακόλουθες πηγές:

- Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες
- Εισόδημα από ελεύθερα επαγγέλματα
- Εισόδημα από γεωργικές επιχειρήσεις
- Εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις
- Εισόδημα από ακίνητα
- Εισόδημα από κινητές αξίες

Η επιβολή φόρου στο εισόδημα ενός πολίτη δικαιολογείται από την άποψη ότι το εισόδημα είναι προσδιοριστικός παράγοντας της οικονομικής δύναμης των φορολογούμενων και απεικονίζει την αγοραστική δύναμή τους. Ο φόρος αυτός διακρίνεται σε δυο κατηγορίες ανάλογα με τη νομική φύση της φορολογούμενης μονάδας στο εισόδημα, στο Φόρο Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων (ΦΕΦΠ) και στο Φόρο Εισοδήματος Νομικών Προσώπων (ΦΕΝΠ). (Θεοχαρόπουλος, 1981)

- **Φόροι δαπάνης ή κατανάλωσης**

Οι φόροι αυτοί έχουν ως βάση τη δαπάνη του φορολογούμενου και κατά κύριο λόγο αφορούν στην καταναλωτική δαπάνη. Φόρος δαπάνης είναι το ποσό που πληρώνει ο καταναλωτής, όταν αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία επί του οποίου επιβάλλεται φόρος και κατά συνέπεια η τιμή του αυξάνεται. Οι φόροι αυτοί επιβάλλονται σε ένα μόνο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας, ενώ άλλοι

επιβάλλονται σε περισσότερα ή ακόμα και σε όλα τα στάδια. Επιπλέον, επιβάλλονται με τον ίδιο συντελεστή σε όλες τις επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από τις πωλήσεις τους. Συνεπώς, μπορεί να διαπιστωθεί ότι οι φόροι αυτοί επιβαρύνουν σε σχέση με το εισόδημα περισσότερο τις τάξεις χαμηλού εισοδήματος, διότι οι χαμηλοί εισοδηματίες δαπανούν πιο μεγάλο ποσοστό ή ακόμα και ολόκληρο το εισόδημά τους. (Αναστόπουλος, Φορτσάκης, 2003)

Οι φόροι κατανάλωσης ή δαπάνης χωρίζονται στους α) φόρους κατ' αξία που ο υπολογισμός τους πραγματοποιείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής πώλησης του προϊόντος και φόρους ανά μονάδα προϊόντος που υπολογίζονται σε ορισμένο ποσό ανά μονάδα προϊόντος, β) γενικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται στην πλειονότητα των αγαθών και αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών στην αγορά και στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, οι οποίοι επιβαρύνουν ορισμένα αγαθά όπως τα οινοπνευματώδη ποτά, και στους γ) εξωτερικούς φόρους κατανάλωσης ή δασμούς, οι οποίοι επιβαρύνουν τα εισαγόμενα προϊόντα και εσωτερικούς φόρους κατανάλωσης που επιβαρύνουν τα εγχώρια αγαθά που παράγονται και καταναλώνονται. (Trotabas, Cotteret, 1980)

2.2.2 Με κριτήριο τη φύση του φορολογικού συντελεστή

Ο φορολογικός συντελεστής είναι το ποσό εκείνο του φόρου, το οποίο αντιστοιχεί σε κάθε μονάδα της φορολογικής βάσης. Φορολογική βάση είναι το μέγεθος που λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να υπολογιστεί το ποσό του φόρου που είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει ο φορολογούμενος.

Σύμφωνα λοιπόν με το φορολογικό συντελεστή οι φόροι διακρίνονται στις παρακάτω κατηγορίες: (Γεωργακόπουλος, 1997)

- Αναλογικούς
- Προοδευτικούς
- Αντίστροφα προοδευτικούς
- Πάγιους

Πιο συγκεκριμένα:

- **Αναλογικοί φόροι**

Αναλογικοί καλούνται οι φόροι στους οποίους το ποσοστό του φορολογικού συντελεστή παραμένει σταθερό, ανεξαρτήτως από το ύψος της φορολογικής βάσης. Η φορολογούσα αρχή αφαιρεί το ίδιο ποσοστό εισοδήματος, περιουσίας ή καταναλωτικής δαπάνης από όλους τους φορολογουμένους. Παράδειγμα αναλογικού φόρου αποτελεί ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) για τον οποίο ο κανονικός συντελεστής έχει οριστεί σε 23% και ο χαμηλός συντελεστής σε 13%.

- **Προοδευτικοί φόροι**

Προοδευτικοί είναι εκείνοι οι φόροι που ο φορολογικός συντελεστής αυξάνεται όσο αυξάνεται και η φορολογική βάση. Η φορολογούσα αρχή, δηλαδή, αφαιρεί μεγαλύτερο ποσοστό του εισοδήματος, της περιουσίας ή της καταναλωτικής δαπάνης από τα άτομα με τα υψηλότερα εισοδήματα και μικρότερο ποσοστό από τα άτομα χαμηλότερου εισοδήματος. Παραδείγματα, λοιπόν, προοδευτικού φόρου αποτελούν ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων, επειδή ο συντελεστής του αυξάνεται καθώς αυξάνεται και το ύψος του εισοδήματος του φυσικού προσώπου που φορολογείται, αλλά και ο φόρος κληρονομιών, διότι και σε αυτόν μεγαλώνει ο συντελεστής όσο περισσότερο αυξάνεται η αξία της κληρονομιάς.

- **Αντίστροφα προοδευτικοί φόροι**

Αντίστροφα προοδευτικοί ονομάζονται οι φόροι των οποίων ο φορολογικός συντελεστής παρουσιάζει μείωση όταν η φορολογική βάση αυξάνεται, συνεπώς, ο συνολικός φόρος φθίνει αναλόγως του εισοδήματος. Η φορολογούσα αρχή αφαιρεί με αυτό το είδος φόρου μεγαλύτερο ποσοστό από το εισόδημα, την περιουσία και την καταναλωτική δαπάνη των οικονομικά ασθενέστερων νοικοκυριών και αρκετά μικρότερο ποσοστό από το εισόδημα των οικονομικά ισχυρών οικογενειών. Αντίστροφα προοδευτικούς φόρους δε συναντάμε πολύ συχνά στην

καθημερινότητα, όπως συμβαίνει με τους αναλογικούς και τους προοδευτικούς φόρους.

- **Πάγιοι φόροι**

Πάγιοι ονομάζονται οι φόροι που ορίζονται από το νόμο με σταθερό ποσό, το οποίο είναι ανεξάρτητο από το μέγεθος του αγαθού που φορολογείται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα πάγιου φόρου αποτελούν τα τέλη χαρτοσήμου για διάφορα έγγραφα.

2.2.3 Άμεσοι και έμμεσοι φόροι

Μία ακόμη διάκριση των φόρων είναι σε άμεσους και έμμεσους. Κριτήριο καθοριστικής σημασίας προκειμένου να ταξινομηθούν οι φόροι σε αυτές τις δύο κατηγορίες είναι η δυνατότητα που έχει ο κάθε φορολογούμενος να μεταθέσει σε άλλους φορολογούμενους το αντίστοιχο ποσό του φόρου που είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει στο κράτος.

- **Άμεσοι φόροι**

Άμεσοι είναι οι φόροι που επιβάλλονται κατευθείαν στους φορολογούμενους, είναι αυτοί που δε μπορούν να μετατεθούν σε άλλους, όπως λόγω χάρη ο φόρος εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, οι φόροι περιουσίας, δηλαδή, η ακίνητη περιουσία, οι κληρονομίες, οι δωρεές κ.λ.π. καθώς επίσης και οι φόροι κεφαλαίου (καταθέσεις, ομόλογα). (Καραγιώργος, Γεωργίου, 2003)

- **Έμμεσοι φόροι**

Έμμεσοι είναι οι φόροι, οι οποίοι είναι δυνατό να μεταβιβαστούν και σε άλλους φορολογούμενους με τους οποίους έχουν συναλλαγές. Οι έμμεσοι φόροι οδηγούν σε επιβάρυνση των καταναλωτών διάφορων προϊόντων έμμεσα, δηλαδή, δεν επιβάλλονται στον καταναλωτή, αλλά σε επιχειρήσεις που παράγουν διάφορα

προϊόντα. Οι επιχειρηματικές μονάδες αποδίδουν το φόρο στο Δημόσιο κι έπειτα με μία αύξηση στις τιμές των προϊόντων τους είναι δυνατό να μεταβιβάσουν το φόρο στους καταναλωτές. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων φόρων είναι ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ), οι δασμοί, αλλά και οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης. (Καραγιώργος, Γεωργίου, 2003)

Μερικά από τα πλεονεκτήματα των άμεσων φόρων είναι ότι παρουσιάζουν πιο σταθερή ταμειυτική απόδοση για το κράτος για το λόγο ότι συνδέονται με το εθνικό εισόδημα και την εξέλιξη που αυτό έχει. Επιπλέον, είναι κοινωνικά δίκαιοι, επειδή επιβαρύνουν τους πολίτες με τα υψηλότερα εισοδήματα και ωφελούνται οι ασθενέστερα οικονομικές τάξεις, αφού επιτυγχάνεται η αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος. Γενικότερα, είναι πιο δίκαιοι, επειδή σε αυτούς πραγματοποιείται η εφαρμογή της προοδευτικής φορολογίας και κατά συνέπεια ο κάθε φορολογούμενος πολίτης φορολογείται ανάλογα με τη δυνατότητα που έχει στην αποπληρωμή των φόρων.

Στα μειονεκτήματα των άμεσων φόρων συγκαταλέγονται οι πιο μεγάλες δυνατότητες διαφυγής σε σχέση με τους έμμεσους, η διευκόλυνση άσκησης φορολογικής πολιτικής και η μη καλλιέργεια της φορολογικής συνείδησης των πολιτών, αλλά και οι αδυναμίες ως προς την είσπραξή τους.

Οι έμμεσοι φόροι εμφανίζουν σημαντικά πλεονεκτήματα έναντι των άμεσων ιδιαίτερα στο ότι παρουσιάζουν πιο μεγάλες δυνατότητες είσπραξης σε σύγκριση με τους άμεσους φόρους, δεν υπάρχουν δυνατότητες να πάρει μεγάλη έκταση το φαινόμενο της φοροδιαφυγής και μειώνονται οι αντιδράσεις των φορολογούμενων. Οι έμμεσοι φόροι μειονεκτούν των άμεσων, διότι δε λαμβάνεται υπόψη η φοροδοτική ικανότητα του κάθε φορολογούμενου χωριστά και δεν αποτελούν σταθερή πηγή εσόδων για τον προϋπολογισμό του κράτους, αφού συνδέονται με την κατανάλωση που εμφανίζει διακυμάνσεις.

Αναφορικά με το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ), είναι ο πιο σημαντικός έμμεσος φόρος στην Ελλάδα. Η εφαρμογή του στη χώρα μας ξεκίνησε την 01/01/1987 βάσει του νόμου Ν.1642/1986. Αυτό σηματοδότησε ταυτόχρονα την κατάργηση ή ακόμα και την ενοποίηση πολλών έμμεσων φόρων. Η δημιουργία

εμπορικών και κατά συνέπεια οικονομικών σχέσεων της χώρας μας με τα υπόλοιπα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώθησαν στον εκσυγχρονισμό του ελληνικού φορολογικού συστήματος και την προσαρμογή στα συστήματα φορολογίας που ισχύουν και στα λοιπά κράτη μέλη της Ένωσης. Η εισαγωγή του ΦΠΑ λοιπόν κρίθηκε αναγκαία, επειδή ήταν υποχρέωση της Ελλάδας να εναρμονιστεί με το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα των έμμεσων φόρων. (Γιαννακούρης, Κουκοβίνης, 2007)

Τα κυριότερα επιχειρήματα που προβάλλονται συνήθως υπέρ του Φ.Π.Α. είναι ότι ο φόρος αυτός είναι ουδέτερος, αφού κατανέμει σε όλα τα στάδια τη φορολογική επιβάρυνση πλήττοντας την προστιθέμενη αξία και όχι τη συνολική, δηλαδή δε συγκντρώνει τη φορολογική επιβάρυνση μόνο στο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας. Επιπλέον, απαλλάσσει τα κεφαλαιουχικά αγαθά από οποιαδήποτε φορολογική επιβάρυνση, κάτι το οποίο οδηγεί σε αύξηση των επενδύσεων που είναι απαραίτητες για να προωθηθεί η οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Ακόμα, ο Φ.Π.Α. ωθεί στη βελτίωση του ισοζυγίου πληρωμών, τόσο από την πλευρά των εξαγωγών όσο και από αυτήν των εισαγωγών, διότι οι εξαγωγές γίνονται φθηνότερες και οι εισαγωγές είναι πιο ακριβές. Ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα είναι ότι ελαχιστοποιείται ο κίνδυνος να φοροδιαφύγει κανείς. (Δεσπότης, 2009)

Παρόλ' αυτά είναι αρκετές οι φορές που ο Φ.Π.Α. παρουσιάζει κάποια μειονεκτήματα, εκ των οποίων τα σημαντικότερα είναι ότι ο φόρος αυτός είναι πολύπλοκότερος συγκριτικά με άλλους, αφού υπάρχουν δυσκολίες ως προς την κατανόηση της έννοιας της προστιθέμενης αξίας, αλλά και ως προς τον υπολογισμό της. Ιδιαίτερα προβλήματα προκαλεί η εφαρμογή του Φ.Π.Α. στις μικρές επιχειρήσεις που σημειώνουν μικρές πωλήσεις και δε διαθέτουν επαρκή λογιστική οργάνωση, έχοντας ως συνέπεια τις πιο πολλές φορές να μην καλύπτεται το κόστος του φόρου. (Δεσπότης, 2009)

Ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα, όταν κάποιες επιχειρήσεις εξαιρούνται. Τέτοιες εξαιρέσεις παρατηρούνται για λόγους οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής ή ακόμα και για τον περιορισμό των

φορολογούμενων επιχειρήσεων, προκειμένου να απλοποιηθεί η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου.

2.3 Οι βασικές αρχές της φορολογικής πολιτικής

Οι γενικές αρχές της φορολογίας είναι οι κανόνες που διέπουν ένα φορολογικό σύστημα προκειμένου να είναι δίκαιο, αλλά και αποδοτικό. Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος *''Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους''*, που αποδίδει **την αρχή της φορολογικής** και της νομικής **ισότητας** των πολιτών και την ομοιόμορφη μεταχείρισή τους από την πλευρά του κράτους. Οι γενικές αρχές, λοιπόν, είναι οι εξής: (παρ. 5, άρθρο 4)

Αρχή της καθολικότητας

Ο κανόνας αυτός επιβάλλει την ίδια φορολόγηση σε όλους τους πολίτες δίχως καμία εξαίρεση, ακόμα και των αλλοδαπών που ζουν και εργάζονται στη χώρα. Το γεγονός ότι τα μικρά εισοδήματα απαλλάσσονται από το φόρο δεν καταργεί τον κανόνα της καθολικότητας του φόρου, επειδή τα έσοδα που προκύπτουν από τη φορολόγηση των ατόμων με χαμηλό εισόδημα έχουν μικρή διαφορά σε σχέση με τα έξοδα βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου, αφού θα δαπανηθούν πόροι. Επιπλέον, η επιβάρυνση των μικρών εισοδημάτων είναι δυνατό να επιφέρει αργότερα στο κράτος την ανάγκη να ενισχύσει αυτά τα εισοδήματα.

Ο κανόνας της παραγωγικότητας του φόρου

Η φορολογία για να είναι παραγωγική και να μπορεί να εξυπηρετήσει με αποτελεσματικό τρόπο τον αποταμιευτικό σκοπό του κράτους θα πρέπει να καθιερώνονται απαλλαγές σύμφωνα με το φόρο. Επιπλέον, οι νόμοι θα πρέπει να είναι εκφρασμένοι με σαφήνεια και να μην υφίστανται πολύ συχνές τροποποιήσεις. Ακόμα, το ποσοστό φορολόγησης δε θα πρέπει να είναι υπερβολικά υψηλό, έτσι ώστε να μην ωθούνται οι φορολογούμενοι στη φοροδιαφυγή, ενώ η βεβαίωση και η είσπραξη του φόρου θα πρέπει να γίνεται όσο

το δυνατό γρηγορότερα με τη μείωση των δαπανών που απαιτούνται για την διαδικασία αυτή.

Ο κανόνας απλότητας του φόρου

Με βάση αυτόν τον κανόνα, η φορολογική νομοθεσία θα πρέπει να είναι απλή, σαφής, ακριβής και κατανοητή χωρίς να υπάρχουν εξαιρέσεις. Η τακτική κωδικοποίηση των φορολογικών διατάξεων είναι καθοριστικής σημασίας για να εξυπηρετείται σημαντικά ο κανόνας αυτός, οδηγεί στη βελτίωση των σχέσεων των πολιτών με τα φοροτεχνικά όργανα και οι φορολογούμενοι νιώθουν μεγαλύτερη ασφάλεια.

Ο κανόνας βεβαιότητας και σταθερότητας

Σε περίπτωση που ο τρόπος φορολόγησης είναι κατανοητός από τους φορολογούμενους και οι νόμοι δε μεταβάλλονται συνεχώς, τότε οι φορολογούμενοι γνωρίζουν από την αρχή το ύψος του φόρου που οφείλουν και θα πρέπει να αποδώσουν στο κράτος, εξοικειώνονται με αυτόν και η φορολογία γίνεται πιο αποδοτική.

Ο κανόνας της καταλληλότητας του φόρου

Ο φόρος θα πρέπει να είναι κατάλληλος και όσον αφορά στο χρόνο, τον τόπο καθώς και τον τρόπο πληρωμής. Είναι σημαντικό οι παράγοντες αυτοί να διευκολύνουν το φορολογούμενο. Ως χρόνος είσπραξης θα πρέπει να ορίζεται κατά προτίμηση ο χρόνος που συμπίπτει με την πραγματοποίηση εισοδήματος. Επί πρόσθετα, η πραγματοποίηση του θα πρέπει να γίνεται σε τόπο που διευκολύνει τον φορολογούμενο, στην κατοικία του, στον τόπο διαμονής του ή εκεί όπου ασκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα. Τέλος, ο φόρος θα πρέπει να είναι κατάλληλος και από την άποψη του τρόπου με τον οποίο θα καταβληθεί, δηλαδή θα πρέπει η είσπραξή του να γίνεται έτσι ώστε να διευκολύνεται ο φορολογούμενος, παραδείγματος χάρη, η εξόφλησή του να γίνεται με δόσεις.

Ο κανόνας του ελάχιστου ορίου συντήρησης

Για κάθε φορολογούμενο θα πρέπει να υπάρχει ένα κομμάτι του εισοδήματός του, το οποίο να θεωρείται ότι δεν προορίζεται για να καλύψει τις απαραίτητες ανάγκες του ιδίου και της οικογένειάς του. Αυτό το μέρος λοιπόν του εισοδήματος δε θα πρέπει να υπάγεται στη φορολογία και καλείται ``ελάχιστο όριο συντήρησης``.

Ο κανόνας διαφορισμού των εισοδημάτων

Η φορολόγηση των εισοδημάτων κάθε πολίτη θα πρέπει να γίνεται με βάση τον τρόπο που αποκτάται κάθε εισόδημα έχοντας ως σκοπό το φορολογικό βάρος να κατανέμεται ορθολογικά και να μην αδικεί τους πολίτες. Λόγου χάρη, ο φορολογούμενος, ο οποίος αποκτά εισόδημα από προσωπική του εργασία δε θα πρέπει να φορολογείται το ίδιο με αυτόν που πραγματοποιεί εισόδημα από κεφάλαιο, διότι θα αισθάνεται μεγαλύτερη επιβάρυνση σε περίπτωση που πληρώσουν τον ίδιο φόρο.

Ο κανόνας αποφυγής της διπλής φορολογίας

Διπλή φορολόγηση υπάρχει όταν ο ίδιος πολίτης καλείται να πληρώσει τον ίδιο φόρο δύο φορές για το ίδιο αντικείμενο στην ίδια ή σε διαφορετική χώρα. Το φορολογικό σύστημα θα πρέπει οπωσδήποτε να αποτρέπει τη διπλή φορολόγηση, επειδή οδηγεί σε φοροδιαφυγή και ενδεχομένως να δημιουργήσει φορολογικές ανισότητες. Προκειμένου λοιπόν να αποφευχθεί η φοροδιαφυγή θα πρέπει να ακολουθείται η μέθοδος της διαίρεσης ή κατανομής, έτσι ώστε το εισόδημα να διαιρείται σε δύο μέρη. Το ένα μέρος του εισοδήματος φορολογείται από τη χώρα που κατοικεί ο φορολογούμενος και το άλλο από αυτήν που αποκτάται το εισόδημα.

Σύμφωνα με τη μέθοδο της εξαίρεσης ή απαλλαγής, τα εισοδήματα που αποκτώνται σε κάποιο κράτος από κατοίκους άλλων κρατών δε φορολογούνται είτε φορολογείται μόνο το εισόδημα που έχει αποκτηθεί στην επικράτεια τους.

Ακόμα, θα μπορούσε να ακολουθηθεί και η μέθοδος της έκπτωσης του φόρου, σύμφωνα με την οποία ο φόρος, ο οποίος καταβάλλεται σε ένα κράτος για

εισόδημα που φορολογείται και σε άλλο κράτος, αφαιρείται από τη διπλή φορολόγηση. (Νόμος 2238/94 περί φορολογίας εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων)

2.4 Τα κύρια χαρακτηριστικά στοιχεία του νέου φορολογικού συστήματος

Οι περισσότερες χώρες βιώνουν στις μέρες μας τη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία δε θα μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστη την Ελλάδα. Η επίτευξη των στόχων για τα έσοδα απαιτεί τη γρήγορη αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος μέσω της υλοποίησης των αντίστοιχων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Οι κυριότερες από αυτές τις μεταρρυθμίσεις περιλαμβάνουν την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) με βάση το αντίστοιχο πρόγραμμα συγχωνεύσεων και καταργήσεων.

Σκοπός είναι να απομακρυνθούν φορολογούμενος και υπάλληλος Δ.Ο.Υ. έτσι ώστε να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα διαφθοράς, αλλά και για να επιτευχθεί καλύτερη χρησιμοποίηση του προσωπικού των Δ.Ο.Υ. Επιπλέον, κρίνεται αναγκαία η ενίσχυση της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου των Φορολογικών Αρχών και ο έλεγχος, αλλά και η αξιολόγηση όσον αφορά στην επίτευξη των μηνιαίων στόχων για τα έσοδα. Η πρόσληψη εξωτερικών ελεγκτών καθώς και η μετακίνηση προσωπικού των Δ.Ο.Υ. με αντίστοιχη εμπειρία στον τομέα εσόδων, ο καθορισμός μηνιαίων στόχων και η αντίστοιχη αξιολόγηση επίτευξης αναφορικά με την είσπραξη παλαιών φορολογικών χρεών προς το Δημόσιο, αλλά και η δημοσιοποίηση αυτών των στοιχείων για την είσπραξη παλαιών φορολογικών χρεών προς το Δημόσιο και των προστίμων αποτελούν πολύ σημαντικά ζητήματα. (Σταματίου, Σαμπανιώτης, 2013)

Η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος έχει τους εξής στόχους:

- Πρώτον, εισπρακτική σκοπιμότητα, με την έννοια ότι το σύστημα θα πρέπει να διασφαλίζει με τον πιο οικονομικό τρόπο, τα απαραίτητα έσοδα

προκειμένου να λειτουργήσει σωστά το κράτος και για να παραχθούν τα δημόσια αγαθά και υπηρεσίες.

- Δεύτερον, αναδιανεμητική λειτουργία, δηλαδή ο φορολογικός μηχανισμός θα πρέπει να προσφέρεται σαν ένα αποτελεσματικό εργαλείο στο κράτος, ώστε να κατανέμεται δίκαια το φορολογικό βάρος στα μέρη της κοινωνίας με τη συνύπαρξη έμμεσων και άμεσων φόρων.
- Τρίτον, ρυθμιστικό ρόλο, εννοώντας ότι είναι συμπληρωματικό εργαλείο στην υπηρεσία του κράτους, στη δημιουργία κοινωνικά δίκαιων και βιώσιμων συνθηκών με διαφανή κίνητρα, αλλά και απαραίτητους μηχανισμούς αναστολής σε όλες τις πτυχές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.
- Τέταρτον, αναπτυξιακή διάσταση, δηλαδή απέναντι στις νέες προκλήσεις να συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός φιλικού περιβάλλοντος για το επιχειρείν ή την επιχειρηματικότητα, ευνοώντας με αυτόν τον τρόπο την αύξηση της επένδυσης, της κατανάλωσης και της αποταμίευσης. (Silvani, 1992)

Τα βασικότερα χαρακτηριστικά που θα πρέπει να διέπουν το νέο φορολογικό σύστημα είναι τα εξής: (Οικονομικό Επιμελητήριο, 2011)

- Κατανομή των φορολογικών βαρών με δίκαιο τρόπο.
- Σωστή και δίκαιη κατανομή της φοροδοτικής ικανότητας του φορολογούμενου Έλληνα πολίτη.
- Βελτίωση της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων με τη μείωση των έμμεσων φόρων ή με την κατάργηση φόρων που δεν είναι σύμφωνοι με τις σημερινές οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες και δημιουργούν υψηλό φορολογικό βάρος.
- Πρόβλεψη κινήτρων για την τόνωση της απασχόλησης, των επενδύσεων, της επιχειρηματικότητας και της προστασίας του περιβάλλοντος.
- Η μεγιστοποίηση του βαθμού ένταξης της παραοικονομίας στη νόμιμη οικονομία, αφού τα φαινόμενα της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας συντελούν στην ανατροφοδότηση της άνισης κατανομής των φορολογικών βαρών.

- Αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων των ελεγκτικών μηχανισμών για να αντιμετωπιστεί η φοροδιαφυγή, όπως για παράδειγμα με τη συνεχή εκπαίδευση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού.
- Η ενίσχυση του αισθήματος κάθε φορολογούμενου πολίτη ότι καταβάλλει δίκαια το φόρο που του αναλογεί να πληρώσει σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους και ότι οι πληρωτέοι φόροι προς το κράτος συμβάλλουν στο όφελος του κοινωνικού συνόλου και γενικότερα της εθνικής οικονομίας.
- Η εφαρμογή τεκμηρίων δαπανών και διαβίωσης προκειμένου αυτά να λειτουργήσουν ως κριτήρια για να αποδειχθεί οποιοδήποτε αδήλωτο εισόδημα, ιδιαίτερα των ατόμων εκείνων που ανήκουν σε ανώτερα κοινωνικά στρώματα.
- Η προστασία για ταεισοδήματα που πέφτουνκάτω από το όριο της ανεκτής διαβίωσης βάσει οικονομικών κριτηρίων.

Επιπλέον, σε ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα που πρέπει να έχει μεγάλη αποτελεσματικότητα είναι αναγκαία:

- Η αποφυγή αιφνιδιαστικών αλλαγών που είναι δυνατό να μεταβάλλουν τη συμπεριφορά ατόμων και επιχειρήσεων.
- Η ύπαρξη μηχανισμού ενημέρωσης του πολίτη, προκειμένου οι φορολογούμενοι να είναι σε θέση να διαπιστώνουν εύκολα τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στο νόμο και να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους.
- Η εύκολη προσαρμογή του σε οικονομικές συνθήκες που μεταβάλλονται, δίχως να είναι απαραίτητες συχνές αλλαγές.

Όλοι οι Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες, λοιπόν, θα πρέπει να γνωρίζουν με πλήρη σαφήνεια τους κανόνες και τις συνέπειες που προκύπτουν από τη μη τήρηση του φορολογικού συστήματος. Οι φορολογικοί νόμοι θα πρέπει να ερμηνεύονται ακριβώς, όπως έχουν ψηφιστεί.

Μετά την καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος το ζητούμενο είναι να παραμένει η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς με την απαλοιφή των φορολογικών εμποδίων που υφίστανται ανάμεσα στα κράτη – μέλη αυτής. Το φορολογικό σύστημα που χρησιμοποιείται από κάθε κράτος – μέλος, έχει ως στόχο την

ενίσχυση των επιχειρήσεών του με βάση τους συντελεστές φορολόγησης των επιχειρηματικών κερδών. Όμως, η συγκέντρωση του διεθνούς κεφαλαίου, η εξαγορά μεγάλου αριθμού επιχειρήσεων, η παρουσία ηλεκτρονικού εμπορίου, η μεγάλη κινητικότητα οικονομικών παραγόντων, αλλά και η λειτουργία των μεγάλων επιχειρήσεων καθιστούν αναγκαία τη λήψη των κατάλληλων μέτρων όσον αφορά στη φορολογία των επιχειρήσεων. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων, 2013)

Αρχικά, δε θα πρέπει να αναγνωρίζονται ως στοιχεία του ενεργητικού οι αγορές μετοχών, διότι πολλές ελληνικές επιχειρήσεις παρουσιάζουν πλασματικό ενεργητικό με την αγορά μετοχών offshore εταιριών, αφού οι επιχειρηματίες καλύπτουν οποιαδήποτε ταμειακά ελλείμματα. Επιπλέον, επειδή εξάγονται αγαθά, θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες θα προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων η διαφορά της αξίας με βάση τις διατάξεις για τις ενδοομιλικές συναλλαγές. Μεγάλης σημασίας είναι και η εναρμόνιση της φορολογίας των ατομικών επιχειρήσεων με τη φορολογία των προσωπικών επιχειρήσεων.

Άλλα σημαντικά σημεία αποτελούν: (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων, 2013)

- Η φορολόγηση των αγροτών με πιο δίκαιο τρόπο.
- Ο άμεσος έλεγχος των επιχειρήσεων που εγκαταλείπουν επαγγελματικές μισθώσεις με την υποχρέωση του ιδιοκτήτη του ακινήτου για να ενημερωθεί η αρμόδια Δ.Ο.Υ. προκειμένου να αποφευχθούν εικονικές συναλλαγές.
- Συμφωνίες με ξένους επενδυτές που επιθυμούν να δημιουργήσουν στην Ελλάδα μεγάλες οικονομικές μονάδες, με καταβολή φόρου εισοδήματος επί των ακαθάριστων εσόδων.
- Η διαμόρφωση του συντελεστή φορολόγησης των νομικών προσώπων ώστε να προσαρμοστεί στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η μείωση των συντελεστών φορολογίας εισοδήματος σε νέες επιχειρήσεις.
- Η συνδρομή του ναυτιλιακού κλάδου που θα μπορούσε να συμβάλλει καθοριστικά στην ενίσχυση των φορολογικών εσόδων.

- Η μείωση συντελεστών φορολογίας εισοδήματος σε επιχειρήσεις που αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους σε παραμεθόριες περιοχές.
- Κατάργηση της προκαταβολής του φόρου νομικών και φυσικών προσώπων.
- Ο προσδιορισμός των κερδών που φορολογούνται με λογιστικό προσδιορισμό των επιχειρήσεων και πλήρη κατάργηση κάθε τεκμαρτού προσδιορισμού αυτών. Παραδείγματος χάρη, για τα έργα υποδομής θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα ώστε τα φορολογητέα κέρδη των επιχειρήσεων να προσδιορίζονται από τα έσοδα της πραγματικής εμπορικής αξίας πώλησεως των ακινήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

3.1 Η έννοια του νεοφιλελευθερισμού

Κατά τη διάρκεια των χρόνων έχουν αναπτυχθεί πάρα πολλές οικονομικές θεωρίες και πολύ περισσότερες είναι οι παραλλαγές τους. Όλες αυτές οι θεωρίες διακρίνονται σε τρεις γενικότερες κατηγορίες. Η πρώτη είναι ο μερκαντιλισμός ή αλλιώς οικονομικός εθνικισμός που αναπτύχθηκε από την πρακτική των πολιτικών στα πρώτα στάδια της νεότερης εποχής. Πρόκειται για θεωρία, η οποία υποστηρίζει το προβάδισμα της πολιτικής έναντι της οικονομικής και αποτελεί ένα δόγμα οικοδόμησης ενός κράτους στα συμφέροντα του οποίου πρέπει να υποτάσσεται η αγορά.

Δεύτερη θεωρία είναι αυτή του φιλελευθερισμού που αναδύθηκε από τον Διαφωτισμό, εμφανίστηκε ως αντίδραση στην εμποροκρατία και ενσωματώθηκε στην ορθόδοξη οικονομική επιστήμη. Πιο απλά, στο φιλελευθερισμό οι αγορές θα πρέπει να είναι απαλλαγμένες από κρατικές, αλλά και πολιτικές παρεμβάσεις υπέρ της αποδοτικότητας, της ανάπτυξης και της ελεύθερης επιλογής του καταναλωτή. Η τρίτη θεωρία του μαρξισμού αναπτύχθηκε ως αντίδραση στο φιλελευθερισμό και η βασική του αρχή είναι ότι η οικονομία επηρεάζει την πολιτική και η πολιτική υποτάσσεται στην επιθυμία της εργατικής τάξης για πιο δίκαιη κατανομή του πλούτου.

Ο νεοφιλελευθερισμός είναι απόρροια της σκέψης ενός Αμερικάνου οικονομολόγου του 20ου αιώνα, του Μίλτον Φρήντμαν (1912-2006). Ο νεοφιλελευθερισμός είναι μια ακραία μορφή του φιλελευθερισμού και κατά την εφαρμογή του ταυτίζεται με τον καπιταλισμό. Με βάση αυτόν, το κράτος ευθύνεται για τη διασφάλιση της τάξης και την εξασφάλιση του κατάλληλου περιβάλλοντος για να ασκηθεί οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα χωρίς να παρεμβαίνει με ρυθμίσεις.

Η κύρια αρμοδιότητα του κράτους είναι η επιδότηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, με τη διοχέτευση στις επιχειρήσεις των κρατικών εσόδων από τη φορολογία των πολιτών. Σύμφωνα με το νεοφιλελευθερισμό, το κράτος δεν είναι δυνατό να αναλαμβάνει δραστηριότητες, για το λόγο ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία πιθανότατα μπορεί να τα καταφέρει με τον καλύτερο τρόπο. Όμως και στην περίπτωση των αποκλίσεων, οι αγορές μπορούν να διορθωθούν με την αυτορρύθμιση, αλλά και με όποια κρατική παρέμβαση είναι δυνατό να χειροτερεύσουν τα πράγματα.

Για τον νεοφιλελευθερισμό τα πάντα αναφέρονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία, στην παιδεία, την υγεία, την ασφάλεια, τις υποδομές κ.λ.π. Παράδειγμα είναι όλα όσα πραγματοποιήθηκαν στη Νέα Ορλεάνη μετά την καταστροφή του 2005. Η ιδέα του Φρήντμαν ήταν αντί το κράτος να προχωρήσει σε δαπάνες προκειμένου να ξαναχτίσει ένα καινούριο δημόσιο σχολικό περιβάλλον, να προβεί στη χορήγηση εκπαιδευτικών κουπονιών στους μαθητές, έτσι ώστε με αυτά να μπορέσουν να επιλέξουν ένα ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Είναι αλήθεια ότι ο νεοφιλελευθερισμός δεν θα έβρισκε πρόσφορο έδαφος να αναπτυχθεί στην περίπτωση που δεν τον είχαν υιοθετήσει επίσημα πολλές κυβερνήσεις. Παρά το γεγονός ότι ο νεοφιλελευθερισμός έχει βασική ιδέα του μια ανεξέλεγκτη οικονομία στηρίζει την ισχύ του σε τρεις πολύ ισχυρούς θεσμούς, στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην Παγκόσμια Τράπεζα και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Και οι τρεις αυτοί θεσμοί απορρέουν από τη διάσκεψη του Μπρέτον Γουντς το 1944. Η διάσκεψη στο Μπρέτον Γουντς πραγματοποιήθηκε εξασφαλίζοντας καλό αποτέλεσμα χάρη σε τρεις λόγους. Πρώτον, η εξουσία ήταν συγκεντρωμένη σε λίγες ισχυρές χώρες που μπορούσαν εύκολα να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Δεύτερον, στο Μπρέτον Γουντς έγινε συνάντηση κοινών συμφερόντων των ισχυρών χωρών της δύσης και κατά κύριο λόγο η πίστη τους στον καπιταλισμό. Επίσης, θεώρησαν ότι είναι δυνατό να επιτευχθεί παγκόσμια ειρήνη με τη μεγιστοποίηση της οικονομικής ευημερίας. Τρίτον, οι ΗΠΑ είχαν δείξει την επιθυμία τους να αναλάβουν παγκόσμιο ηγετικό ρόλο. Τέλος, μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι οι συμφωνίες του Μπρέτον Γουντς έφεραν στην επιφάνεια τη θεωρία του Κέννυς και την επιβίωση του καπιταλισμού.

3.2 Οι βασικές κατευθύνσεις του νεοφιλελευθερισμού

Το τρίπτυχο της θεωρίας του νεοφιλελευθερισμού έχει τρεις βασικές κατευθύνσεις. Πρώτη κατεύθυνση είναι η απορρύθμιση. Οι κυβερνήσεις είναι υποχρεωμένες να καταργήσουν τις διατάξεις του νόμου, αλλά και όλους τους κανόνες που εμποδίζουν τη μεγιστοποίηση των κερδών, αλλά και τη συσσώρευσή τους. Δεύτερη πτυχή είναι η κατάλυση. Οι κυβερνήσεις πρέπει να προσφέρουν χρηματοδότηση σε κάθε κοινωνικό πρόγραμμα, προκειμένου να εξαφανιστούν όλες οι παρεμβάσεις που προκαλούν προβλήματα στην αγορά και αποτελούν εμπόδιο στην επίτευξη του μέγιστου δυνατού κέρδους.

Τρίτη πτυχή είναι οι ιδιωτικοποιήσεις με την έννοια ότι το κράτος οφείλει να μεταβιβάσει όλη τη δημόσια περιουσία σε ιδιώτες, επειδή μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατό να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή αξιοποίηση της περιουσίας και ταυτόχρονα το μέγιστο κέρδος.

Στο παραπάνω τρίπτυχο, ο Φρήντμαν επεξεργάστηκε πληθώρα λεπτομερειών, όπως για παράδειγμα, το ιδανικότερο θα ήταν να μην υπάρχουν φόροι. Όμως, είναι απαραίτητο να υπάρχει μια ενιαία φορολογική κλίμακα σύμφωνα με την οποία θα φορολογούνται πλούσιοι και φτωχοί. Τα φορολογικά έσοδα θα πρέπει να διατίθενται, όπως ορίζει το τρίπτυχο, για τη διευκόλυνση ανάπτυξης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Επιπλέον, απαγορεύεται η θέσπιση προστατευτικών μέτρων στην εγχώρια παραγωγή ή η ιδιοκτησία, ενώ θα πρέπει παράλληλα να καταργούνται όλες οι διατάξεις που εμποδίζουν τις εταιρίες να παράγουν κι έπειτα να πωλούν τα προϊόντα τους οπουδήποτε στον κόσμο.

Εφόσον η εργασία είναι συντελεστής παραγωγής, δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε άλλη παρέμβαση στη διαμόρφωση της τιμής. Επομένως, θα πρέπει να καταργούνται οι έννοιες όλων των συλλογικών συμβάσεων, αλλά και των κατώτατων μισθών. Στα πλαίσια της κατάργησης του "κοινωνικού κράτους", οφείλουν να ιδιωτικοποιηθούν και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα συνταξιοδοτικά ταμεία, η παιδεία, η ενέργεια, οι μεταφορές κλπ.

3.3 Το κράτος ως μια κεντρική υπηρεσία

Ο όρος Δημόσια Διοίκηση αναφέρεται στο σύνολο των μέσων και των ενεργειών εκείνων που έχουν ως σκοπό την επίτευξη ενός συγκεκριμένου αποτελέσματος προκειμένου να ικανοποιηθεί το γενικό συμφέρον των πολιτών ενός κράτους. Η Δημόσια Διοίκηση μιας χώρας είναι κομμάτι του κρατικού μηχανισμού της και ιδιαίτερα της εκτελεστικής εξουσίας. Επομένως, η Δημοσια Διοίκηση περιλαμβάνει δύο έννοιες, αυτή της κάθε κυβέρνησης και αυτή της διοίκησης.

Η Δημόσια Διοίκηση αποτελεί τοδιαφοροποιημένο μέρος του πολιτικού συστήματος που επιφορτίζεται με την εφαρμογή των κανόνων δικαίου και τωνπρογραμμάτων της δημόσιας πολιτικής που ορίζονται από τααντίστοιχα εξειδικευμένα και αρμόδια όργανα του πολιτικού συστήματος, δηλαδή ταπολιτικά κόμματα, τη Βουλή και την Κυβέρνηση.

Η διοίκηση ενδιαφέρεται και προσπαθεί να περιγράψει, να ερμηνεύσει, να αξιολογήσει και να ρυθμίσει με κανονιστικές πράξειςτον τρόπο που μερικοί πολιτικοί θεσμοί και κάποια στελέχη του κράτους φροντίζουν να σχεδιάσουν καινα εφαρμόσουν προγράμματα και αποφάσεις, ώστε να αντιμετωπιστούν διάφορα δημόσια προβλήματα.

Η Δημόσια Διοίκηση, ως διακριτός και εξειδικευμένος μηχανισμός του κράτους δεν είναι δυνατό να γίνει κατανοητός εξ'αρχής, αλλά μόνο μέσα από τοπλαίσιο του Συντάγματος στο οποίο ανήκει. Σε διάφορα επίπεδα της οργάνωσής της δεσμεύεται από αυτό το ρυθμιστικό ή κανονιστικό περιβάλλον. Σε κάποιες περιστάσεις που αποκλίνει από αυτό κρίνεται ως παράνομη. Η Δημόσια Διοίκηση δεν είναι ελεύθερη να ενεργεί με οποιονδήποτε τρόπο εκτός εάν αυτό της επιτρέπεται. Αντιθέτως, ένας ιδιώτης είναι ελεύθερος να κάνει ό,τι θέλει δίχως να χρειάζεται να προβλέπεται αυτό ρητά από τους κανόνες δικαίου.Η Δημόσια Διοίκηση (κράτος, Ο.Τ.Α. και λοιπά Ν.Π.Δ.Δ.) διέπεται από ειδικούς κανόνες, αντίθετα με το ιδιωτικό δίκαιο.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται συνεχώς αρκετές διαφοροποιήσεις στο καθεστώς, αλλά και στη μορφή των οργανώσεων που αναλαμβάνουν δραστηριότητες του δημοσίου και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να οριοθετείται με δυσκολία ο δημόσιος τομέας. Με τον όρο "δημόσια προϊόντα" εννοούμε αυτά, τα οποία είναι αποτέλεσμα της λειτουργίας και δράσης οργανωτικών δομών που έχουν σχέση με το κράτος. Τα δημόσια προϊόντα και υπηρεσίες κατατάσσονται σε κατηγορίες αναλόγως της δραστηριότητας που λαμβάνει δημόσιο χαρακτήρα.

Κατά συνέπεια, παρατηρούμε τρεις κατηγορίες:

α) Κανονιστικά προϊόντα και υπηρεσίες υποχρεωτικής κατανάλωσης

Αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες με κανονιστικό χαρακτήρα, τα οποία δεν είναι επιθυμητά από τους πολίτες, αλλά πρέπει να ακολουθήσουν τους κανόνες που επιβάλλονται, όπως είναι για παράδειγμα, η επιβολή των τελών, η επιβολή των φόρων, οι επιτόπιοι έλεγχοι κ.λ.π.

β) Προϊόντα και υπηρεσίες διανομής/αναδιανομής

Αφορά την παροχή αγαθών και υπηρεσιών και απευθύνονται στους πολίτες και στις επιχειρήσεις. Η κατανάλωση τους είναι επιθυμητή και προσφέρεται μέσω του μηχανισμού της αγοράς. Περιλαμβάνει δύο υποκατηγορίες αγαθών. Αυτά που το κόστος παραγωγής τους είναι αρκετά υψηλό για πολλές ομάδες πληθυσμού (λόγου χάρη υπηρεσίες παιδείας, υγείας κ.λ.π.) και εκείνα που η παραγωγή τους δε συμβαδίζει με επιχειρηματικά κριτήρια (π.χ. η υποστήριξη διαφόρων μορφών τέχνης κ.ά.)

γ) Συλλογικά αγαθά και αγαθά και υπηρεσίες φυσικού μονοπωλίου

Πρόκειται για τα αγαθά εκείνα και τις υπηρεσίες των οποίων η κατανάλωση δε μπορεί να είναι ατομική και σχετίζονται σε μεγάλο βαθμό με την έννοια του δημόσιου συμφέροντος. Παραδείγματα αυτής της κατηγορίας αποτελούν η εθνική άμυνα, η προστασία του περιβάλλοντος κ.λ.π.

Συμπληρωματικά με αυτά δρουν οι υπηρεσίες που οδηγούν σε συνθήκες φυσικού μονοπωλίου, όπως οι συγκοινωνίες, οι τηλεπικοινωνίες κ.λ.π.

Στη σύγχρονη εποχή το περιβάλλον δράσης για τη Δημόσια Διοίκηση το χαρακτηρίζουν τα εξής στοιχεία:

- Οι οικονομικοί περιορισμοί στις κρατικές δαπάνες λόγω οικονομικής κρίσης.
- Η δυσαρέσκεια των πολιτών σε σχέση με τα πολιτικά δρώμενα, κάτι το οποίο σημαίνει ότι μειώνεται ολοένα και περισσότερο η συμμετοχή τους στα κοινά.
- Τα προβλήματα που υπάρχουν και διευρύνονται στην κοινωνία και απαιτούν την ανανέωση δημόσιων πολιτικών και την αναζήτηση καινοτομιών.
- Τα προβλήματα που προκύπτουν σε ένα κράτος και πηγάζουν από την αλληλεπίδραση αυτού με τα υπόλοιπα λόγω της διεθνοποίησης των επιχειρήσεων.
- Οι δυσκολίες που προκύπτουν εξαιτίας της διαφορετικότητας των κοινωνικών ομάδων, οι οποίες απαιτούν πιο εξειδικευμένη παροχή δημόσιων αγαθών.
- Οι αυξημένες απαιτήσεις των πολιτών από το δημόσιο τομέα, οι οποίοι πολλές φορές δέχονται υπηρεσίες υψηλότερου επιπέδου από τον ιδιωτικό τομέα είτε μέσω της παρουσίας τους σε ένα σημείο εξυπηρέτησης είτε μέσω του διαδικτύου.

Είναι γεγονός ότι από τις αρχές του 21^{ου} αιώνα σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη κάθε κράτους καθώς και στη βελτίωση της ζωής των πολιτών σε παγκόσμιο επίπεδο παίζει η υιοθέτηση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό αποδοτικότερος με τη χρήση λιγότερων πόρων. Άρα, κρίνεται απαραίτητη η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα της Δημόσιας Διοίκησης με μειωμένες οικονομικές απαιτήσεις. Το νέο μοντέλο λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, η "Ηλεκτρονική Δημόσια Διοίκηση" στηρίζεται στη χρήση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνίας (ΤΠΕ) για να επιτευχθούν οι στόχοι του κράτους και προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Στη σύγχρονη εποχή η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να παρέχει στους πολίτες και στις επιχειρήσεις τις υπηρεσίες που επιθυμούν τηρώντας υψηλές προδιαγραφές ποιότητας που ανταποκρίνονται στο χαμηλότερο δυνατό κόστος. Οι αλλαγές που απαιτούνται συνδέονται με τη χρήση των ΤΠΕ και των νέων εργαλείων που έχουν ήδη εφαρμοστεί στον ιδιωτικό τομέα. Η Κοινωνία Τεχνολογιών Πληροφορικής δημιουργεί νέες ευκαιρίες για ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής. Η ανάπτυξη της στηρίζεται στην συνεχή εξέλιξη των ΤΠΕ που επηρεάζουν κατά πολύ την εργασία του ανθρώπινου δυναμικού, διότι δημιουργούν:

- α)** νέες δεξιότητες.
- β)** νέες μεθόδους εργασίας στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.
- γ)** την ανάγκη για μάθηση από την πλευρά των εργαζόμενων και την προσαρμογή στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Αναμφίβολα, οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνίας (ΤΠΕ) συντελούν στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των πολιτών του κράτους αφού παρέχουν βελτιωμένες υπηρεσίες στην ενημέρωση, την πληροφόρηση, την εξυπηρέτηση, τις συναλλαγές κ.λ.π. Με τη χρήση αυτών διευκολύνεται η δημιουργία ενός σύγχρονου κράτους με τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, βελτιώνεται η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα και γενικότερα πραγματοποιούνται οι στόχοι που έχει θέσει η κοινωνία.

Επιπλέον, η ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη των ΤΠΕ μπορεί να συμβάλλει:

- Στην παροχή πληροφόρησης
- Στη μετατροπή της υπάρχουσας πληροφορίας σε ψηφιακή μορφή
- Στη δημιουργία και στη συντήρηση βάσεων δεδομένων
- Στην ασφάλεια διαχείρισης των προσωπικών δεδομένων
- Στις ασφαλείς ηλεκτρονικές συναλλαγές των πολιτών
- Στη λήψη αποφάσεων με τη χρήση κατάλληλων πληροφοριακών συστημάτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

4.1 Τα στοιχεία της έρευνας αγοράς

Η έρευνα αγοράς έχει να κάνει με την οργανωμένη προσπάθεια προκειμένου να γίνει η συλλογή του απαραίτητου πληροφοριακού υλικού που σχετίζεται με την αγορά, αλλά και το καταναλωτικό κοινό. Η έρευνα αγοράς ασχολείται με τις καταναλωτικές συνήθειες που έχουν συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού με στόχο τη συλλογή, αλλά και την επεξεργασία πληροφοριακού υλικού και στοιχείων που αναφέρονται στις ανάγκες μιας συγκεκριμένης αγοράς-στόχου, στο μέγεθος που έχει, αλλά και με τις ανταγωνιστικές επιχειρηματικές μονάδες που υπάρχουν.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η έρευνα αγοράς αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό κομμάτι της στρατηγικής μιας επιχείρησης. Άλλωστε χάρη σε αυτή, τα διοικητικά στελέχη μπορούν να αναζητήσουν λύση σε μερικά από τα πιο σημαντικά προβλήματα στρατηγικής. Τα στάδια που περιλαμβάνει η έρευνα αγοράς είναι: (Σταθακόπουλος, 2005)

- Πρώτον, να αναγνωριστεί, αλλά και να διατυπωθεί το πρόβλημα.
- Δεύτερον, να αναπτυχθεί μια αποτελεσματική προσέγγιση.
- Τρίτον, να επιλεγεί και να σχεδιαστεί η κατάλληλη ερευνητική μέθοδος.
- Τέταρτον, να συλλεχθούν τα απαραίτητα δεδομένα.
- Πέμπτον, να αναλυθούν τα δεδομένα.
- Έκτον, να γίνει η σύνθεση της αναφοράς καθώς και να παρουσιαστούν τα αποτελέσματα.

Προκειμένου να επιλεγθεί η σωστή μέθοδος στην έρευνα αγοράς, αναφορικά με τη συλλογή δεδομένων χρησιμοποιούνται όχι μόνο πρωτογενή, αλλά και δευτερογενή στοιχεία. (Κυριαζόπουλος, Σιαμαντά, 2009)

Όταν πρόκειται για συλλογή πρωτογενών στοιχείων απαιτείται συγκέντρωση πληροφοριών με τον πιο άμεσο τρόπο από το καταναλωτικό κοινό και τα στελέχη μιας επιχειρηματικής μονάδας, έτσι ώστε να δοθεί η κατάλληλη λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Από την άλλη πλευρά, τα δευτερογενή στοιχεία είναι αυτά που υπάρχουν ήδη και έχει πραγματοποιηθεί η συλλογή τους κάποια χρονική στιγμή για να υπάρξει λύση σε ένα άλλο ζήτημα.

Η έρευνα αγοράς χωρίζεται σε δύο κατηγορίες, την ποιοτική, αλλά και την ποσοτική έρευνα.

Καταρχήν, η ποιοτική έρευνα αγοράς χρησιμοποιείται προκειμένου να συλλεχθούν στοιχεία που δεν είναι εφικτό να παρατηρηθούν, αλλά ούτε και να μετρηθούν άμεσα. Πιο συγκεκριμένα, μέσω της έρευνας αγοράς διερευνώνται όλες οι αντιλήψεις, τακίνητρα, τα συναισθήματα και οι αντιδράσεις των καταναλωτών απέναντι σε προϊόντα ή υπηρεσίες. Επίσης, εξετάζονται και οι βαθύτεροι λόγοι που οδηγούν σε τέτοιου είδους συμπεριφορές.

Αναμφισβήτητα, η ποιοτική έρευνα ποτελεί κάποιο εργαλείο με το οποίο απορρέουν στοιχεία που χρησιμοποιούνται για να αξιολογηθούν διάφορες ιδέες χωρίς να μετρώνται και δίχως να πραγματοποιούνται διάφορες αριθμητικές και στατιστικές μετρήσεις και αναλύσεις. Αναφέρεται κυρίως σε τεχνική με την οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί η διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων ή ακόμα και συζητήσεων ανάμεσα σε διαφορετικά άτομα. Η ποιοτική έρευνα που πραγματοποιείται με ερωτηματολόγιο αποτελεί την πιο διαδεδομένη μέθοδο για να συλλεχθούν δεδομένα γρηγορότερα, με μικρότερο κόστος, αλλά και με μεγαλύτερη αξιοπιστία.

Οι μέθοδοι της ποιοτικής έρευνας μπορεί να είναι οι εξής:

- α) Εις βάθος συνεντεύξεις
- β) Ομάδες εστίασης
- γ) Προβολικές τεχνικές
- δ) Τεχνικές παρατήρησης

Δεύτερον, η ποσοτική έρευνα χρησιμοποιείται στην περίπτωση που οι πληροφορίες, οι οποίες αναζητούνται είναι συγκεκριμένες και χαρακτηρίζονται από ακρίβεια. Τα ποσοτικά δεδομένα είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν σε στατιστικές αναλύσεις ωθώντας σε έγκυρα αποτελέσματα, αλλά προκειμένου να συμβεί κάτι τέτοιο απαιτείται αντιπροσωπευτικό δείγμα. Κατά συνέπεια, η ποσοτική έρευνα έχει ως βάση τις αξιόπιστες, αριθμητικές και στατιστικές μετρήσεις του συνολικού πληθυσμού ατόμων, όπου εφαρμόζεται. (Μορέν, 2001)

Οι μέθοδοι της ποσοτικής έρευνας είναι οι παρακάτω:

- Προσωπικές συνεντεύξεις
- Η ταχυδρομική μέθοδος
- Η τηλεφωνική μέθοδος
- Η έρευνα μέσω διαδικτύου

4.2 Μέθοδος δείγματος και τεχνικές ανάλυσης δεδομένων

Η μέθοδος συλλογής πρωτογενών στοιχείων συνδέεται άμεσα με το σκοπό της εργασίας. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα προκύψουν με βάση τις απαντήσεις που θα δώσουν οι ερωτώμενοι στο ερωτηματολόγιο που θα συμπληρώσουν. Η έρευνα που πραγματοποιείται με ερωτηματολόγιο αποτελεί την πιο διαδεδομένη μέθοδο για να συλλεχθούν ταχύτερα και λιγότερο δαπανηρά κάποια δεδομένα. (Κυριαζοπουλος-Σιαμαντά, 2009)

Η χορήγηση του ερωτηματολογίου γίνεται από τον ερευνητή που θέτει τις ερωτήσεις στους ερωτώμενους και καταχωρούνται οι απαντήσεις τους στο

ερωτηματολόγιο. Συνολικά συμπληρώθηκαν 50 ερωτηματολόγια και ο πληθυσμός αυτός θεωρείται αντιπροσωπευτικός προκειμένου να διεξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα με αξιοπιστία 95%. (Κυριαζοπουλος-Σιαμαντά, 2009)

Το δείγμα μας αποτελούν άντρες και γυναίκες όλων των ηλικιών, ανεξαρτήτως οικογενειακής κατάστασης και μορφωτικού επιπέδου και ζητήθηκε η γνώμη τους για το θέμα της φορολογικής πολιτικής στην περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης και το ρόλο που παίζει η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Η ανάλυση των δεδομένων έγινε με τη βοήθεια του excel και τα αποτελέσματα παρουσιάζονται παρακάτω σε διαγράμματα, όπως επίσης ακολουθεί και ο σχολιασμός των αποτελεσμάτων.

4.3 Σχεδιασμός ερωτηματολογίου της έρευνας

Το ερωτηματολόγιο διακρίνεται σε τρία μέρη. Το πρώτο σετ ερωτήσεων αναφέρεται στη φορολογική πολιτική και περιλαμβάνει ερωτήσεις σχετικά με το αν γνωρίζουν οι ερωτώμενοι, τί σημαίνει ο όρος φορολογική πολιτική και αν συμφωνούν ή διαφωνούν με την πρόταση ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται.

Επίσης, υπάρχουν ερωτήσεις στις οποίες καλούνται να απαντήσουν οι ερωτηθέντες με βάση την πενταβάθμια κλίμακα Λίκερτ για το βαθμό στον οποίο συμφωνούν ή διαφωνούν με κάποιες προτάσεις. Οι προτάσεις αυτές είναι σχετικές με το αν η επιβολή της φορολογίας στη σύγχρονη εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης στοχεύει στην πραγματοποίηση διάφορων σκοπών, όπως για παράδειγμα ταμειωτικών, σκοπών που συμβάλλουν στην εξασφάλιση των εσόδων και μπορούν να καλύψουν τις δημόσιες δαπάνες.

Επί πρόσθετα, δίνεται έμφαση σχετικά με το αν η επιβολή της φορολογίας στη σύγχρονη εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης στοχεύει στην πραγματοποίηση κοινωνικών σκοπών, δηλαδή σκοπών που επιδιώκουν την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την αναδιανομή του εισοδήματος στις διάφορες

κοινωνικές τάξεις και οικονομικών σκοπών, δηλαδή αυτών που οδηγούν το κράτος σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό να κυμανθεί ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Ακόμα, οι ερωτώμενοι καλούνται να διατυπώσουν την άποψή τους για το πόσο σημαντική είναι κατά τη γνώμη τους η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους.

Το δεύτερο μέρος του ερωτηματολογίου αναφέρεται στη σχέση των πληροφοριακών συστημάτων με τη φορολογική πολιτική. Το δείγμα πρέπει να δηλώσει το βαθμό συμφωνίας ή διαφωνίας σεορισμένες προτάσεις, όπως για παράδειγμα, στο ότι θα ήταν πιο αποτελεσματική η είσπραξη των φόρων και ο φορολογικός έλεγχος εάν τον αναλάμβαναν ιδιωτικές επιχειρήσεις ή ότι στη σύγχρονη εποχή είναι καθοριστικής σημασίας η φορολογική συμμόρφωση για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους. Επιπλέον, ότι στην εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης παίζει καθοριστικό ρόλο η τήρηση μιας σωστής φορολογικής πολιτικής και ότι τα πληροφοριακά συστήματα είναι σημαντικά στην άσκηση μιας δίκαιης και σταθερής φορολογικής πολιτικής.

Επίσης, υπάρχει ερώτηση, η οποία είναι σχετική με τα χαρακτηριστικά, τα οποία θα πρέπει να διακρίνουν ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης. Ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει, λοιπόν, να είναι απλό, σταθερό, σαφές, κατανοητό, κοινωνικά δίκαιο και μπορεί να περιορίζει τη γραφειοκρατία. Οι ερωτώμενοι πρέπει να δηλώσουν το βαθμό συμφωνίας ή διαφωνίας τους για τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Επί πρόσθετα, πρέπει να διατυπώσουν την άποψή τους σχετικά με την πρόταση ότι η χρήση πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων που τον αφορούν.

Στη συνέχεια ακολουθούν ερωτήματα σχετικά με το πληροφοριακό σύστημα TAXIS, δηλαδή για το αν τα άτομα που αποτελούν το δείγμα της έρευνάς μας μπορούν να διαχειριστούν το πληροφοριακό σύστημα TAXIS (TaxationInformationSystem) προκειμένου να ανταπεξέλθουν σε διάφορα φορολογικά ζητήματα που τους αφορούν. Η χρήση του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) έχει πολλές θετικές συνέπειες

στη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων και το δείγμα καλείται να απαντήσει πόσο σημαντική είναι καθεμία από αυτές.

Οι στόχοι, είναι, λοιπόν, η καλύτερευση της παρακολούθησης και της είσπραξης εσόδων, η ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, η υποστήριξη διάφορων εναλλακτικών τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες, η πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων, η αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής και η εφαρμογή δικαιότερης φορολογικής πολιτικής. Η τελευταία ερώτηση του ερωτηματολογίου έχει σχέση με τη χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη φορολογική πολιτική που μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

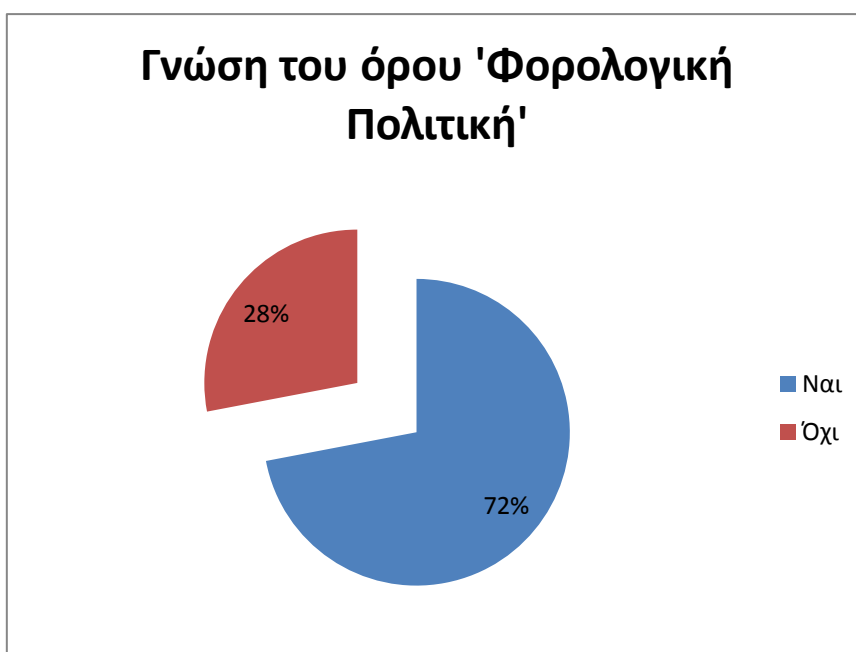
Το τρίτο και τελευταίο σετ ερωτήσεων του ερωτηματολογίου περιλαμβάνει ερωτήσεις με τα δημογραφικά στοιχεία, δηλαδή το φύλο, την ηλικία, το επίπεδο εκπαίδευσης και την οικογενειακή κατάσταση των ατόμων που δέχθηκαν να απαντήσουν στις ερωτήσεις του ερωτηματολογίου που δημιουργήθηκε στα πλαίσια της παρούσας πτυχιακής εργασίας προκειμένου να διερευνηθούν σημαντικά ζητήματα, όπως λόγου χάρη, πόσο σημαντική είναι η σημασία της φορολογικής πολιτικής στην εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης, αλλά και αν τελικά συμβάλλει σημαντικά η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ

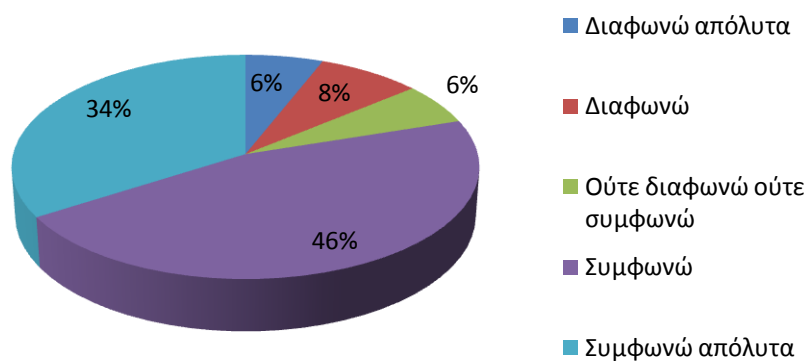
5.1 Ανάλυση ερωτήσεων σχετικών με τη φορολογική πολιτική

Το πρώτο μέρος του ερωτηματολογίου περιλαμβάνει ερωτήσεις, οι οποίες είναι σχετικές με τη φορολογική πολιτική και τα αποτελέσματα που προέκυψαν παρουσιάζονται παρακάτω. Αναφορικά με το αν γνωρίζουν τον όρο φορολογική πολιτική τα άτομα που αποτελούν το δείγμα της έρευνάς μας, η πλειονότητα των αποτελεσμάτων είναι θετική, αφού το 72% αυτών δήλωσαν ότι γνωρίζουν τον όρο φορολογική πολιτική, ενώ ένα μικρότερο ποσοστό, το οποίο, όμως, ξεπερνάει το ένα τέταρτο του δείγματος, περίπου το 28%, υποστήριξαν ότι δε γνωρίζουν τι σημαίνει ο όρος φορολογική πολιτική.

Σχετικά με την ερώτηση αν υπάρχει συμφωνία ή διαφωνία με την πρόταση ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται τα αποτελέσματα φαίνονται διαγραμματικά παρακάτω.

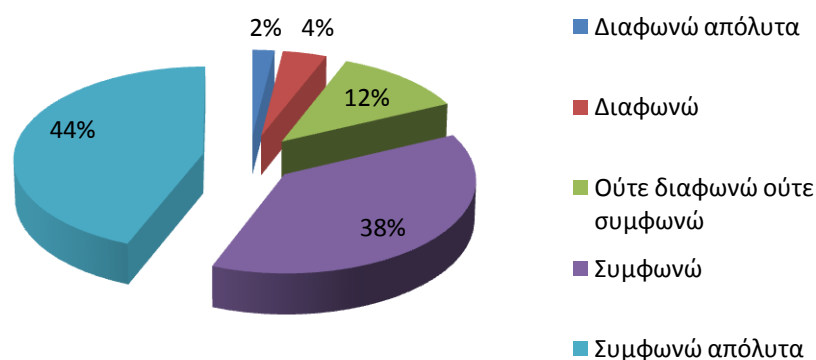
Το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η πλειοψηφία του δείγματος, δηλαδή το 46% συμφωνεί απόλυτα ως προς το ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται, ενώ ακολουθεί μικρότερο ποσοστό, δηλαδή το 34% του δείγματος που συμφωνεί απόλυτα με την πρόταση αυτή. Το 8% του δείγματος διαφωνεί σχετικά με το ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και όποιος δεν τους πληρώνει πρέπει να τιμωρείται, ενώ το 6% αυτού ούτε συμφωνεί, αλλά ούτε και διαφωνεί με τη συγκεκριμένη πρόταση. Παράλληλα, το ίδιο ποσοστό, δηλαδή το 6%, διαφωνεί απόλυτα με κάτι τέτοιο.

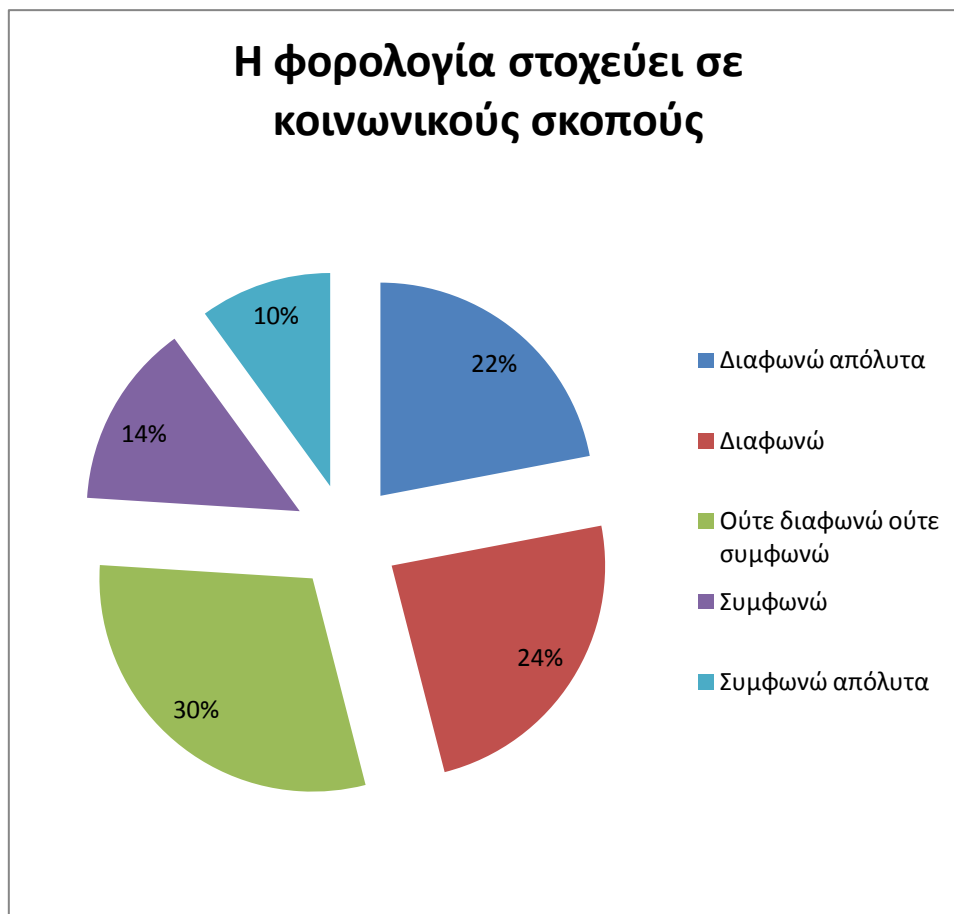
Η επιβολή της φορολογίας στη σύγχρονη εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης στοχεύει στην πραγματοποίηση διάφορων σκοπών.

Η φορολογία στοχεύει σε ταμειακούς σκοπούς

Σύμφωνα με το παραπάνω διάγραμμα, η φορολογία φαίνεται να στοχεύει σε ταμειακούς σκοπούς που συμβάλλουν στην εξασφάλιση των εσόδων και μπορούν να καλύψουν τις δημόσιες δαπάνες, όπως υποστήριξε η πλειονότητα του δείγματος. Το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος, δηλαδή το 44%, συμφώνησε απόλυτα και το 38% αυτού, απλά συμφώνησε με την άποψη ότι αυτή. Το 12% των ατόμων που συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο για την έρευνα της παρούσας πτυχιακής εργασίας ούτε συμφώνησαν, αλλά ούτε και διαφώνησαν με την πρόταση. Πολύ μικρό ποσοστό της τάξεως του 4% διαφώνησε σχετικά με το ότι η φορολογία στοχεύει σε ταμειακούς σκοπούς, ενώ ένα μικρότερο ποσοστό, το 2% του δείγματος φαίνεται να διαφωνεί απόλυτα.

Η φορολογία στοχεύει σε κοινωνικούς σκοπούς

Στο παραπάνω διάγραμμα απεικονίζονται τα ποσοστά των ατόμων που συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο και εξέφρασαν την άποψή τους σχετικά με το ότι η φορολογία στοχεύει σε κοινωνικούς σκοπούς, δηλαδή σκοπούς που επιδιώκουν την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την αναδιανομή του εισοδήματος στις διάφορες κοινωνικές τάξεις.

Η πλειονότητα του δείγματος, δηλαδή το 30%, ούτε διαφώνησε, αλλά ούτε και συμφώνησε με αυτό. Ακολουθεί ποσοστό 24% και 22% που αντίστοιχα διαφωνεί ή διαφωνεί απόλυτα με το γεγονός ότι η φορολογική πολιτική μπορεί να αποσκοπήσει σε κοινωνικό όφελος. Τέλος, τα μικρότερα ποσοστά αντιπροσωπεύουν τα άτομα που φαίνεται να συμφωνούν με την παραπάνω πρόταση. Το 14% του δείγματος συμφωνεί, ενώ το 10% αυτού συμφωνεί απόλυτα ως προς το ότι η φορολογία έχει κοινωνικούς σκοπούς.

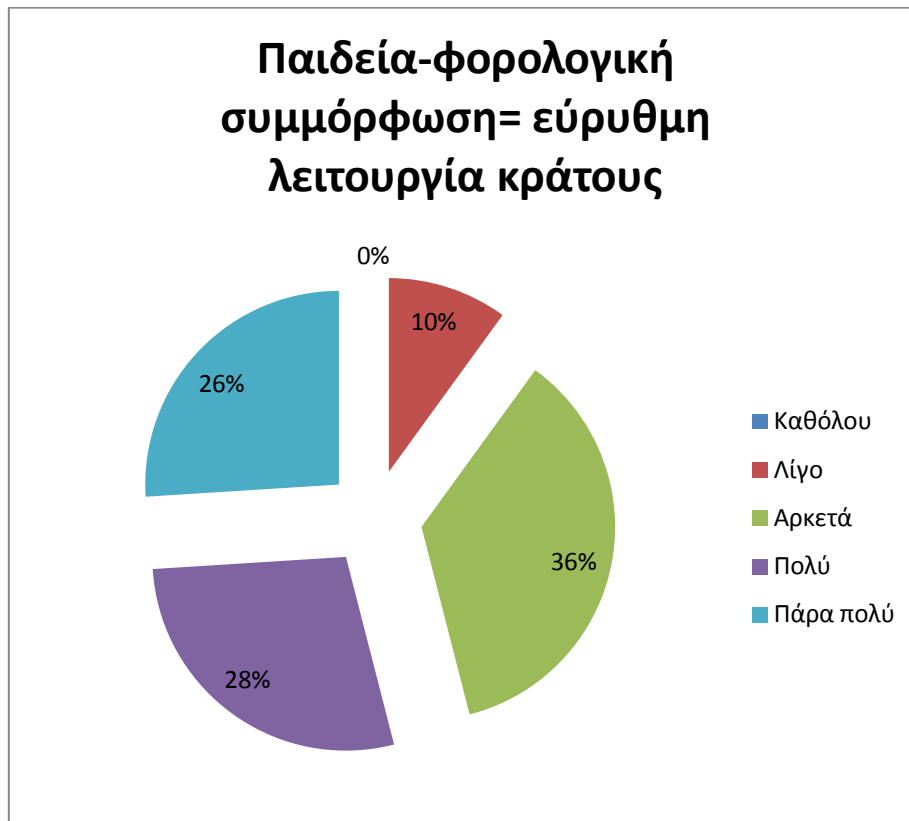
Εκτός από το ότι η φορολογία έχει ταμειακούς, αλλά και κοινωνικούς σκοπούς, στοχεύει και σε οικονομικούς σκοπούς, δηλαδή σκοπούς που οδηγούν το κράτος σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό να κυμανθεί ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Η γνώμη που έχουν οι ερωτώμενοι που συμμετείχαν στην παρούσα έρευνα απεικονίζεται διαγραμματικά στη συνέχεια.

Το μεγαλύτερο μέρος του δείγματος, δηλαδή το 34% αυτού, συμφώνησε με την πρόταση ότι η φορολογία στοχεύει σε οικονομικούς σκοπούς. Απόλυτη συμφωνία δήλωσε το 16% των ερωτώμενων, ενώ ένα ποσοστό της τάξεως του 24% ούτε διαφώνησε, αλλά ούτε και συμφώνησε με αυτό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα μεγάλο μέρος του δείγματος, δηλαδή το ένα τέταρτο περίπου, υποστήριξε ότι διαφωνεί με την παραπάνω πρόταση. Πιο συγκεκριμένα, το 14% των ατόμων που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο διαφώνησε και το 12% αυτού διαφώνησε απόλυτα με την πρόταση.

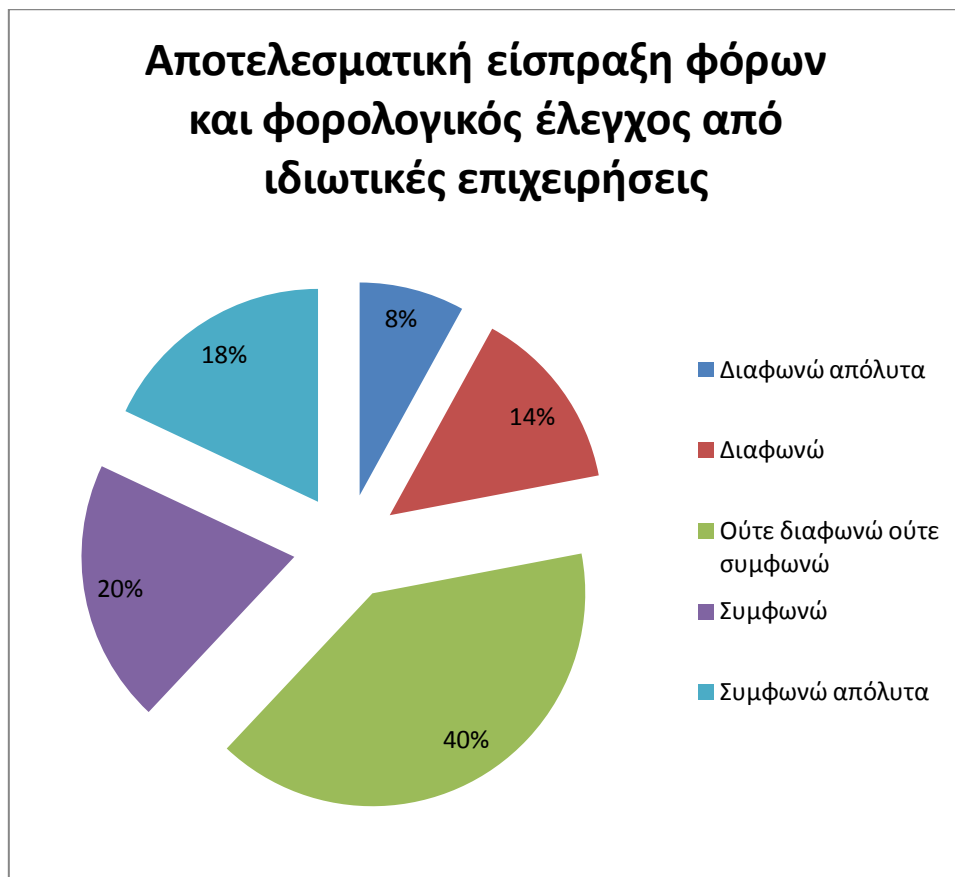
Ακολουθεί η άποψη των ερωτώμενων σχετικά με το πόσο σημαντική είναι κατά τη γνώμη τους η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους.

Για το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος που αναλογεί στο 36% είναι σημαντική η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους. Μάλιστα, πολύ θετική άποψη περί του θέματος έχει το 28% και πάρα πολύ θετική το 26% του δείγματος. Μόνο για το 10% των ερωτώμενων φαίνεται να έχει λίγη σημασία η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους. Αξιοσημείωτο είναι ότι κανείς ερωτώμενος δε φαίνεται να διαφώνησε με την πρόταση αυτή.

5.2 Σχέση πληροφοριακών συστημάτων με φορολογική πολιτική σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης

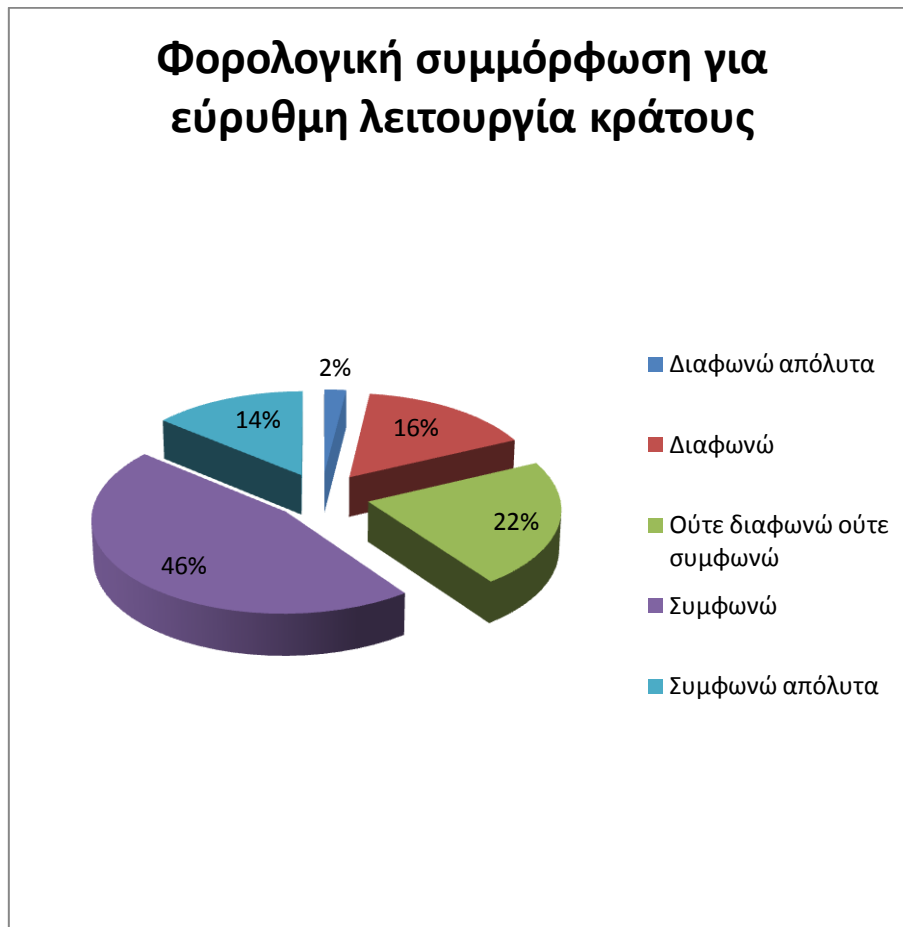
Στη δεύτερη ενότητα του ερωτηματολογίου υπάρχουν ερωτήσεις αναφορικά με τη σχέση των πληροφοριακών συστημάτων και της φορολογικής πολιτικής και τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στα παρακάτω διαγράμματα.

Στην ερώτηση, όπου τα άτομα που αποτελούν το δείγμα της έρευνάς μας, έπρεπε να δηλώσουν το βαθμό συμφωνίας τους σχετικά με το ότι θα ήταν πιο αποτελεσματική η είσπραξη των φόρων και ο φορολογικός έλεγχος εάν τον αναλάμβαναν ιδιωτικές επιχειρήσεις, ποσοστό 20% του δείγματος συμφώνησε και το 18% του δείγματος συμφώνησε απόλυτα.

Ένα αρκετά σημαντικό ποσοστό, το 14% διαφώνησε και ένα λίγο μικρότερο ποσοστό, δηλαδή το 8% διαφώνησε απόλυτα ως προς το ότι θα ήταν πιο αποτελεσματική η είσπραξη των φόρων και ο φορολογικός έλεγχος εάν τον αναλάμβαναν ιδιωτικές επιχειρήσεις.

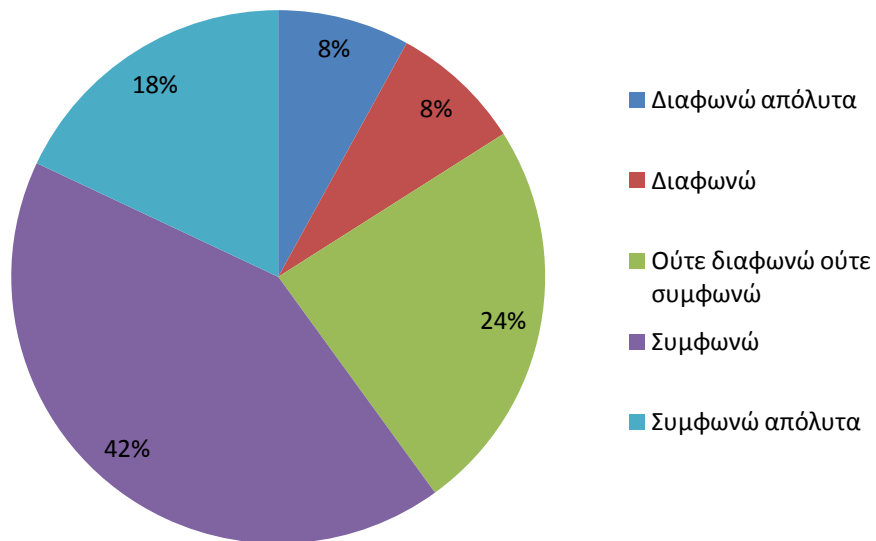
Σχετικά με την πρόταση ότι κατά τη σύγχρονη εποχή είναι καθοριστικής σημασίας η φορολογική συμμόρφωση για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους τα αποτελέσματα παρουσιάζονται διαγραμματικά παρακάτω.

Η πλειονότητα του δείγματος, δηλαδή το 46%, συμφώνησε και ακολουθεί ποσοστό που κυμαίνεται στο 22% περίπου, το οποίο ούτε συμφώνησε, αλλά ούτε και διαφώνησε με την πρόταση αυτή. Τέλος, απόλυτη συμφωνία δήλωσε το 14% του δείγματος. Αντίθετα, το 16% των ατόμων που ερωτήθηκαν διαφώνησε με την άποψη ότι στη σύγχρονη εποχή η φορολογική συμμόρφωση για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους έχει καθοριστική σημασία, ενώ μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό, το 2% διαφώνησε απόλυτα με αυτό.

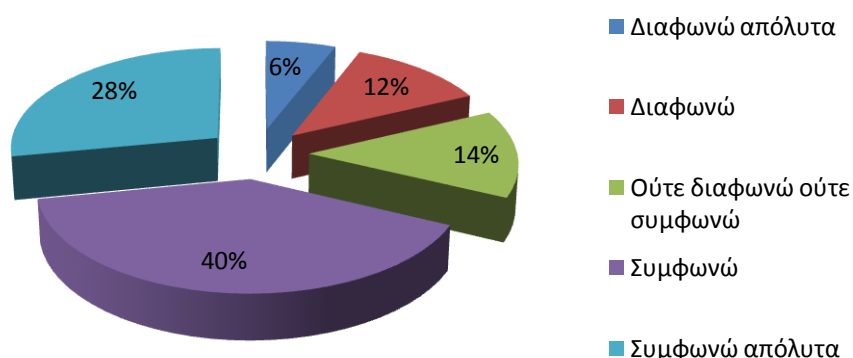
Οι περισσότεροι ερωτηθέντες της ποσοτικής έρευνας που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της παρούσας πτυχιακής εργασίας υποστηρίζαν ότι στην εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης παίζει καθοριστικό ρόλο η τήρηση μιας σωστής φορολογικής πολιτικής. Μιλώντας με ποσοστά, το 42% συμφώνησε με την πρόταση και το 18% συμφώνησε απόλυτα.

Ανθρωπιστική κρίση και τήρηση σωστής πολιτικής

Το 24% του δείγματος ούτε συμφώνησε ούτε διαφώνησε με το ότι στην εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης παίζει καθοριστικό ρόλο η τήρηση μιας σωστής φορολογικής πολιτικής. Επίσης, όπως φαίνεται και διαγραμματικά, ένα ικανοποιητικό ποσοστό της τάξεως του 8% διαφώνησε και αντίστοιχα, ένα ίδιο ποσοστό ο διαφώνησε πόλυτα με αυτό. Έπεται ερώτηση σχετική με το αν τα πληροφοριακά συστήματα παίζουν σημαντικό ρόλο στην άσκηση μιας δίκαιης και σταθερής φορολογικής πολιτικής.

Πληροφοριακά συστήματα για δίκαιη και σταθερή φορολογική πολιτική

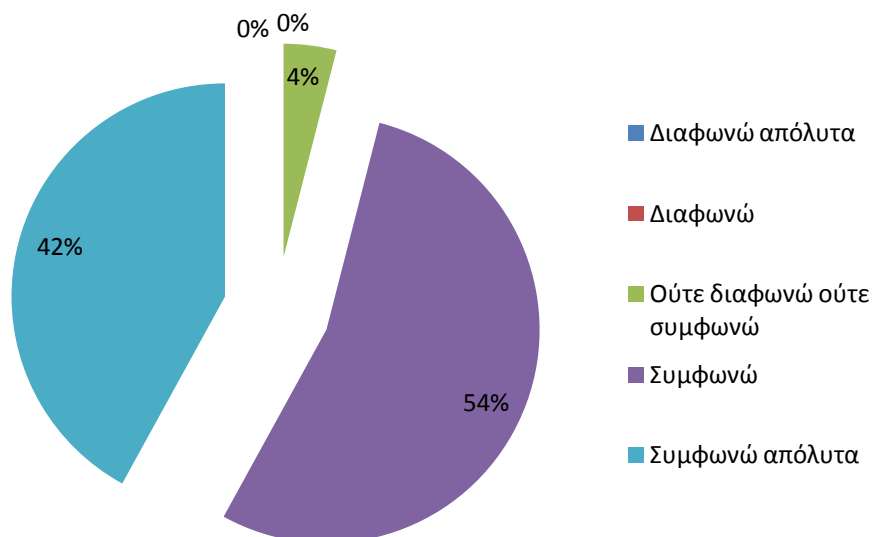

Όπως προέκυψε από τα άτομα που ερωτήθηκαν, η πλειοψηφία του δείγματος, δηλαδή το 40% αυτού ήταν σύμφωνο και το 28% απόλυτα σύμφωνο με την πρόταση ότι τα πληροφοριακά συστήματα μπορούν να εξασφαλίσουν μια δίκαιη και σταθερή φορολογική πολιτική.

Παράλληλα, το 14% παρουσιάζεται αμφίβολο, αφού ούτε συμφώνησε ούτε και διαφώνησε με τη διατυπωμένη αυτή άποψη, ενώ από την άλλη πλευρά το 12% διαφώνησε και το 6% του δείγματος διαφώνησε απόλυτα ως προς τη σταθερότητα και τη δικαιοσύνη που μπορεί να επιφέρουν τα πληροφοριακά συστήματα στη φορολογική πολιτική σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.

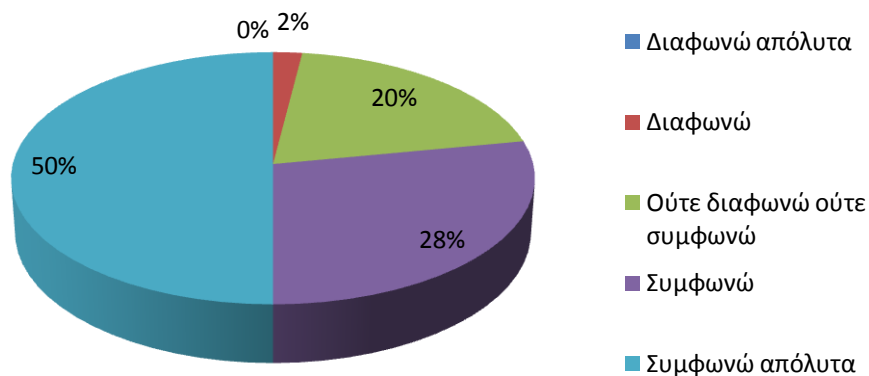
Ακολουθούν διαγραμματικά τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου αναφορικά με τα χαρακτηριστικά από τα οποία θα πρέπει να διακρίνεται ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.

Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να διακρίνεται από απλότητα

Η συντριπτική πλειοψηφία του δείγματος φάνηκε να έχει θετική γνώμη ως προς το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να διακρίνεται από απλότητα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης. Ειδικότερα, πάνω από το μισό δείγμα, δηλαδή το 54% αυτού, συμφώνησε απόλυτα, το 42% απλά συμφώνησε και το 4% των ερωτώμενων ούτε συμφώνησε ούτε διαφώνησε με την πρόταση. Αξίζει να σημειωθεί ότι κανείς δεν απάντησε ότι διαφωνεί ή ότι διαφωνεί απόλυτα ως προς την απλότητα που πρέπει να διακατέχει το φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.

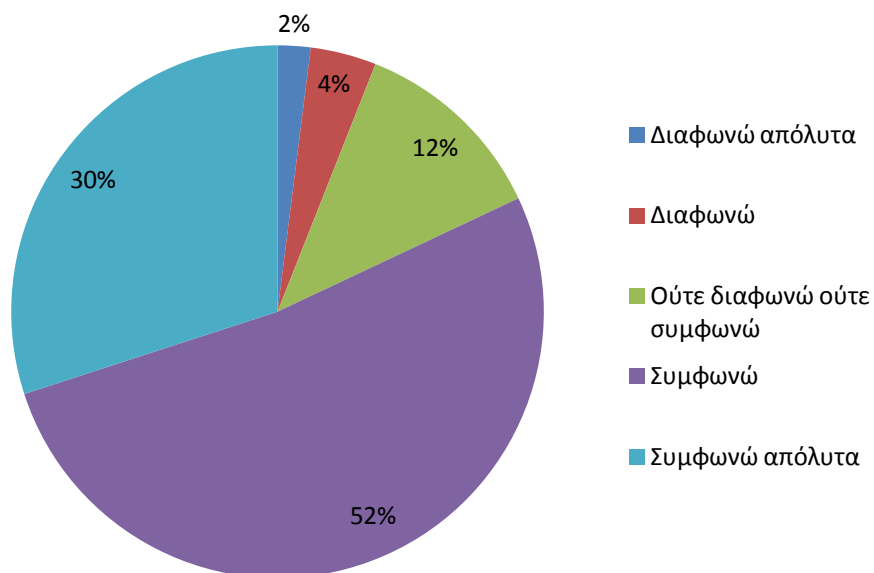
Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να διακρίνεται από σταθερότητα

Επί πρόσθετα, σύμφωνα με το παραπάνω διάγραμμα παρατηρούμε ότι το μισό δείγμα, το 50%, συμφώνησε απόλυτα και το 28% απλά συμφώνησε ότι σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει ένα φορολογικό σύστημα να είναι σταθερό. Μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό, το 2% διαφώνησε με την πρόταση αυτή, ενώ κανείς δε διαφώνησε απόλυτα, αφού είναι μηδενικό το ποσοστό, το οποίο αντιστοιχεί στην απάντηση διαφωνώ απόλυτα.

Ως προς το ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει να διακρίνεται από σαφήνεια, τα αποτελέσματα φαίνονται διαγραμματικά παρακάτω.

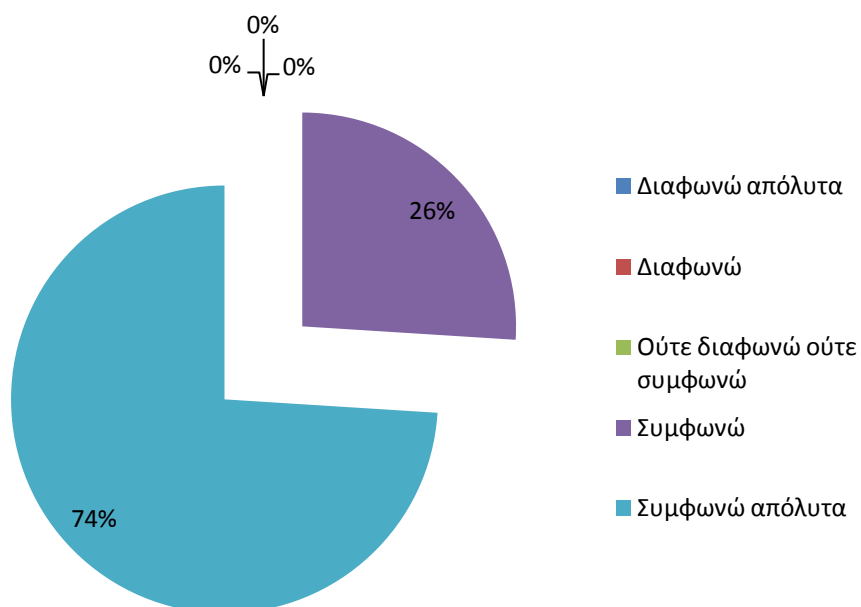
Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να διακρίνεται από σαφήνεια

Παρατηρούμε ότι ποσοστά αντιστοιχούν σε όλες τις απαντήσεις της πενταβάθμιας κλίμακας σε αυτήν την ερώτηση. Το μεγαλύτερο ποσοστό, δηλαδή το 52% συμφώνησε και το 30% συμφώνησε απόλυτα με το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να είναι σαφές σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.

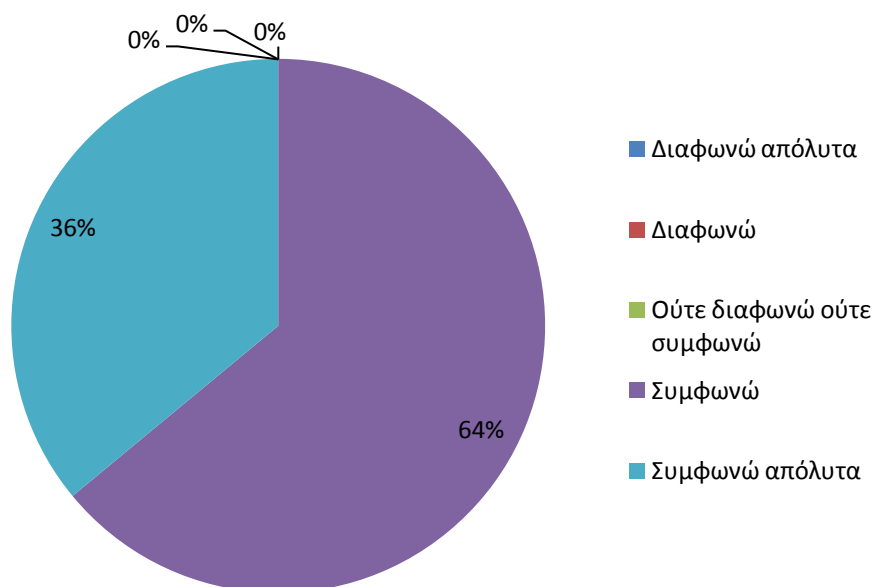
Μικρότερο ποσοστό, το οποίο αντιστοιχεί στο 14% ούτε συμφώνησε ούτε και διαφώνησε, ενώ αρκετά μικρά φαίνεται να είναι τα ποσοστά, 4% και 2% αυτών που αντίστοιχα διαφώνησαν ή διαφώνησαν απόλυτα με τη σαφήνεια από την οποία πρέπει να διακρίνεται ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης.

Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να είναι εύκολα κατανοητό

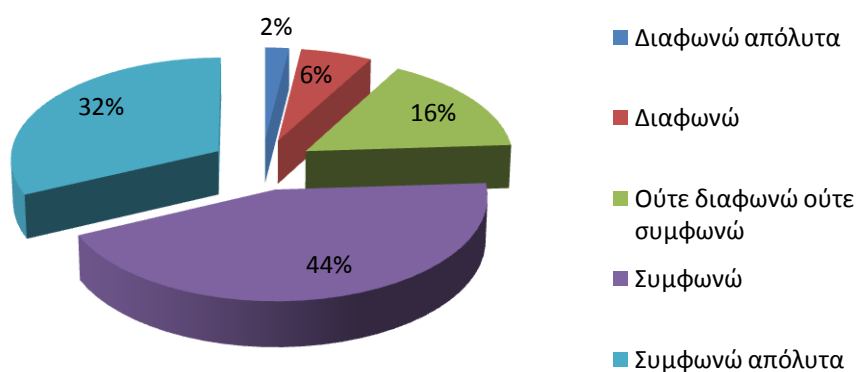
Αξίζει να σημειωθεί ότι όλο το δείγμα έδωσε θετική απάντηση στην ερώτηση που είναι σχετική με το ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει να είναι εύκολα κατανοητό. Η συντριπτική πλειονότητα του δείγματος συμφώνησε απόλυτα και το υπόλοιπο ποσοστό αντιστοιχεί στους ερωτώμενους, οι οποίοι συμφώνησαν με την παραπάνω πρόταση. Όμως, εκτός από απλό, σταθερό, σαφές και κατανοητό, ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει να είναι και κοινωνικά δίκαιο.

Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να είναι κοινωνικά δίκαιο

Παρατηρούμε ότι και σε αυτήν την πρόταση δεν προέκυψε καμία αρνητική απάντηση, αφού το 64% του δείγματος συμφώνησε και το 36% αυτού ήταν απόλυτα σύμφωνο με το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να είναι κοινωνικά δίκαιο. Τέλος, σχετικά με την άποψη ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης μπορεί να περιορίζει τη γραφειοκρατία τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στη συνέχεια διαγραμματικά.

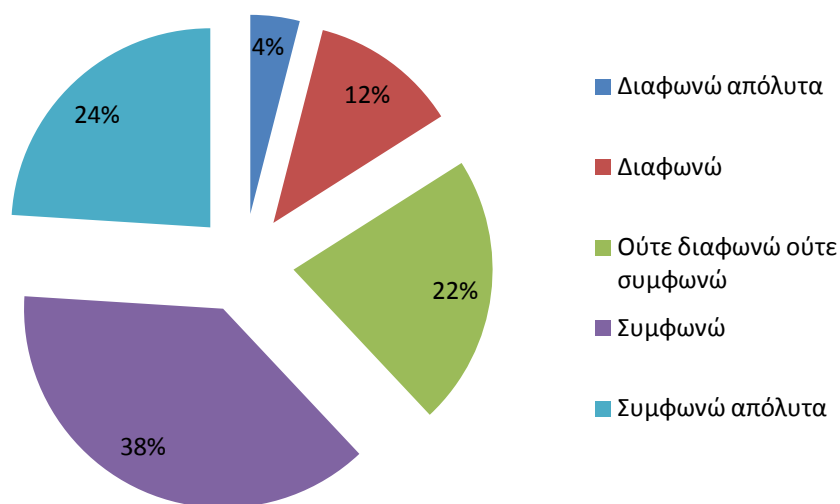
Ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης να μπορεί να περιορίζει τη γραφειοκρατία

Το 44% του δείγματος ήταν σύμφωνο με την άποψη ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης μπορεί να περιορίζει τη γραφειοκρατία και το 32% απόλυτα σύμφωνο με την πρόταση αυτή. Το 16% του δείγματος ούτε συμφώνησε ούτε διαφώνησε με την πρόταση, ενώ αρκετά μικρότερα είναι τα ποσοστά που κυμαίνονται στο 6% και στο 2% αυτών που διαφωνούν και διαφωνούν απόλυτα αντίστοιχα.

Στην ερώτηση που σχετίζονταν με το ότι η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων τα αποτελέσματα από τις απαντήσεις που δόθηκαν από τους ερωτώμενους παρουσιάζονται διαγραμματικά.

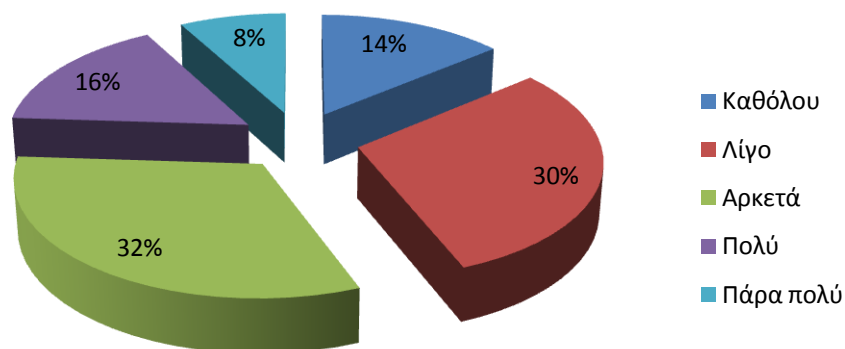
Η χρήση πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων

Το 38% του δείγματος συμφώνησε και το 24% συμφώνησε απόλυτα με το ότι η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Το 22% ούτε συμφώνησε, αλλά ούτε και διαφώνησε με τη άποψη αυτή, το 12% των ερωτώμενων διαφώνησαν και υπήρχε και ένα πολύ μικρό ποσοστό της τάξεως του 4%, το οποίο διαφώνησε απόλυτα με την πρόταση αυτή.

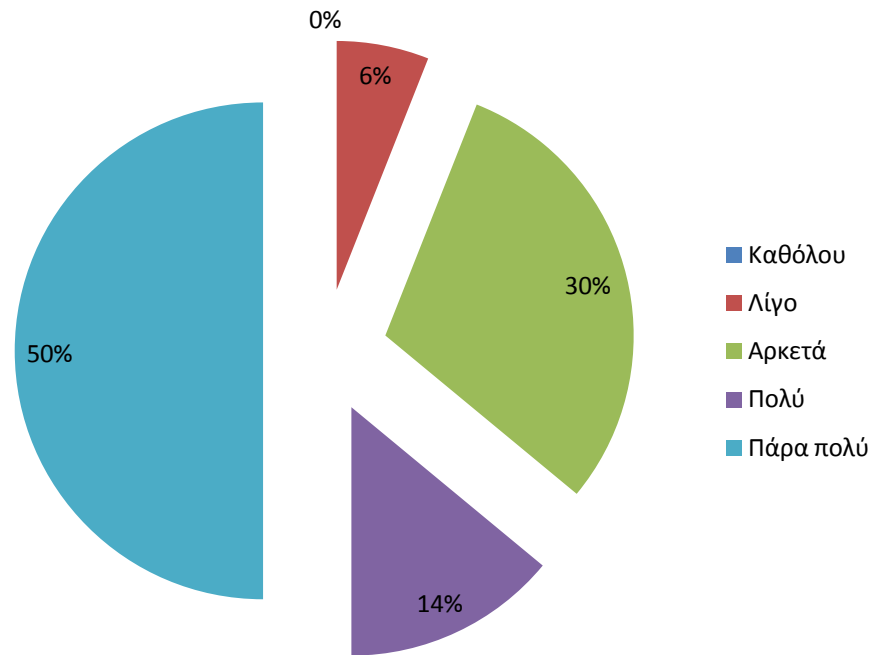
Σχετικά με το αν μπορούν οι ερωτώμενοι να διαχειριστούν το πληροφοριακό σύστημα TAXIS (TaxationInformationSystem) για να ανταπεξέλθουν σε διάφορα φορολογικά ζητήματα που τους αφορούνμόνο το 8% απάντησε ότι μπορεί πάρα πολύ και το 16% ότι μπορεί πολύ. Το μεγαλύτερο μέρος του δείγματος, δηλαδή το 32% έδωσε την απάντηση αρκετά ως προς τη διαχείριση του συστήματος TAXIS για τα φορολογικά ζητήματα.

Διαχείριση του συστήματος TAXIS για τα φορολογικά ζητήματα

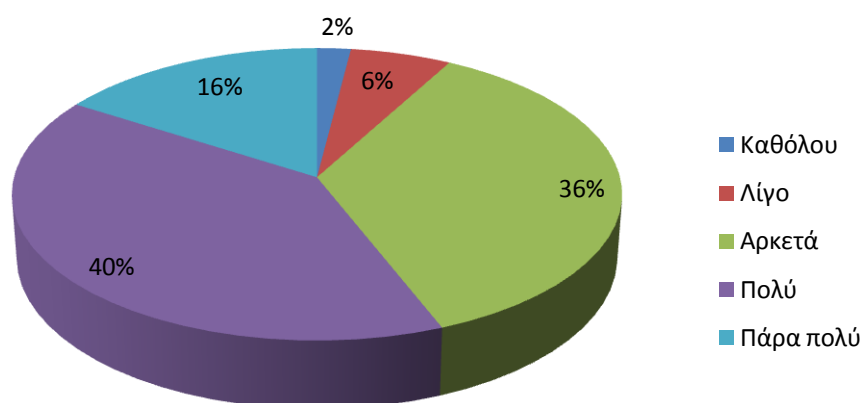
Περίπου το μισό δείγμα, το 44% δήλωσε ότι δε μπορεί ή ότι μπορεί λίγο να διαχειριστεί το σύστημα TAXIS για τα φορολογικά ζητήματα. Πιο συγκεκριμένα, καθόλου δε μπορεί να το διαχειριστεί το 14% του δείγματος και λίγο μπορεί ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό, το 30% αυτού. Σε σχέση με το πόσο σημαντική είναι η καλυτέρευση της παρακολούθησης και της είσπραξης των εσόδων του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) για τη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων τα μισά άτομα που συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο υποστήριξαν ότι είναι πάρα πολύ σημαντική. Ακολουθεί ποσοστό 30%, το οποίο δήλωσε ότι ήταν αρκετά σημαντική και ένα ποσοστό 14% που υποστήριξε ότι ήταν πολύ σημαντική.

TAXIS και καλύτερη παρακολούθηση και είσπραξη εσόδων

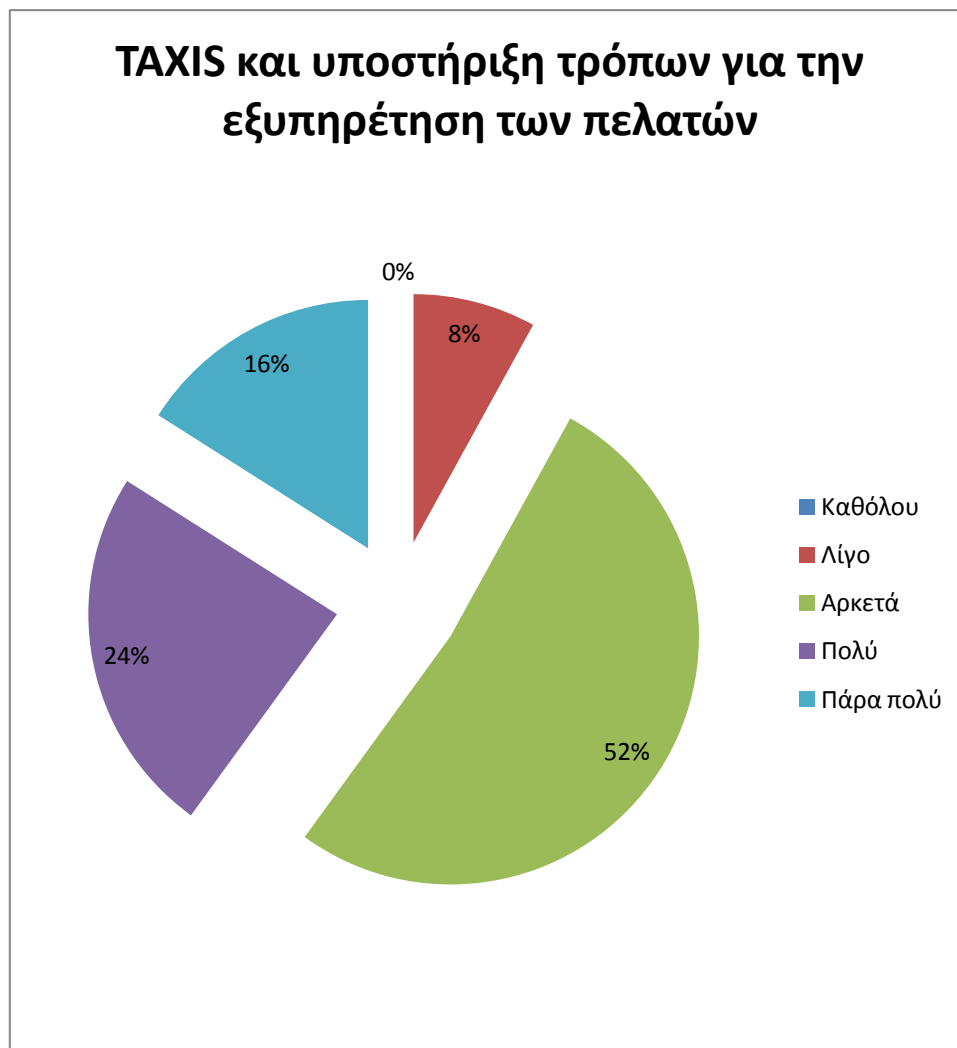
Λίγο σημαντική είναι η καλύτερευση της παρακολούθησης και της είσπραξης των εσόδων του πληροφοριακού συστήματος TAXIS για το 6% του δείγματος, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι κανείς ερωτώμενος δεν έδωσε την απάντηση της πενταβάθμιας κλίμακας "καθόλου" στο συγκεκριμένο ερώτημα. Στη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων κρίνεται πάρα πολύ σημαντική και η ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας.

TAXIS και ομοιομορφία στην εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας

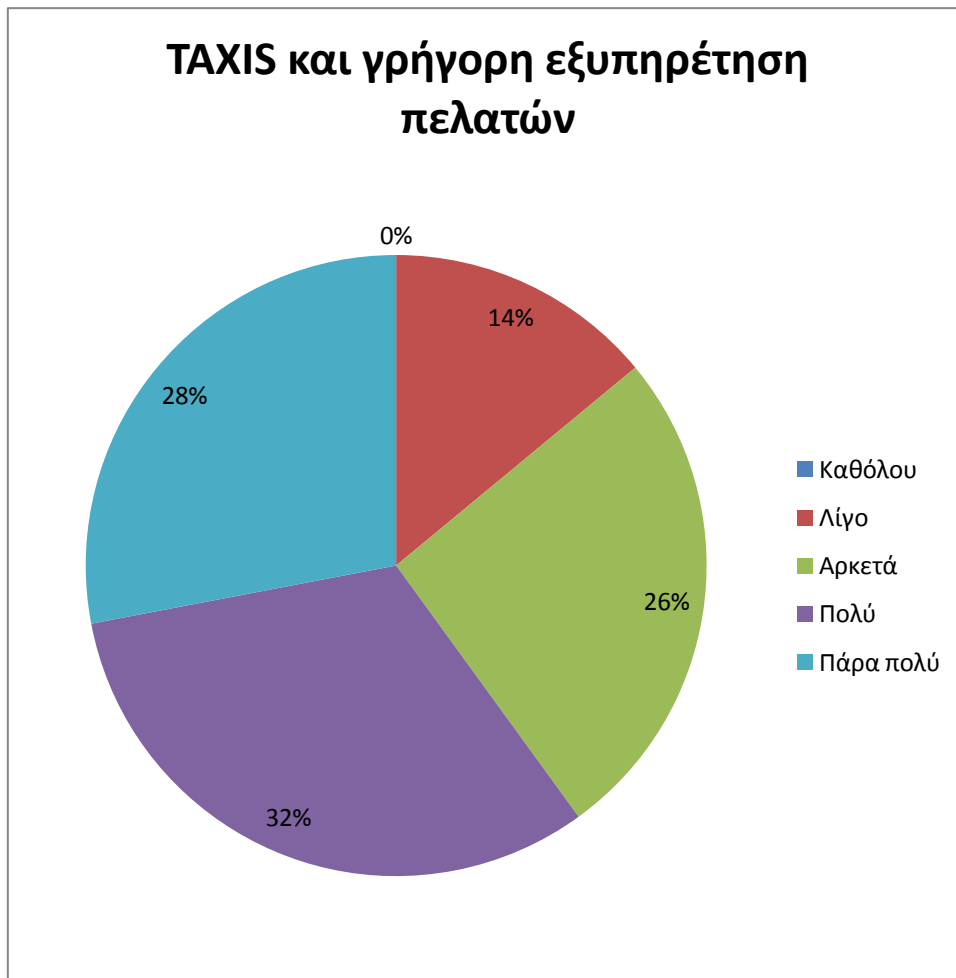
Ότι είναι ένας πολύ σημαντικός στόχος η ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας για την καλή διαχείριση των φορολογικών θεμάτων υποστήριξε το 40% των ερωτώμενων. Ακολουθεί ποσοστό που κυμαίνεται στο 36% και θεωρεί ότι είναι αρκετά σημαντικός στόχος. Για το 16% του δείγματος η εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας για την καλή διαχείριση των φορολογικών θεμάτων είναι πάρα πολύ σημαντική, ενώ τα μικρότερα ποσοστά αντιστοιχούν στα άτομα που θεωρούν ότι είναι λίγο (6%) και καθόλου (2%) σημαντικός στόχος. Ένας ακόμη στόχος της χρήσης του συστήματος TAXIS είναι η υποστήριξη τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πελάτες.

TAXIS και υποστήριξη τρόπων για την εξυπηρέτηση των πελατών

Η πλειοψηφία του δείγματος, δηλαδή το 52% υποστήριξε ότι είναι ένας αρκετά σημαντικός στόχος, το 24% πολύ σημαντικός στόχος και έπεται ένα ποσοστό 16% που θεώρησε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικός στόχος. Λίγο σημαντικός είναι για ένα μικρό ποσοστό που αντιστοιχεί στο 8% του δείγματος, ενώ μηδενικό είναι το ποσοστό που έδωσε την απάντηση καθόλου.

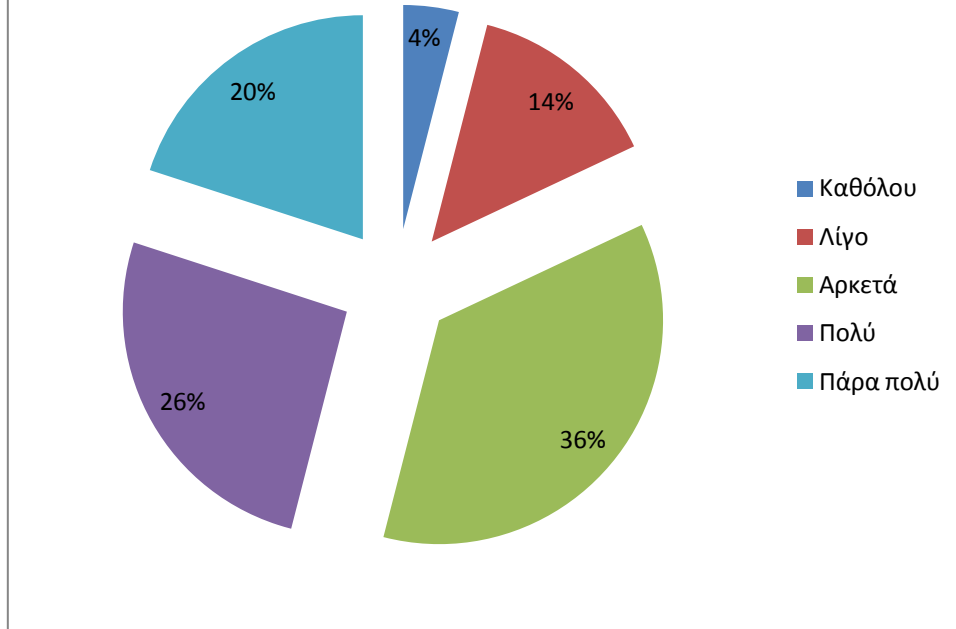
Αναφορικά με την πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων μέσω της χρήσης του συστήματος TAXIS, το 32% του δείγματος υποστήριξε ότι είναι ένας πολύ σημαντικός στόχος. Ακολουθεί ποσοστό, το οποίο κυμαίνεται στο 28% και θεωρεί ότι η χρήση του συστήματος TAXIS είναι ένας πάρα πολύ σημαντικός στόχος για την καλή διαχείριση των φορολογικών θεμάτων.

Όπως φαίνεται στο παραπάνω διάγραμμα, ένα λίγο μικρότερο ποσοστό, το 26% του δείγματος υποστήριξε ότι αποτελεί έναν αρκετά και το 14% λίγο σημαντικό στόχο. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι δε δόθηκε καμία τελείως αρνητική απάντηση, δηλαδή είναι μηδενικό το ποσοστό που αντιστοιχεί στην απάντηση ότι δεν είναι καθόλου σημαντική η χρήση του TAXIS.

Ως προς τη χρήση του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) για τη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων, η αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής κρίνεται κι αυτός ένας από τους στόχους του.

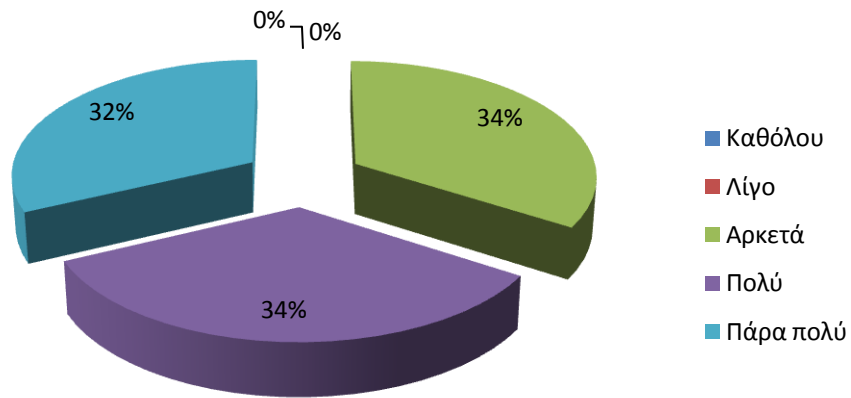
TAXIS και αντιμετώπιση προβλημάτων φοροδιαφυγής

Στο παραπάνω διάγραμμα φαίνεται ότι για το 36% του δείγματος είναι αρκετά σημαντικός στόχος, για το 26% ότι είναι πολύ και για το 20% πάρα πολύ σημαντικός στόχος. Μικρότερα είναι τα ποσοστά για τα οποία είναι λίγο ή καθόλου σημαντικός στόχος, δηλαδή για το 14% και το 4% αντίστοιχα του δείγματος.

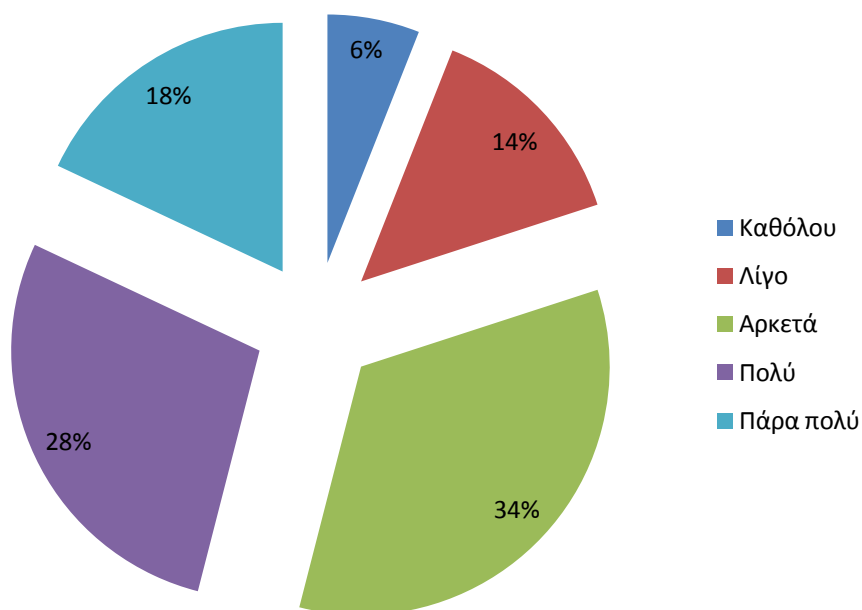
Τέλος, η δικαιότερη φορολογική πολιτική είναι ένας από τους βασικούς στόχους της εφαρμογής του συστήματος TAXIS για τη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Όπως προέκυψε από τα αποτελέσματα της ποσοτικής έρευνας που έγινε στα πλαίσια της παρούσας πτυχιακής εργασίας για το 34% του δείγματος είναι αρκετά ή πολύ σημαντικός και για το 32% είναι πάρα πολύ σημαντικός στόχος.

TAXIS και δικαιότερη φορολογική πολιτική

Ως προς το ερώτημα που σχετίζεται με το κατά πόσο θεωρούν ότι η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη φορολογική πολιτική μπορεί να συμβάλλει στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, το 34% του δείγματος απάντησε αρκετά, το 28% απάντησε πολύ και το 18% πάρα πολύ. Το 14% δήλωσε ότι η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη φορολογική πολιτική μπορεί να συμβάλλει λίγο στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και μόνο το 6% έδωσε την απάντηση καθόλου.

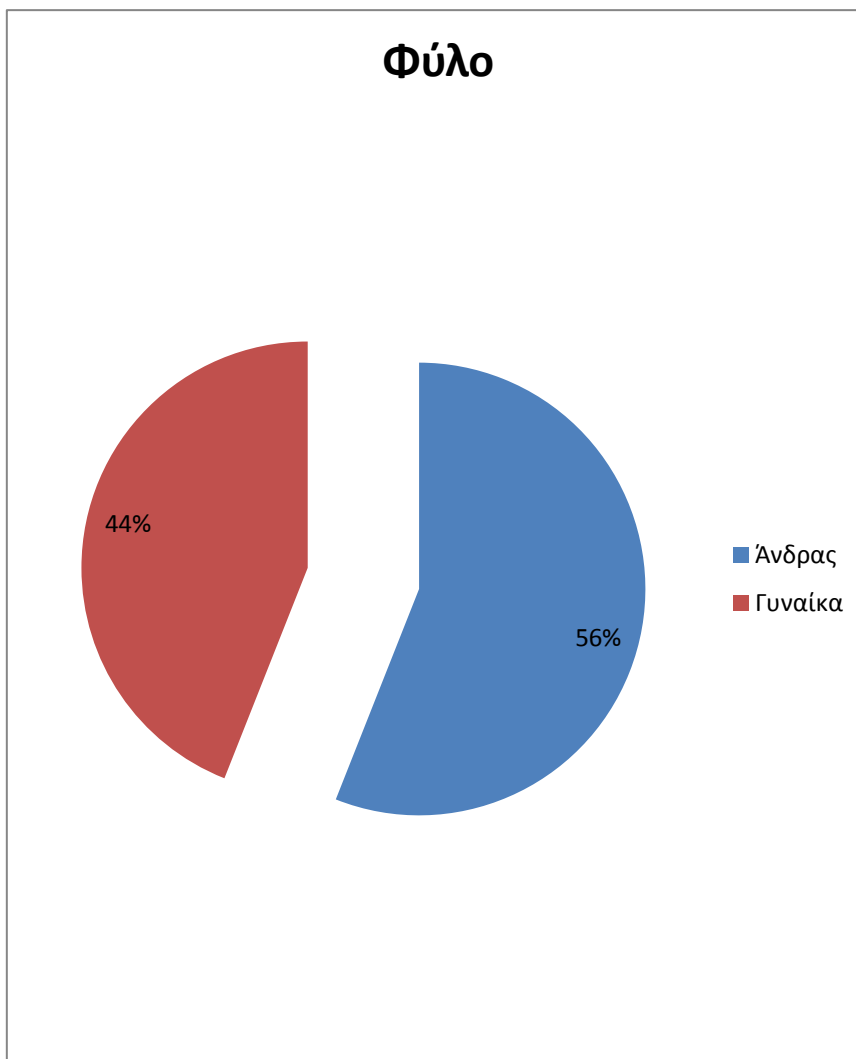
Πληροφοριακά συστήματα και συμβολή στη μείωση της φοροδιαφυγής

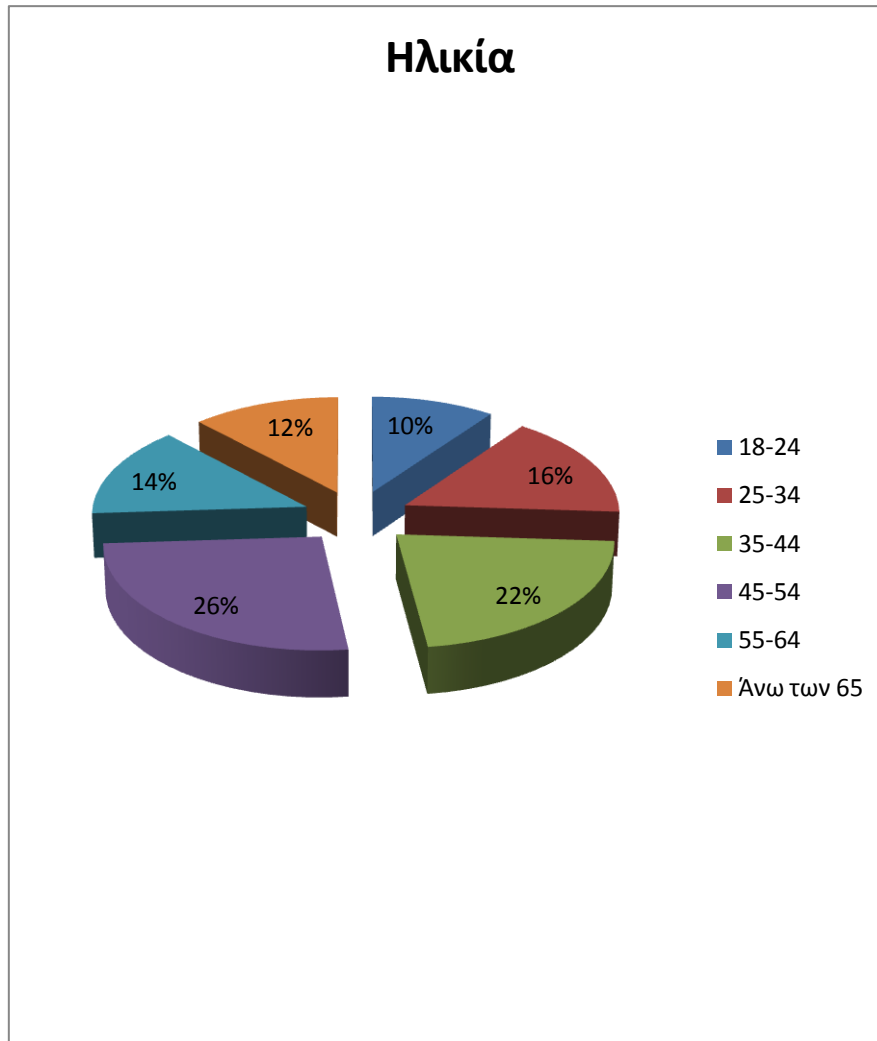
5.3 Δημογραφικά χαρακτηριστικά

Το τρίτο μέρος του ερωτηματολογίου του ερευνητικού μέρους της παρούσας πτυχιακής εργασίας περιλαμβάνει ερωτήσεις σχετικές με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των ερωτώμενων.

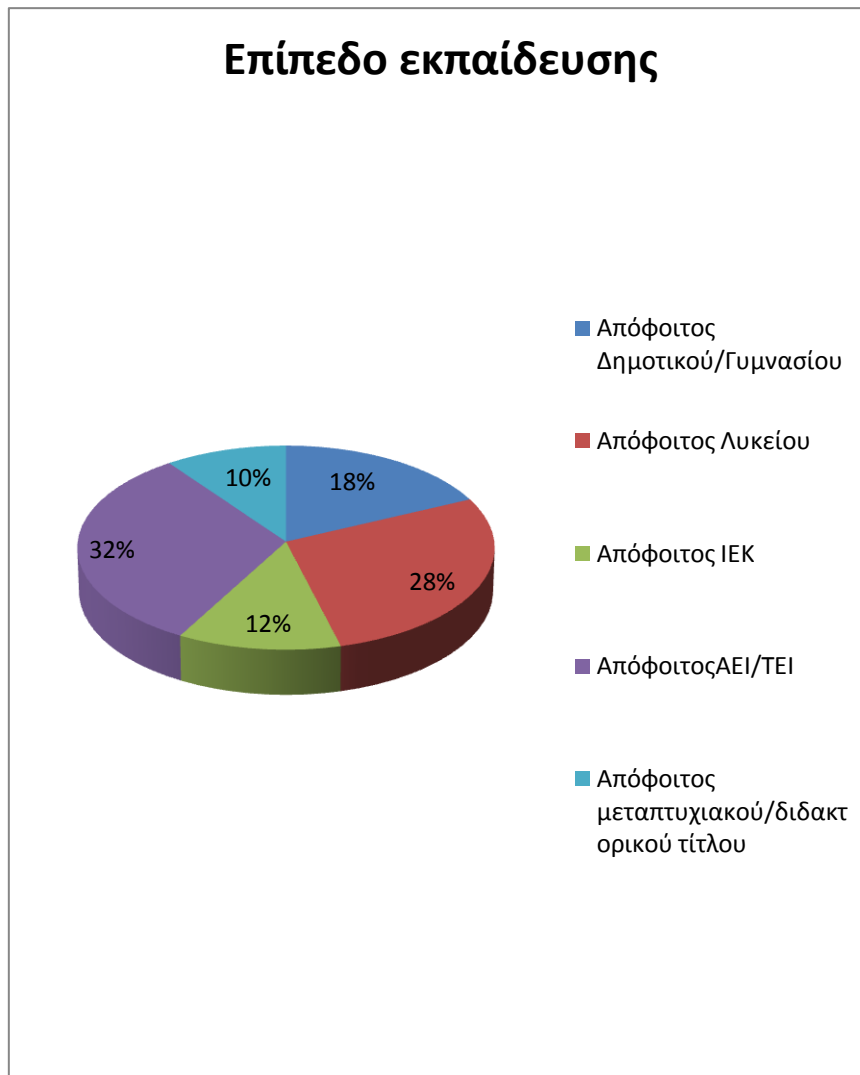
Η πρώτη ερώτηση αναφέρεται στο φύλο των ερωτώμενων που δέχθηκαν να απαντήσουν στο συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο. Παρατηρούμε ότι την πλειονότητα του δείγματος αποτελούν οι άνδρες σε ποσοστό που αντιστοιχεί στο 56%. Οι γυναίκες αντιστοιχούν στο 44% του δείγματος.

Σχετικά με την ηλικία το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος, δηλαδή το 26%, αντιστοιχεί στην ηλικιακή κατηγορία μεταξύ 45-54 ετών και ακολουθεί ποσοστό 22% ηλικιών ανάμεσα στα 35 και τα 44 έτη. Στη συνέχεια, παρατηρούμε από το διάγραμμα ότι υπάρχει η ηλικιακή κατηγορία 25-34 ετών σε ποσοτό που κυμαίνεται στο 16%, ενώ ποσοστό 12% είναι οι ερωτώμενοι άνω των 65 ετών. Τέλος, το μικρότερο ποσοστό, δηλαδή το 10% αντιστοιχεί σε μικρές ηλικίες μεταξύ 18 και 24 ετών.

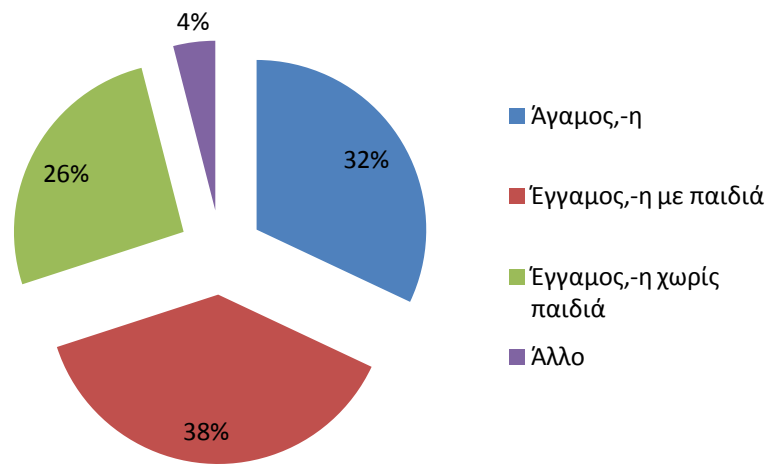

Τα αποτελέσματα που προέκυψαν από την ερώτηση που ήταν σχετική με το επίπεδο εκπαίδευσης παρουσιάζονται στο παρακάτω διάγραμμα. Το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος που αποτελεί το 32% είναι απόφοιτοι ΑΕΙ/ΑΤΕΙ και ένα λίγο μικρότερο ποσοστό, το 28%, αντιστοιχεί στους αποφοίτους Λυκείου. Ακολουθεί ποσοστό που κυμαίνεται στο 18% και είναι απόφοιτοι Δημοτικού/Γυμνασίου. Ποσοστό 12% απιπροσωπεύουν οι απόφοιτοι ΙΕΚ και το μικρότερο ποσοστό αντιστοιχεί στους ερωτώμενους, οι οποίοι είναι κάτοχοι κάποιου μεταπτυχιακού ή διδακτορικού τίτλου.

Η τελευταία ερώτηση που αναφέρεται στα δημογραφικά χαρακτηριστικά σχετίζεται με την οικογενειακή κατάσταση των ατόμων που αποτελούν το δείγμα της έρευνας. Η πλειοψηφία του δείγματος είναι έγγαμοι με παιδιά (ποσοστό 38%) και ακολουθεί ένα λίγο μικρότερο ποσοστό (32%) των ερωτηθέντων που είναι άγαμοι. Το 26% του δείγματος αποτελούν έγγαμοι χωρίς παιδιά. Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε ότι ένα μικρό ποσοστό, το 4% του δείγματος έδωσε την απάντηση “άλλο” στη συγκεκριμένη ερώτηση.

Οικογενειακή κατάσταση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στη σύγχρονη εποχή η τεχνολογία παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη σωστή διαχείριση κάθε οργανισμού. Βασικό εργαλείο στο χώρο των επιχειρηματικών μονάδων είναι το πληροφοριακό σύστημα TAXISnet που συντελεί στη φορολογική εξυπηρέτηση των πολιτών και των επιχειρήσεων με ηλεκτρονικό τρόπο. Το πληροφοριακό αυτό σύστημα αποσκοπεί στην καλυτέρευση της παρακολούθησης, αλλά και της είσπραξης των εσόδων, στην ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, στην υποστήριξη διάφορων εναλλακτικών τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες, στην πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων, αλλά και στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής.

Η επιβολή της φορολογίας στοχεύει στην πραγματοποίηση κάποιων σκοπών που διακρίνονται σε ταμειυτικούς, σε κοινωνικούς και σε οικονομικούς. Οι φόροι διακρίνονται σε διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με τη φορολογική βάση και το φορολογικό συντελεστή. Σήμερα, σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης κρίνεται όλο και πιο σημαντική η εφαρμογή ενός απλού, σταθερού, δίκαιου και κατανοητού και κοινωνικά δίκαιου φορολογικού συστήματος. Σύμφωνα με το νεοφιλελευθερισμό, το κράτος ευθύνεται για τη διασφάλιση της τάξης και την εξασφάλιση του κατάλληλου περιβάλλοντος για να ασκηθεί οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα χωρίς να παρεμβαίνει με ρυθμίσεις.

Το ερευνητικό μέρος της παρούσας πτυχιακής εργασίας είχε ως σκοπό να δείξει μεταξύ άλλων, εάν η επιβολή της φορολογίας στη σύγχρονη εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης στοχεύει στην πραγματοποίηση διάφορων σκοπών, όπως για παράδειγμα ταμειυτικών, σκοπών που συμβάλλουν στην εξασφάλιση των εσόδων και μπορούν να καλύψουν τις δημόσιες δαπάνες, στην πραγματοποίηση κοινωνικών σκοπών, δηλαδή σκοπών που επιδιώκουν την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την αναδιανομή του εισοδήματος στις διάφορες

κοινωνικές τάξεις και οικονομικών σκοπών, δηλαδή αυτών που οδηγούν το κράτος σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό να κυμανθεί ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης.

Ακόμα, καταλήγουμε σε σημαντικά συμπεράσματα σχετικά με το πόσο σημαντική είναι η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους. Η πλειονότητα του δείγματος (72%) δήλωσε ότι γνωρίζει τον όρο φορολογική πολιτική, ενώ ποσοστό 80% συμφωνεί απόλυτα ή απλά συμφωνεί ως προς το ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται. Μεγάλο ποσοστό διαφωνεί ή διαφωνεί απόλυτα με το γεγονός ότι η φορολογική πολιτική μπορεί να αποσκοπήσει σε κοινωνικό όφελος. Λίγοι διαφώνησαν με την πρόταση ότι θα ήταν πιο αποτελεσματική η είσπραξη των φόρων και ο φορολογικός έλεγχος εάν τον αναλάμβαναν ιδιωτικές επιχειρήσεις. Από την άλλη μεριά, ένα μικρό, αλλά σημαντικό ποσοστό, το 16% των ατόμων που ερωτήθηκαν, διαφώνησε με την άποψη ότι στη σύγχρονη εποχή η φορολογική συμμόρφωση για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους έχει καθοριστική σημασία.

Όπως προέκυψε από τα άτομα που ερωτήθηκαν, η πλειοψηφία του δείγματος, δηλαδή το 68% περίπου, ήταν σύμφωνο ή απόλυτα σύμφωνο με την πρόταση ότι τα πληροφοριακά συστήματα μπορούν να εξασφαλίσουν μια δίκαιη και σταθερή φορολογική πολιτική. Παράλληλα, το 14% παρουσιάζεται αμφίβολο, αφού ούτε συμφώνησε ούτε και διαφώνησε με τη διατυπωμένη αυτή άποψη.

Η συντριπτική πλειοψηφία του δείγματος φάνηκε να έχει θετική γνώμη ως προς το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να διακρίνεται από απλότητα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης. Επίσης, μεγάλο ποσοστό του δείγματος, το 78%, συμφώνησε (το 50%, συμφώνησε απόλυτα και το 28% απλά συμφώνησε) ότι σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει ένα φορολογικό σύστημα να είναι σταθερό. Ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό, το 82%, συμφώνησε ή συμφώνησε απόλυτα με το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να είναι σαφές σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλο το δείγμα έδωσε θετική απάντηση στην ερώτηση που είναι σχετική με το ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει να είναι εύκολα κατανοητό. Επίσης, δεν

προέκυψε καμία αρνητική απάντηση, ως προς το ότι ένα φορολογικό σύστημα θα πρέπει να είναι κοινωνικό δίκαιο.

Για το μεγαλύτερο μέρος του δείγματος, η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Περίπου το μισό δείγμα, το 44% δήλωσε ότι δε μπορεί ή ότι μπορεί λίγο να διαχειριστεί το σύστημα TAXIS για τα φορολογικά ζητήματα, ενώ καθόλου δε μπορεί να το διαχειριστεί ένα σημαντικό ποσοστό που κυμαίνεται στο 14% του δείγματος.

Πάρα πολύσημαντική είναι η καλυτέρευση της παρακολούθησης και της είσπραξης των εσόδων του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) για τη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων. Ένας ακόμη στόχος της χρήσης του συστήματος TAXIS είναι η υποστήριξη τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πελάτες. Ως προς τη χρήση του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) για τη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων, η αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής κρίνεται κι αυτός ένας από τους στόχους του, όπως απάντησε η πλειονότητα του δείγματος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- Αναστόπουλος, Ι., Φορτσάκης, Θ., (2003), Φορολογικό Δίκαιο, Β΄ έκδοση, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα.
- Βασιλακόπουλος, Γ., Χρυσικόπουλος, Β., (1990), Πληροφοριακά Συστήματα Διοίκησης, εκδόσεις Σταμούλης, Πειραιάς.
- Γεωργακόπουλος, Θ., (1997), Εισαγωγή στη Δημόσια Οικονομική, εκδόσεις Μπένου, Αθήνα.
- Γεωργακόπουλος, Θ., Πάσχος, Π., (2003), Εισαγωγή στη Φορολογία, Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα.
- Γιαννακόπουλος, Διον., Παπουτσή Ι., (2000), Πληροφοριακά Συστήματα Διοίκησης, εκδόσεις Ελλην, Αθήνα.
- Γιαννακούρης, Π., Κουκοβίνης, Β., (2007), Ο φόρος προστιθέμενης αξίας, Εκδόσεις Κουκοβίνης, Αθήνα.
- Δεσπότης, Γ., (2009), Σύγχρονη Κωδικοποίηση Φ.Π.Α., Νομοθεσία, Εκδόσεις ΠΙΜ Πρόγραμμα Διεθνών Μεθόδων.
- Δημητριάδης, Αντ., (1998), Διοίκηση-Διαχείριση πληροφοριακών συστημάτων, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα.
- Θεοχαρόπουλος, Λ., (1981), Φορολογικόν Δίκαιον τόμος Α΄, Θεσσαλονίκη.
- Καραγιώργος, Θ., Γεωργίου Γ., (2003), Λογιστική Εταιριών και Φορολογία Εισοδήματος, εκδόσεις Γερμανός, Αθήνα.
- Κιουντούζης Ε., (1993), Ανάλυση και Σχεδιασμός Συστημάτων, Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα.
- Κυριαζόπουλος Π., Σιαμαντά Ε., (2009), Έρευνα Αγοράς, Σύγχρονη Εκδοτική, Αθήνα.
- Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, (2011), Προτάσεις για την Αναμόρφωση του Φορολογικού Συστήματος, Αθήνα.
- Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, (2013), Βασικά Χαρακτηριστικά του Νέου Φορολογικού Συστήματος.

- Σταθακόπουλος Β., (2005), Μέθοδοι Έρευνας Αγοράς, εκδόσεις Σταμούλη, Αθήνα.
- Σταματίου, Θ., Σαμπανιώτης Θ., (2013), 7 ημέρες Οικονομία, Τεύχος 15, EurobankResearch.
- Φινοκαλιώτης, Κ., (2001), Δημόσια Οικονομικά, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα.
- Φλώρος, Α., (2010), Φορολογική Λογιστική, Σύγχρονη Εκδοτική, Αθήνα.
- Φλώρος, Α., (2004), Φορολογική Λογιστική - Φορολογία Εισοδήματος Φυσικών και Νομικών Προσώπων, Λογιστική και Πρακτική Αντιμετώπιση, Σύγχρονη Εκδοτική, Αθήνα.

Ξένη

- Ambrecht (1998) Increasing Taxpayers Compliance: A discussion of the Negligence Penalty. Paper presented to the ways & Means Committee of U.S. House of Representatives in May 1998, Washington D.C.
- Andreoni, J., Erard, B., Feinstein, J., (1998), Tax Compliance, Journal of Economic literature, 36(2), pp. 818-860.
- Jackson, B., Milliron, V., (1986), Tax compliance research: findings, problems and prospects, Journal of Accounting Literature, 5, pp.125.
- Trotabas L., Cotteret J., (1980), Droit Fiscal, Edité par Dalloz, France.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α.Τ.Ε.Ι. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Η παρούσα έρευνα πραγματοποιείται για την εκπόνηση πτυχιακής εργασίας στα πλαίσια του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων του Α.Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας.

Σκοπός της έρευνας είναι η μελέτη της σημασίας της φορολογικής πολιτικής την εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης και να διαπιστωθεί αν τελικά είναι τα Πληροφοριακά Συστήματα στην υπηρεσία του ανθρώπου ή του Νεοφιλελευθερισμού.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου, το οποίο είναι αυστηρά προσωπικό και οποιεσδήποτε πληροφορίες παρέχουν οι ερωτώμενοι θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για ερευνητικούς λόγους και τα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν μόνο με τη μορφή ποσοστών.

Α΄ ΜΕΡΟΣ – ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1) Γνωρίζετε τι σημαίνει ο όρος φορολογική πολιτική;

Ναι

Όχι

2) Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την πρόταση ότι το κράτος έχει ανάγκη από φόρους και η μη απόδοσή τους πρέπει να τιμωρείται;

Διαφωνώ απόλυτα

Διαφωνώ

Ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ

Συμφωνώ

Συμφωνώ απόλυτα

3) Δηλώστε το βαθμό στον οποίο συμφωνείτε ή διαφωνείτε με καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις.

Η επιβολή της φορολογίας στη σύγχρονη εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης στοχεύει στην πραγματοποίηση:

	Διαφωνώ απόλυτα	Διαφωνώ	Ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ	Συμφωνώ	Συμφωνώ απόλυτα
α) ταμειευτικών σκοπών (σκοπών που συμβάλλουν στην εξασφάλιση των εσόδων και μπορούν να καλύψουν τις δημόσιες δαπάνες).					
β) κοινωνικών σκοπών (σκοπών που επιδιώκουν την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την αναδιανομή					

του εισοδήματος στις διάφορες κοινωνικές τάξεις).					
γ)οικονομικών σκοπών (σκοπών που οδηγούν το κράτος σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό να κυμανθεί ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης).					

4) Πόσο σημαντική είναι κατά τη γνώμη σας η παιδεία ενός ατόμου και η φορολογική συμμόρφωσή του για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους;

- Καθόλου
- Λίγο
- Αρκετά
- Πολύ
- Πάρα πολύ

Β' ΜΕΡΟΣ – Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

5) Δηλώστε το βαθμό συμφωνίας ή διαφωνίας σας για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις.

	Διαφωνώ απόλυτα	Διαφωνώ	Ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ	Συμφωνώ	Συμφωνώ απόλυτα
α) Θα ήταν πιο αποτελεσματική η είσπραξη των φόρων και ο φορολογικός έλεγχος εάν τον αναλάμβαναν ιδιωτικές επιχειρήσεις.					
β) Στη σύγχρονη εποχή είναι καθοριστικής σημασίας η φορολογική συμμόρφωση για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους.					
γ) Στην εποχή της ανθρωπιστικής κρίσης παίζει καθοριστικό					

ρόλο η τήρηση μιας σωστής φορολογικής πολιτικής.					
δ)Τα πληροφοριακά συστήματα είναι σημαντικά στην άσκηση μιας δίκαιης και σταθερής φορολογικής πολιτικής.					

6) Πόσο συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την πρόταση ότι ένα φορολογικό σύστημα σε περίοδο ανθρωπιστικής κρίσης θα πρέπει:

	Διαφωνώ απόλυτα	Διαφωνώ	Ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ	Συμφωνώ	Συμφωνώ απόλυτα
α)να διακρίνεται από απλότητα.					
β)να διακρίνεται από σταθερότητα.					
γ)να διακρίνεται από σαφήνεια.					
δ)να είναι εύκολα κατανοητό.					

ε)να είναι κοινωνικά δίκαιο.					
στ) να μπορεί να περιορίζει τη γραφειοκρατία.					

7) Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με την πρόταση ότι η χρήση πληροφοριακών συστημάτων διευκολύνει τον άνθρωπο στη διαχείριση φορολογικών θεμάτων που τον αφορούν;

- Διαφωνώ απόλυτα
 Διαφωνώ
 Ούτε διαφωνώ ούτε συμφωνώ
 Συμφωνώ
 Συμφωνώ απόλυτα

8) Μπορείτε να διαχειριστείτε το πληροφοριακό σύστημα TAXIS (TaxationInformationSystem) για να ανταπεξέλθετε σε διάφορα φορολογικά ζητήματα που σας αφορούν;

- Καθόλου
 Λίγο
 Αρκετά
 Πολύ
 Πάρα πολύ

9) Πόσο σημαντικός είναι για εσάς καθένας από τους παρακάτω στόχους του πληροφοριακού συστήματος TAXIS (TaxationInformationSystem) για τη διαχείριση των φορολογικών θεμάτων;

	Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα πολύ
α)Η καλυτέρευση της					

παρακολούθησης και της είσπραξης εσόδων.					
β)Η ομοιομορφία αναφορικά με την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας.					
γ)Η υποστήριξη διάφορων εναλλακτικών τρόπων προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι πολίτες.					
δ)Η πιο γρήγορη εξυπηρέτηση πολιτών και άλλων επιχειρήσεων.					
ε)Η αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής.					
στ)Η εφαρμογή δικαιότερης φορολογικής πολιτικής.					

10) Κατά τη γνώμη σας, η χρήση των πληροφοριακών συστημάτων στη φορολογική πολιτική μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής;

Καθόλου

Λίγο

Αρκετά

Πολύ

Πάρα πολύ

Γ' ΜΕΡΟΣ – ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ

11) Το φύλο σας είναι:

Άνδρας

Γυναίκα

12) Ποια είναι η ηλικία σας;

18-24

25-34

35-44

45-54

55-64

Άνω των 65

13) Ποιο είναι το επίπεδο εκπαίδευσης σας;

Απόφοιτος Δημοτικού/Γυμνασίου

Απόφοιτος Λυκείου

Απόφοιτος ΙΕΚ

Απόφοιτος ΑΕΙ/ΑΤΕΙ

Κάτοχος μεταπτυχιακού/διδακτορικού τίτλου

Άλλο

14) Ποια είναι η οικογενειακή σας κατάσταση;

Άγαμος, -η

Έγγαμος, -η με παιδιά

Έγγαμος, -η χωρίς παιδιά

Άλλο

Δεν απαντώ

Ευχαριστούμε πολύ για τη συμμετοχή σας στην έρευνα!